

Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφη κατὰ τὸ ἔτος 1198

ἕως αἰῶνος, οὐκ ὄψεται φῶς. καὶ ἄν-
θρωπος ἐν τιμῇ ὤν, οὐ συνῆκε. παρα-
συνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοή-
τοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. μθ'.

Θεὸς θεῶν κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν
γῆν. ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου, μέχρι δυ-
σμῶν. ἐκ Σιών, ἡ εὐπρέπεια τῆς
ὡραιότητος αὐτοῦ. ὁ θεὸς ἐμφανῶς
ἥξει. ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιω-
πήσεται. πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθή-
σεται, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ, καταιγὶς σφό-
δρα. προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω.
καὶ τὴν γῆν, τοῦ διακρῖναι τὸν λαὸν αὐ-
τοῦ. συναγάγετε αὐτῷ, τοὺς ὁσίους αὐτοῦ.
τοὺς διατιθεμένους, τὴν διαθήκην αὐτοῦ.
ἐπὶ θυσίαις. καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ
τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι ὁ θεὸς κριτής
ἐστιν. ἄκουσον λαός μου, καὶ λαλήσω
σοι Ἰσραήλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι.

Τὸ παρὸν ὑπάρχει ἐξ ἀφιερώσεως τοῦ Δημητρίου ... τῇ Κυρίᾳ ...
... Δραβός ... Θρᾴκης ἐπαρχίας Ἡλ... Ἡρακλείας.

ὁ θεὸς ὁ θεός σου, εἰμὶ ἐγώ· οὐκ ἐπὶ ταῖς
θυσίαις σου, ἐλέγξω σε· τὰ δὲ ὁλοκαυ
τώματά σου ἐνώπιόν μου ἐστὶ δια
παντός· οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου,
μόσχους· οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου
χιμάρρους· ὅτι ἐμά ἐστι πάντα τὰ
θηρία τοῦ ἀγροῦ· κτήνη, ἐν τοῖς ὄρεσι
καὶ βόες· ἔγνωκα πάντα τὰ πετει
νὰ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ὡραιότης ἀγροῦ,
μετ' ἐμοῦ ἐστιν· ἐὰν πεινάσω, οὐ μή σοι
εἴπω· ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη, καὶ τὸ
πλήρωμα αὐτῆς· μὴ φάγομαι κρέα
ταύρων, ἢ αἷμα τράγων πίομαι, θῦσον
τῷ θεῷ, θυσίαν αἰνέσεως· καὶ ἀπόδος
τῷ ὑψίστῳ, τὰς εὐχάς σου· καὶ ἐπικά
λεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου· καὶ
ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις με· τῷ
δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός· ἵνα τί σὺ
ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀνα
λαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στό

ματός σου· σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν,
καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπί-
σω· εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες
αὐτῷ, καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα
σου ἐτίθεις· τὸ στόμα σου, ἐπλεόνα-
σε κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου, περιέ-
πλεκε δολιότητας· καθήμενος κατὰ
τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις· καὶ κατὰ
τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου, ἐτίθεις σκάν-
δαλον· ταῦτα ἐποίησας καὶ ἐσίγησα·
ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι
ὅμοιος· ἐλέγξω σε, καὶ παραστήσω
κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἁμαρτίας
σου· σύνετε δὴ ταῦτα, οἱ ἐπιλανθα-
νόμενοι τοῦ θ(εο)ῦ· μήποτε ἁρπάσῃ,
καὶ οὐ μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος· θυσία αἰνέ-
σεως δοξάσει με· καὶ ἐκεῖ ὁδός, ᾗ δεί-
ξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου:
Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δα(υΐ)δ· ἐν τῷ ἐλ-
θεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφή(την)

την· ἡνίκα εἰσῆλθε πρὸς Βηρσαβεὲ
τὴν γυναῖκα Οὐρίου· ν

Ἐλέησόν με ὁ Θ(εό)ς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρ-
μῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνο-
μίας μου· καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
μου καθάρισόν με· ὅτι τὴν ἀνομίαν
μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου
ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός. σοὶ
μόνῳ ἥμαρτον· καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώ-
πιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαι-
ωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς
ἐν τῷ κρίνεσθαί σε· ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομί-
αις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου· ἰδοὺ γὰρ
ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα
καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδή-
λωσάς μοι. ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ
καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑ-

περ χιόνα λευκανθήσομαι· ἀκουτι-
εῖς μοι ἀγαλλίασιν, καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὀστέα, τεταπεινω-
μένα· ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου,
ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου· καὶ πάσας
τὰς ἀνομίας μου, ἐξάλειψον· καρδί(αν)
καθαράν, κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θ(εὸ)ς· καὶ πνεῦμα
εὐθές, ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου·
μὴ ἀπορρίψῃς με, ἀπὸ τοῦ προσώπου
σου· καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, μὴ ἀντα-
νέλῃς ἀπ' ἐμοῦ· ἀπόδος μοι τὴν ἀγα-
λλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύ-
ματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με· διδάξω
ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐ(πὶ)
σὲ ἐπιστρέψουσι· ῥῦσαί με ἐξ αἱμά-
των, ὁ θ(εὸ)ς ὁ θ(εὸ)ς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλι-
άσεται ἡ γλῶσσά μου, τὴν δικαιοσύ-
νην σου· κ(ύρι)ε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου·
ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὁ-

λοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις· θυ
σία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμέ
νον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ
τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξουδε
νώσει· ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκί
ᾳ σου τὴν Σιών· καὶ οἰκοδομηθή
τω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ· τότε
εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα·
τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστή
ριόν σου μόσχους. Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως
τῷ Δαυίδ· ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν Ἰδουμαῖον,
καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαοὺλ καὶ εἰπεῖν αὐτῷ· ἦλ
θε Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.

μα´

Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός; τὴν ἀ
νομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν, ἀδικίαν
ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου· ὡσεὶ ξυρὸν
ἠκονημένον ἐποίησας δόλον· ἠγά
πησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην·

ἀδικίαν, ὑπὲρ τοῦ λαλῆσαι δικαι-
οσύνην· ἠγάπησας πάντα τὰ ῥή-
ματα καταποντισμοῦ· γλῶσσαν
δολίαν, διὰ τοῦτο ὁ Θς καθελεῖ σε
εἰς τέλος· ἐκτίλαι σε καὶ μετανα-
στεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματός σου·
καὶ τὸ ῥίζωμά σου, ἐκ γῆς ζώντων.
ὄψονται δίκαιοι, καὶ φοβηθήσονται,
καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται, καὶ ἐροῦ-
σιν· ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο
τὸν Θν βοηθὸν αὐτοῦ· ἀλλ' ἐπήλπι-
σεν ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐ-
τοῦ· καὶ ἐνεδυναμώθη, ἐπὶ τῇ μα-
ταιότητι αὐτοῦ· ἐγὼ δέ, ὡσεὶ ἐλαία
κατάκαρπος, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θυ· ἤλ-
πισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θυ εἰς τὸν αἰῶ-
να, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἐξο-
μολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι
ἐποίησας· καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά
σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου:

εἰς τὸ τέλ(ος) ὑπὲρ μαελὲθ· συνέσεως τῷ δα(υΐ)δ·

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔ- μβ·
στι θ(εό)ς· διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύ-
χθησαν, ἐν ἀνομίαις· οὐκ ἔστι ποιῶν
ἀγαθόν· ὁ θ(εὸ)ς ἐκ τοῦ οὐ(ρα)νοῦ, διέκυψεν
ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· τοῦ
ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν
θ(εὸ)ν· πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρει-
ώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ
ἔστιν ἕως ἑνός· οὐχὶ γνώσονται πάν-
τες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώ-
σει ἄρτου· τὸν κ(ύριο)ν οὐκ ἐπεκαλέσαν-
το· ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν
φόβος· ὅτι ὁ θ(εὸ)ς, διεσκόρπισεν ὀστᾶ
ἀνθρωπαρέσκων· κατῃσχύνθησαν,
ὅτι ὁ θ(εὸ)ς ἐξουδένωσεν αὐτούς· τίς δώ-
σει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ·
ἐν τῷ ἐπιστρέψαι τὸν θ(εὸ)ν, τὴν αἰχμα-
λωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· ἀγαλλιά-

σεται Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήσεται
Ἰσραήλ ∴ Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσε-
ως τῷ Δαυΐδ. ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους καὶ εἰ-
πεῖν τῷ Σαούλ· οὐκ ἰδοὺ Δαυΐδ κέκρυ-
πται παρ' ἡμῖν ∴ μϛ'

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ
ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με. ὁ Θεὸς
εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· ἐνώ-
πισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. ὅ-
τι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ
καὶ κραταιοί, ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου.
καὶ οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν, ἐνώπιον αὐ-
τῶν. ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ
Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. ἀποστρέ-
ψει τὰ κακὰ, τοῖς ἐχθροῖς μου. ἐν τῇ
ἀληθείᾳ σου, ἐξολόθρευσον αὐτούς. ἑ-
κουσίως θύσω σοι. ἐξομολογήσομαι
τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν. ὅτι ἐκ
πάσης θλίψεως, ἐρρύσω με. καὶ ἐν
τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός
μου ∴

εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, συνέσεως τῷ ἀσάφ. μη'

Ἐνώτισαι ὁ θς τὴν προσευχήν μου καὶ
μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου· πρόσχες
μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου· ἐλυπήθην
ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην
ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως
ἁμαρτωλοῦ· ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ
ἀνομίαν· καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι·
ἡ καρδία μου, ἐταράχθη ἐν ἐμοί· καὶ δει
λία θανάτου, ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ· φό
βος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐ
κάλυψέ με σκότος· καὶ εἶπα, τίς δώ
σει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς, καὶ
πετασθήσομαι, καὶ καταπαύσω· ἰ
δοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐ
λίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ· προσεδεχόμην
τὸν θν τὸν σῴζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυ
χίας, καὶ ἀπὸ καταιγίδος· καταπόντι
σον κε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας
αὐτῶν· ὅτι εἶδον ἀνομίαν, καὶ ἀντι

λογίαν ἐν τῇ πόλει· ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώ-
σει αὐτήν, ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς· καὶ ἀνομία
καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἀδικία· καὶ
οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς, τό-
κος καὶ δόλος· ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με
ὑπήνεγκα ἄν· καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐ-
μὲ ἐμεγαλορρημόνησεν, ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐ-
τοῦ· σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου
καὶ γνωστέ μου· ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανας
μοι ἐδέσματα· ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπο-
ρεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ· ἐλθέτω δὴ θάνα-
τος ἐπ' αὐτούς, καὶ καταβήτωσαν εἰς
ᾅδου ζῶντες· ὅτι πονηρία ἐν ταῖς πα-
ροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν· ἐγὼ πρὸς
τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου·
ἑσπέρας καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίας διη-
γήσομαι, καὶ ἀπαγγελῶ· καὶ εἰσακού-
σεται τῆς φωνῆς μου· λυτρώσεται ἐν
εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου· ἀπὸ τῶν ἐγγιζόν-
των μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.

εἰσακούσεται ὁ Θεός, καὶ ταπεινώσει
αὐτούς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων.
οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα· ὅτι
οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν· ἐξέτεινε
τὴν χεῖρα αὐτοῦ· ἐν τῷ ἀποδιδόναι·
ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ,
διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προ-
σώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι
αὐτῶν· ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν,
ὑπὲρ ἔλαιον· καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες.
ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου,
καὶ αὐτός σε διαθρέψει· οὐ δώσει εἰς τὸν
αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ· σὺ δέ, ὁ Θεός,
κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς·
ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος, οὐ μὴ
ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ
δέ, Κύριε, ἐλπιῶ ἐπὶ σέ. ∴ Δόξα. Καὶ νῦν. [illegible]
Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμ-
ακρυμμένου· τῷ Δαυῒδ εἰς στηλογραφίαν· ὁπό-
τε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι, ἐν Γέθ. με

Ἐλέησόν με ὁ θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος· ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με· κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου, ὅλην τὴν ἡμέραν· ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους· ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι· ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σέ· ἐν τῷ θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου· ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι σάρξ· ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο· κατ᾿ ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν· παροικήσουσι, καὶ κατακρύψουσιν· αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχήν μου, ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτούς· ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις· ὁ θεός, τὴν ζωήν μου ἐξήγγειλά σοι· ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου· ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ

ἐπικαλέσομαί σε· ἰδοὺ ἔγνων ὅτι
θεός μου εἶ σύ· ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω ῥῆ-
μα· ἐπὶ τῷ κυρίῳ αἰνέσω λόγον· ἐπὶ
τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι·
τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος· ἐν ἐμοί
ὁ θεός, εὐχαὶ ἃς ἀποδώσω αἰνέσεως
σου· ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου, ἐκ
θανάτου· τοὺς ὀφθαλμούς μου, ἀπὸ
δακρύων· καὶ τοὺς πόδας μου, ἀπὸ
ὀλισθήματος· εὐαρεστήσω, ἐνώπι-
ον κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων· Εἰς τὸ τέλος·
μὴ διαφθείρῃς· τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν ἐν τῷ
αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σα-
ούλ· εἰς τὸ σπήλαιον: μς΄.

Ἐλέησόν με ὁ θεός ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ
πέποιθεν ἡ ψυχή μου· καὶ ἐν τῇ σκιᾷ
τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ, ἕως οὗ παρέλ-
θοι ἡ ἀνομία· κεκράξομαι πρὸς τὸν
θεὸν τὸν ὕψιστον· τὸν θεὸν, τὸν εὐεργε-
τήσαντά με· ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ,

καὶ ἔσωσέ με· ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς
καταπατοῦντάς με· ἐξαπέστειλεν
ὁ θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀλήθειαν
αὐτοῦ· καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχήν μου,
ἐκ μέσου σκύμνων· ἐκοιμήθην τε
ταραγμένος· υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόν
τες αὐτῶν, ὅπλα καὶ βέλη· καὶ ἡ γλῶσ
σα αὐτῶν, μάχαιρα ὀξεῖα· ὑψώθη
τι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶ
σαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου· παγίδα ἡ
τοίμασαν τοῖς ποσί μου, καὶ κατέ
καμψαν τὴν ψυχήν μου· ὤρυξαν πρὸ
προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον
εἰς αὐτόν· ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός,
ἑτοίμη ἡ καρδία μου ᾄσομαι καὶ
ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου· ἐξεγέρθητι ἡ
δόξα μου· ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ
κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου· ἐξο
μολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε· ψαλῶ
σοι ἐν ἔθνεσιν· ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως

τῶν οὐρανῶν, τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν
νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου· ὑψώθητι
ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν ἡ δόξα σου ∴ εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς
τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν: νζ
Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε,
εὐθείας κρίνετε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων·
καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθε
ἐν τῇ γῇ· ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συ
μπλέκουσιν· ἀπηλλοτριώθησαν οἱ
ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας· ἐπλανήθη
σαν ἀπὸ γαστρός· ἐλάλησαν ψευδῆ· θυ
μὸς αὐτοῖς, κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄ
φεως· ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς, καὶ βυ
ούσης τὰ ὦτα αὐτῆς· ἥτις οὐκ εἰσα
κούσεται φωνὴν ἐπᾳδόντων· φαρμα
κοῦ τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ·
ὁ θεὸς συντρίψει τοὺς ὀδόντας αὐτῶν
ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· τὰς μύλας τῶν
λεόντων συνέθλασεν ὁ κύριος· ἐξουδενω

θήσονται· ὡσεὶ ὕδωρ διαπορευόμενον·
ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ, ἕως οὗ ἀσθενή-
σουσιν· ὡσεὶ κηρὸς τακεὶς ἀνταναι-
ρεθήσονται· ἐπέπεσε πῦρ ἐπ' αὐτούς, καὶ
οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον· πρὸ τοῦ συνιέναι
τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον· ὡσεὶ
ζῶντας ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτούς· εὐ-
φρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδί-
κησιν· τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ
αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ· καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος,
εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ· ἄρα ἐ-
στὶν ὁ θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ :- εἰς τὸ τέλος

νη' μὴ διαφθείρῃς τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν· ὁπότε ἀπέστειλε Σαοὺλ καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν :

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θεός, καὶ ἐκ
τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί
με· ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν
ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶ-
σόν με· ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν
μου· ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί· οὔ-
τε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἁμαρτία μου

κε.

ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον, καὶ κατεύθυνα·
ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴ-
δε· καὶ σὺ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ
θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· πρόσχες τοῦ ἐπισκέ-
ψασθαι πάντα τὰ ἔθνη· μὴ οἰκτει-
ρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους
τὴν ἀνομίαν· ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν·
καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώ-
σουσι πόλιν· ἰδοὺ αὐτοὶ ἀποφθέγ-
ξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· καὶ ῥο-
μφαία, ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν· ὅτι τίς
ἤκουσε· καὶ σὺ κύριε, ἐκγελάσῃς αὐτοὺς·
ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη· τὸ κρά-
τος μου, πρὸς σὲ φυλάξω· ὅτι σὺ ὁ θεὸς
ἀντιλήπτωρ μου εἶ· ὁ θεός μου, τὸ ἔλε-
ος αὐτοῦ προφθάσει με· ὁ θεός μου, δεί-
ξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου· μὴ ἀπο-
κτείνῃς αὐτούς, μήποτε ἐπιλάθωνται
τοῦ νόμου σου· διασκόρπισον αὐτοὺς
ἐν τῇ δυνάμει σου· καὶ κατάγαγε αὐτούς.

ὁ ὑπερασπιστής μου εἶ, ἁμαρτίαν στό-
ματος αὐτῶν, λόγον χειλέων αὐτῶν· καὶ
συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφα-
νίᾳ αὐτῶν· καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους
διαγγελήσονται ἐν συντελείᾳ· ἐν ὀρ-
γῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξωσι· καὶ
γνώσονται ὅτι ὁ θς δεσπόζει τοῦ ἰακώβ·
καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς· ἐπιστρέψου-
σιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύ-
ων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν· αὐτοὶ δια-
σκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν· ἐὰν δὲ
μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν· ἐγὼ
δὲ ᾄσομαι τῇ δυνάμει σου· καὶ ἀγαλ-
λιάσομαι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου· ὅ-
τι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου, καὶ κα-
ταφυγή μου· ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου·
βοηθός μου εἶ, σοὶ ψαλῶ· ὅτι σὺ ὁ θς
ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ θς μου τὸ ἔλεός μου:–

εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι, εἰς στη-
λογραφίαν τῷ δαυῒδ, εἰς διδαχήν· ὁπότε ἐνεπύ-

δύο ταῦτα ἤκουσα· ὅτι τὸ κράτος, τοῦ θῦ
καὶ σοῦ κε τὸ ἔλεος· ὅτι σὺ ἀποδώσεις
ἑκάστω, κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ ⁘ ψαλμὸς τῷ δαδ
ἐν τῶ εἶναι αὐτὸν ἐν τῆ ἐρήμω τῆς ἰουδαίας :-

Ὁ θς ὁ θς μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ
σε ἡ ψυχή μου· ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου·
ἐν γῆ ἐρήμω, καὶ ἀβάτω, καὶ ἀνύδρω· οὕ
τως ἐν τῶ ἁγίω ὤφθην σοι· τοῦ ἰδεῖν
τὴν δύναμίν σου, καὶ τὴν δόξαν σου·
ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου, ὑπὲρ ζωάς· τὰ
χείλη μου, ἐπαινέσουσί σε, οὕτως εὐ
λογήσω σε ἐν τῆ ζωῆ μου, καὶ ἐν τῶ ὀνό
ματί σου, ἀρῶ τὰς χεῖράς μου· ὡς ἐκ
στέατος, καὶ πιότητος, ἐμπλησθείη ἡ ψυ
χή μου· καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέ
σει τὸ στόμα μου· εἰ ἐμνημόνευόν σου
ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις,
ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός
μου· καὶ ἐν τῆ σκέπη τῶν πτερύγων σου,
ἀγαλλιάσομαι· ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου

ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δε-
ξιά σου· αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν
τὴν ψυχήν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ
κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται
εἰς χεῖρας ῥομφαίας· μερίδες ἀλωπέ-
κων ἔσονται· ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθή-
σεται ἐπὶ τῷ θεῷ· ἐπαινεθήσεται
πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνεφρά-
γη στόμα λαλούντων ἄδικα :-

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ : ξγ
Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί
με πρός σε· ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ, ἐξελοῦ
τὴν ψυχήν μου· σκέπασόν με ἀπὸ συ-
στροφῆς πονηρευομένων· ἀπὸ πλήθους,
ἐργαζομένων ἀδικίαν· οἵτινες ἠκόνη-
σαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν· ἐ-
νέτειναν τόξον αὐτῶν, πρᾶγμα πικρ-
ὸν τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄ-
μωμον· ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν
αὐτόν, καὶ οὐ φοβηθήσονται· ἐκραται-

ὤσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν· διηγή-
σαντο τοῦ κρύψαι παγίδας· εἶπον· τίς
ὄψεται αὐτούς· ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν·
ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις·
προσελεύσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδία βα-
θεῖα, καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός· βέλος
νηπίων, ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν·
καὶ ἐξουθένησαν ἐπ' αὐτούς, αἱ γλῶσσαι
αὐτῶν· ἐταράχθησαν πάντες οἱ θε-
ωροῦντες αὐτούς, καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος·
καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, καὶ τὰ
ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν· εὐφρανθή-
σεται δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐ-
τόν· καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς
τῇ καρδίᾳ· Δόξα· κάθισμα· κ̄

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς ᾠδὴ τῷ δαδ·
ᾠδὴ ἱερεμίου καὶ ἰεζεκιὴλ καὶ τοῦ λαοῦ
τῆς παροικίας· ὅτε ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι· ξδ
Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν σιών· καὶ σοὶ
ἀποδοθήσεται, εὐχὴ ἐν ἱερουσαλήμ·

εἰσάκουσον προσευχῆς μου· πρὸς
σὲ, πᾶσα σὰρξ ἥξει· λόγοι ἀνόμων
ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς· καὶ ταῖς
ἀσεβείαις ἡμῶν· σὺ ἱλάσῃ. μακά-
ριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου·
κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου·
πλησθησόμεθα, ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ
οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου· θαυμα-
στὸς ἐν δικαιοσύνῃ· ἐπάκουσον ἡμῶν
ὁ θ(εὸ)ς ὁ σωτὴρ ἡμῶν· ἡ ἐλπὶς πάντων
τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θα-
λάσσῃ μακράν· ἑτοιμάζων ὄρη ἐν
τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ· περιεζωσμένος ἐν
δυναστείᾳ· ὁ συνταράσσων τὸ κύτος
τῆς θαλάσσης· ἤχους κυμάτων αὐτῆς, τίς
ὑποστήσεται· ταραχθήσονται τὰ
ἔθνη, καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦν-
τες, τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου·
ἐξόδους πρωΐας, καὶ ἑσπέρας τέρψεις·
ἐπεσκέψω τὴν γῆν, καὶ ἐμέθυσας

αὐτήν· ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι
αὐτήν· ὁ ποταμὸς τοῦ θ(εο)ῦ ἐπληρώθη
ὑδάτων· ἡτοίμασας τὴν τροφὴν
αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία· τὰς
αὔλακας αὐτῆς μέθυσον· πλήθυνον
τὰ γενήματα αὐτῆς· ἐν ταῖς σταγόσιν
αὐτῆς, εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα·
εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ
τῆς χρηστότητός σου· καὶ τὰ πεδία σου,
πλησθήσονται πιότητος· πιανθήσον-
ται τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλ-
λίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται· ἐνε-
δύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ
αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον· κεκρά-
ξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν ∴

Εἰς τὸ τέλος, ᾠδὴ ψαλμοῦ ἀναστάσεως· ξε
Ἀλαλάξατε τῷ κ(υρί)ῳ πᾶσα ἡ γῆ· ψά-
λατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· δότε
δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ· εἴπατε τῷ θ(ε)ῷ·
ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλή-

τῆς δυνάμεώς σου, ψεύσονταί σοι
οἱ ἐχθροί σου· πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτω-
σάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι· ψα-
λάτωσαν δή, τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.
δεῦτε καὶ ἴδετε, τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ· ὡς
φοβερὸς ἐν βουλαῖς, ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνθρώπων· ὁ μεταστρέφων τὴν θά-
λασσαν εἰς ξηράν· ἐν ποταμῷ διε-
λεύσονται ποδί· ἐκεῖ εὐφρανθησόμε-
θα ἐπ' αὐτῷ· τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυνα-
στείᾳ αὐτοῦ, τοῦ αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ, ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν· οἱ
παραπικραίνοντες, μὴ ὑψούσθωσαν
ἐν ἑαυτοῖς· εὐλογεῖτε ἔθνη, τὸν θεὸν ἡμῶν·
καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνήν, τῆς αἰνέ-
σεως αὐτοῦ· τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν
μου, εἰς ζωήν· καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον
τοὺς πόδας μου· ὅτι ἐδοκίμασας ἡ-
μᾶς, ὁ θεός· ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦ-
ται τὸ ἀργύριον· εἰσήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν

που σου. Ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νώ-
τον ἡμῶν· ἐπεβίβασας ἀνθρώπους
ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· διήλθομεν
διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος· καὶ ἐξήγα-
γες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν· εἰσελεύσομαι
εἰς τὸν οἶκόν σου, ἐν ὁλοκαυτώμασιν· ἀ-
ποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, ἃς διέ-
στειλε τὰ χείλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στό-
μα μου ἐν τῇ θλίψει μου· ὁλοκαυτώματα
μεμυελωμένα, ἀνοίσω σοι μετὰ
θυμιάματος καὶ κριῶν· ἀνοίσω σοι
βόας, μετὰ χιμάρων· δεῦτε ἀκού-
σατε, καὶ διηγήσομαι ὑμῖν πάντες
οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε
τῇ ψυχῇ μου· πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί
μου ἐκέκραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν
γλῶσσάν μου· ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν
καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω μου Κύριος·
διὰ τοῦτο, εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός· προσέσχε
τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου· εὐλογητὸς

ὁ θς. ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου,
καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ᾽ ἐμοῦ ÷ Εἰς τὸ
ξϛ τέλος, ἐν ὕμνοις ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαδ:
Ὁ θς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡ-
μᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς· τοῦ γνῶ-
ναι ἐν τῇ γῇ, τὴν ὁδόν σου· ἐν πᾶσιν
ἔθνεσι, τὸ σριόν σου· ἐξομολογησά-
σθωσάν σοι λαοὶ, ὁ θς ἐξομολογη-
σάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· εὐφραν-
θήτωσαν, καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη·
ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη
ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις· ἐξομολογησάσθω-
σάν σοι λαοὶ, ὁ θς· ἐξομολογησάσθω-
σάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρ-
πὸν αὐτῆς· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θς· ὁ θς
ἡμῶν, εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θς· καὶ φοβη-
θήτωσαν αὐτὸν, πάντα τὰ πέρα-
τα τῆς γῆς ÷
Δόξα· Εἰς τὸ τέλος ᾠδῆς, ψαλμὸς τῷ Δαδ:

Ἀναστήτω ὁ θς, καὶ διασκορπισθήτω
σαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ· καὶ φυγέτωσαν ἀ
πὸ προσώπου αὐτοῦ, οἱ μισοῦντες αὐτ(όν)·
ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν· ὡς
τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,
οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ
προσώπου τοῦ θῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφραν
θήτωσαν, καὶ ἀγαλλιάσθωσαν, ἐνώ
πιον τοῦ θῦ· τερφθήτωσαν, ἐν εὐφρο
σύνῃ· ᾄσατε τῷ θῷ· ψάλατε τῷ ὀνό
ματι αὐτοῦ· ὁδοποιήσατε, τῷ ἐπιβεβη
κότι ἐπὶ δυσμῶν· κς ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἀ
γαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ· ταραχθήσον
ται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· τοῦ πρς τῶν
ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν· ὁ θς
ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ· ὁ θς κατοικίζει, μο
νοτρόπους ἐν οἴκῳ· ἐξάγων πεπεδημέ
νους ἐν ἀνδρείᾳ· ὁμοίως τοὺς παραπικραί
νοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις· ὁ
θς, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λα
οῦ·

ἐν τῷ διαβαίνειν σε, ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἡ γῆ ἐσεί-
σθη· καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν· ἀπὸ προ-
σώπου τοῦ θεοῦ τοῦ Σινᾶ· ἀπὸ προσώπου
τοῦ Ἰσραήλ· βροχὴν ἑκούσιον ἀφοριεῖς ὁ
θεός, τῇ κληρονομίᾳ σου· καὶ ἠσθένησε, σὺ
δὲ κατηρτίσω αὐτήν· τὰ ζῷά σου, κατοι-
κοῦσιν ἐν αὐτῇ· ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστό-
τητί σου τῷ πτωχῷ ὁ θεός· κύριος δώσει ῥῆμα,
τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ· ὁ
βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ·
τῇ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα·
ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων,
πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι·
καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς, ἐν χλωρότη-
τι χρυσίου· ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον
βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελ-
μών· ὄρος τοῦ θεοῦ, ὄρος πῖον· ὄρος τετυ-
ρωμένον, ὄρος πῖον· ἱνατί ὑπολαμβά-
νετε ὄρη τετυρωμένα· τὸ ὄρος ὃ εὐδόκη-
σεν ὁ θεός, κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ κύριος,

κατασκηνώσει εἰς τέλος· τὸ ἅρμα τοῦ
θεοῦ, μυριοπλάσιον· χιλιάδες εὐθη-
νούντων· κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν σινᾶ ἐν τῷ
ἁγίῳ· ἀνέβης εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευ-
σας αἰχμαλωσίαν· ἔλαβες δόμα-
τα ἐν ἀνθρώποις· καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας
τοῦ κατασκηνῶσαι· κύριος ὁ θεὸς εὐλογητός· εὐ-
λογητὸς κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευο-
δώσαι ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν· ὁ
θεὸς ἡμῶν, ὁ θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ κυρίου,
κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου· πλὴν ὁ
θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ·
κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν
πλημμελείαις αὐτῶν· εἶπε κύριος, ἐκ βασὰν
ἐπιστρέψω· ἐπιστρέψω, ἐν βυθοῖς θαλά-
σσης· ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου, ἐν αἵμα-
τι· ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου, ἐξ ἐχθρῶν
παρ' αὐτοῦ· ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαι σου
ὁ θεός· αἱ πορεῖαι τοῦ θεοῦ μου τοῦ βασιλέως.
τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ· προέφθασαν ἄρχοντες

ἐχόμενα ψαλλόντων· ἐν μέσῳ νε-
ανίδων τυμπανιστριῶν· ἐν ἐκκλησί-
αις εὐλογεῖτε τὸν θεὸν· κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσρα-
ήλ· ἐκεῖ βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκστά-
σει· ἄρχοντες Ἰούδα, ἡγεμόνες αὐτῶν·
ἄρχοντες ζαβουλών· ἄρχοντες νεφθα-
λείμ· ἔντειλαι ὁ θεὸς τῇ δυνάμει σου· δυνά-
μωσον ὁ θεὸς τοῦτο, ὃ κατειργάσω ἡμῖν·
ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ ἱερουσαλήμ· σοὶ
οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα· ἐπιτίμησον
τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου· ἡ συναγωγὴ
τῶν ταύρων, ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν·
τοῦ ἐκκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους
τῷ ἀργυρίῳ· διασκόρπισον ἔθνη, τὰ τοὺς
πολέμους θέλοντα· ἥξουσι πρέσβεις ἐξ
αἰγύπτου· αἰθιοπία προφθάσει
χεῖρα αὐτῆς τῷ θεῷ· αἱ βασιλεῖαι τῆς
γῆς, ᾄσατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ κυρίῳ· τῷ ἐ-
πιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ,
κατὰ ἀνατολάς· ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ

αὐτοῦ, φωνὴν δυνάμεως· δότε δόξαν
τῷ θεῷ· ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέ-
πεια αὐτοῦ· καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ, ἐν
ταῖς νεφέλαις· θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς
ἁγίοις αὐτοῦ· ὁ θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει
δύναμιν, καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐ-
τοῦ, εὐλογητὸς ὁ θεός ∻ Δόξα Εἰς τὸ
τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, ψαλ-
μὸς τῷ Δαυΐδ ∴ ξη'
Σῶσόν με ὁ θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα
ἕως ψυχῆς μου· ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυ-
θοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις· ἦλθον εἰς
τὰ βάθη τῆς θαλάσσης καὶ καταιγὶς
κατεπόντισέ με· ἐκοπίασα, κρά-
ζων· ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου· ἐξέ-
λιπον οἱ ὀφθαλμοί μου, ἀπὸ τοῦ ἐλπί-
ζειν με ἐπὶ τὸν θεόν μου· ἐπληθύνθη-
σαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου,
οἱ μισοῦντές με δωρεάν· ἐκραταιώθη-
σαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀ-
δίκως·

ἃ οὐχ ἥρπαζον, τότε ἀπετίννυον· ὁ θ(εὸ)ς,
σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου· καὶ αἱ
πλημμέλειαί μου, ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύ
βησαν· μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑ
πομένοντές σε κ(ύρι)ε, κ(ύρι)ε τῶν δυνάμεων· μὴ
δὲ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμέ, οἱ ζητοῦντές σε
ὁ θ(εὸ)ς τοῦ ἰσραήλ· ὅτι ἕνεκα σοῦ, ὑπήνε
γκα ὀνειδισμόν· ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ
πρόσωπόν μου· ἀπηλλοτριωμένος ἐγε
νήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς
υἱοῖς τῆς μητρός μου· ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου
σου, κατέφαγέ με· καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν
ὀνειδιζόντων σε, ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ· καὶ
συνέκαλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου,
καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί· καὶ ἐ
θέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον· καὶ ἐ
γενόμην αὐτοῖς, εἰς παραβολήν· κατ' ἐμοῦ
ἠδολέσχουν, οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις· καὶ
εἰς ἐμὲ ἔψαλλον, οἱ πίνοντες οἶνον· ἐγὼ δὲ
τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ· κ(ύρι)ε καιρὸς εὐ

δοκίας· ὁ Θς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέ
ους σου, ἐπάκουσόν μου· ἐν ἀληθεία
τῆς σωτηρίας σου, σῶσόν με ἀπὸ
πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυσθείην ἐκ
τῶν μισούντων με καὶ ἐκ τῶν βαθέ
ων τῶν ὑδάτων· μή με καταποντι
σάτω καταιγὶς ὕδατος· μηδὲ κατα
πιέτω με βυθός· μηδὲ συσχέτω
ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ· εἰσά
κουσόν μου κε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου·
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐ
πίβλεψον ἐπ' ἐμέ· μὴ ἀποστρέψῃς
τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου·
ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου·
πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι
αὐτήν· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, ῥῦσαί
με· σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου·
καὶ τὴν αἰσχύνην, καὶ τὴν ἐντροπήν μου·
ἐναντίον σου, πάντες οἱ θλίβοντές με·
ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου·

καὶ ταλαιπωρίαν· καὶ ὑπέμεινα
συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε· καὶ
παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὗρον· καὶ ἔ-
δωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ
εἰς τὴν δίψαν μου, ἐπότισάν με ὄξος·
γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν, ἐνώπι-
ον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπό-
δοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον· σκοτισθή-
τωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, τοῦ μὴ
βλέπειν· καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν, δια-
παντὸς σύγκαμψον· ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς
τὴν ὀργήν σου· καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς
σου καταλάβοι αὐτούς· γενηθήτω ἡ ἔ-
παυλις αὐτῶν, ἠρημωμένη· καὶ ἐν
τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, μὴ ἔστω ὁ
κατοικῶν· ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας αὐτοὶ
κατεδίωξαν· καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυ-
μάτων μου, προσέθηκαν· πρόσθες ἀ-
νομίαν, ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· καὶ μὴ
εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου· Ἐ

ξαλειφθήτωσαν, ἐκ βίβλου ζώντων·
καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν·
πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ· ἡ σωτηρία σου
ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου· αἰνέσω τὸ ὄνο-
μα τοῦ Θεοῦ μου, μετ᾽ ᾠδῆς· μεγαλυνῶ
αὐτόν, ἐν αἰνέσει· καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑ-
πὲρ μόσχον νέον· κέρατα ἐκφέροντα καὶ
ὁπλάς· ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφραν-
θήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζή-
σεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν· ὅτι εἰσήκουσε τῶν
πενήτων ὁ Κύριος· καὶ τοὺς πεπεδημένους
αὐτοῦ, οὐκ ἐξουδένωσεν· αἰνεσάτωσαν
αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ· θάλασσα, καὶ
πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτῇ· ὅτι ὁ Θεὸς
σώσει τὴν Σιών· καὶ οἰκοδομηθήσον-
ται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας· καὶ κατοικήσου-
σιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν·
καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου, καθέ-
ξουσιν αὐτήν· καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνο-
μά σου, κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ ÷

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυΐδ· εἰς ἀνάμνησιν, εἰς
τὸ σῶσαί με Κύριον· ξθ΄·

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε,
εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον· αἰσχυνθή-
τωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν, οἱ ζητοῦντες
τὴν ψυχήν μου· ἀποστραφήτωσαν εἰς
τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ
βουλόμενοί μοι κακά· ἀποστραφήτω-
σαν παραυτίκα· αἰσχυνόμενοι οἱ λέγον-
τές μοι εὖγε εὖγε· ἀγαλλιάσθωσαν καὶ
εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοί, πάντες οἱ
ζητοῦντές σε ὁ Θεός· καὶ λεγέτωσαν δι-
απαντός, μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶν-
τες τὸ σωτήριόν σου· ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι
καὶ πένης, ὁ Θεὸς βοήθησόν μοι· βοηθός
μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε, μὴ χρονίσῃς·
Δόξα· Κάθισμα· θ΄· Τῷ Δαυῒδ ψαλ-
μός, Τῶν υἱῶν Ἰωναδάβ, καὶ τῶν πρώ-
των αἰχμαλωτισθέντων· ἀνεπίγρα-
φος παρ' Ἑβραίοις· ο΄·

Ἐπὶ σοὶ κε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην
εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦ-
σαί με, καὶ ἐξελοῦ με· κλῖνον πρός με
τὸ οὖς σου, καὶ σῶσόν με· γενοῦ μοι εἰς
θν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν
τοῦ σῶσαί με· ὅτι στερέωμά μου καὶ
καταφυγή μου εἶ σύ· ὁ θς μου, ῥῦσαί με
ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρα-
νομοῦντος, καὶ ἀδικοῦντος· ὅτι σὺ
εἶ ἡ ὑπομονή μου κε· κε ἡ ἐλπίς μου,
ἐκ νεότητός μου· ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην.
ἀπὸ γαστρός· ἐκ κοιλίας μητρός μου.
σύ μου εἶ σκεπαστής· ἐν σοὶ ἡ ὕμνη-
σίς μου διαπαντός· ὡσεὶ τέρας ἐγε-
νήθην τοῖς πολλοῖς· καὶ σὺ βοηθός μου
κραταιός· πληρωθήτω τὸ στόμα μου
αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου·
ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπει-
άν σου· μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν
γήρως· ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου.

μὴ ἐγκαταλίπης με· ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί
μου ἐμοί· καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυ
χήν μου, ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτό· λέ
γοντες, ὁ θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτὸν καταδι
ώξατε, καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔ
στιν ὁ ῥυόμενος· ὁ θεός μου, μὴ μακρύνῃς
ἀπ' ἐμοῦ· ὁ θεός μου εἰς τὴν βοήθειάν
μου πρόσχες· αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐ
κλιπέτωσαν, οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν
ψυχήν μου· περιβαλλέσθωσαν αἰ-
σχύνην, καὶ ἐντροπήν, οἱ ζητοῦντες
τὰ κακά μοι· ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλ
πιῶ ἐπὶ σέ· καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶ
σαν τὴν αἴνεσίν σου· τὸ στόμα μου ἀνα
γγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου· ὅλην
τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου· ὅτι οὐκ ἔγνων
γραμματείας, εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ
κυ· κε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου
μόνου· ὁ θεός μου, ἐδίδαξάς με ἐκ νεό
τητός μου, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ

τὰ θαυμάσιά σου· καὶ ἕως γήρους καὶ πρε-
σβείου· ὁ θς μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με· ἕ-
ως ἂν ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου τῇ
γενεᾷ πάσῃ τῇ ἐρχομένῃ· τὴν δυνα-
στείαν σου καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ὁ θς,
ἕως τῶν ὑψίστων· ἃ ἐποίησας μεγα-
λεῖα· ὁ θς τίς ὅμοιός σοι· ὅσας ἔ-
δειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς,
καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με· καὶ
ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς ἀνήγαγές με·
ἐπλεόνασας ἐπ' ἐμὲ τὴν μεγαλωσύνην
σου· καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με·
καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνή-
γαγές με· καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί
σοι ἐν λαοῖς κε· ἐν σκεύει ψαλμοῦ τὴν
ἀλήθειάν σου ὁ θς· ψαλῶ σοι ἐν κιθά-
ρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ· ἀγαλλιάσονται
τὰ χείλη μου ὅταν ψάλω σοι, καὶ ἡ ψυ-
χή μου ἣν ἐλυτρώσω· ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσ-
σά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσει

τὴν δικαιοσύνην σου· ὅταν αἰσχυν-
θῶσι, καὶ ἐντραπῶσιν, οἱ ζητοῦντες
τὰ κακά μοι ·
Εἰς Σολομών, ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ· Ὁ
Θεός, τὸ κρίμα σου, τῷ βασιλεῖ δός· καὶ
τὴν δικαιοσύνην σου, τῷ υἱῷ τοῦ βασι-
λέως· κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ,
καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει· ἀναλα-
βέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βου-
νοὶ δικαιοσύνην· κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ
λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων·
καὶ ταπεινώσει συκοφάντην, καὶ
συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ· καὶ πρὸ τῆς
σελήνης, γενεὰς γενεῶν· καταβήσεται
ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στά-
ζουσα ἐπὶ τὴν γῆν· ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις
αὐτοῦ δικαιοσύνη· καὶ πλῆθος εἰρήνης,
ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη· καὶ κα-
τακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσ-
σης· καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως πε-

ράτων

τῆς οἰκουμένης. ἐνώπιον αὐτοῦ, προ
πεσοῦνται αἰθίοπες. καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐ
τοῦ, χοῦν λείξουσι. βασιλεῖς θαρσεῖς, καὶ
νῆσοι, δῶρα προσοίσουσι. βασιλεῖς
ἀῤῥάβων, καὶ σαβά, δῶρα προσά
ξουσι. καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ, πάν
τες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς. πάντα τὰ ἔθνη,
δουλεύσουσιν αὐτῷ. ὅτι ἐρρύσατο πτω
χὸν, ἐκ δυνάστου. καὶ πένητα, ᾧ οὐχ
ὑπῆρχε βοηθός. φείσεται πτωχοῦ, καὶ
πένητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει.
ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας, λυτρώσεται
τὰς ψυχὰς αὐτῶν. καὶ ἔντιμον τὸ ὄνο
μα αὐτοῦ, ἐνώπιον αὐτῶν. καὶ ζήσεται,
καὶ δοθήσεται αὐτῷ, ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς
ἀῤῥαβίας. καὶ προσεύξονται περὶ αὐ
τοῦ, διαπαντός. ὅλην τὴν ἡμέραν.
εὐλογήσουσιν αὐτόν. ἔσται στήριγμα ἐν
τῇ γῇ, ἐπ᾽ ἄκρων τῶν ὀρέων. ὑπεραρθήσε
ται ὑπὲρ τὸν λίβανον, ὁ καρπὸς αὐτοῦ. καὶ

ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως, ὡσεὶ χόρτος
τῆς γῆς· ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐλογη-
μένον εἰς τοὺς αἰῶνας· πρὸ τοῦ ἡλίου, δι-
αμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐνευλογηθή-
σονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς
γῆς· πάντα τὰ ἔθνη, μακαριοῦσιν
αὐτόν· εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ
ποιῶν θαυμάσια μόνος· καὶ εὐλογη-
μένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς τὸν
αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ
πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα
ἡ γῆ, γένοιτο, γένοιτο ∴ Δόξα ∴

Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαδ. Τοῦ Ἰεσσαί. Ψαλ-
μὸς Τῷ Ἀσάφ ∴ οβ΄ ∴

Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραήλ, τοῖς εὐθέσι
τῇ καρδίᾳ· ἐμοῦ δὲ, παρὰ μικρὸν ἐσα-
λεύθησαν οἱ πόδες· παρ' ὀλίγον, ἐξεχύ-
θη τὰ διαβήματά μου· ὅτι ἐζήλωσα
ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, εἰρήνην ἁμαρτωλῶν
θεωρῶν· ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ

θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στερέωμα, ἐν τῇ μάστιγι
αὐτῶν· ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσί·
καὶ μετὰ ἀνθρώπων, οὐ μαστιγωθή-
σονται· διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτούς,
ἡ ὑπερηφανία αὐτῶν εἰς τέλος· περι-
εβάλοντο ἀδικίαν, καὶ ἀσέβειαν ἑ-
αυτῶν· ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος, ἡ ἀ-
δικία αὐτῶν· διήλθοσαν εἰς διάθεσιν
καρδίας· διενοήθησαν, καὶ ἐλάλησαν
ἐν πονηρίᾳ· ἀδικίαν, εἰς τὸ ὕψος ἐλά-
λησαν· ἔθεντο εἰς οὐρανὸν, τὸ στόμα αὐτ(ῶν)·
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν, διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς·
διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦ-
θα, καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑρεθήσονται
ἐν αὐτοῖς· καὶ εἶπον, πῶς ἔγνω ὁ Θ(εὸ)ς·
καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ· ἰδοὺ
οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες
εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχον πλούτου· καὶ
εἶπον, ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα
τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐνιψάμην

ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ ἐγενό-
μην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν, καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωΐας·
εἰ ἔλεγον, διηγήσομαι οὕτως· ἰδοὺ τῇ
γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠσυνθέτηκας, καὶ
ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι· τοῦτο κόπος
ἐστὶν ἐνώπιόν μου· ἕως οὗ εἰσέλθω εἰς
τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ, καὶ συνῶ εἰς
τὰ ἔσχατα αὐτῶν· πλὴν διὰ τὰς δο-
λιότητας αὐτῶν, ἔθου αὐτοῖς κακά· κα-
τέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι· πῶς
ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν ἐξάπινα· ἐξέ-
λιπον, ἀπώλοντο, διὰ τὴν ἀνομίαν
αὐτῶν· ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου·
κε ἐν τῇ πόλει σου, τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐ-
ξουδενώσεις· ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδί-
α μου, καὶ οἱ νεφροί μου, ἠλλοιώθησαν·
κἀγὼ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνων· κτη-
νώδης ἐγενήθην παρὰ σοί, κἀγὼ διὰ
παντὸς μετὰ σοῦ· ἐκράτησας τῆς

χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, καὶ ἐν τῇ βου-
λῇ σου ὡδήγησάς με· καὶ μετὰ δό-
ξης προσελάβου με· τί γάρ μοι ὑ-
πάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ παρὰ σοῦ
τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς· ἐξέλιπεν
ἡ καρδία μου, καὶ ἡ σάρξ μου· ὁ θς
τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου ὁ θς
εἰς τὸν αἰῶνα· ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνον-
τες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται· ἐ-
ξολόθρευσας πάντα τὸν πορνεύον-
τα ἀπὸ σοῦ· ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶ-
σθαι τῷ θῷ, ἀγαθόν ἐστιν· τίθεσθαι
ἐν τῷ κῷ τὴν ἐλπίδα μου· τοῦ ἐξαγ-
γεῖλαί με πάσας τὰς αἰνέσεις σου.
ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

Συνέσεως, Τῷ Ἀσάφ. ογ'

Ἵνα τί ὁ θς, ἀπώσω εἰς τέλος· ὠργί-
σθη ὁ θυμός σου, ἐπὶ πρόβατα νομῆς
σου· μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου.
ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς· ἐλυτρώσω

ῥάβδον κληρονομίας σου· ὄρος σιὼν
τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.
ἔπαρον τὰς χεῖράς σου, ἐπὶ τὰς ὑπε-
ρηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐ-
πονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου.
καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε,
ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου· ἔθεντο τὰ
σημεῖα αὐτῶν, σημεῖα καὶ οὐκ ἔγνω-
σαν· ὡς εἰς τὴν ἔξοδον, ὑπεράνω· ὡς
ἐν δρυμῷ ξύλων, ἀξίναις ἐξέκοψαν
τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό· ἐν πελέ-
κει, καὶ λαξευτηρίῳ, κατέρραξαν αὐτήν.
ἐνεπύρισαν ἐν πυρί, τὸ ἁγιαστήριόν σου.
εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν, τὸ σκήνωμα
τοῦ ὀνόματός σου. εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῶν, αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό.
δεῦτε, καὶ καταπαύσωμεν, πάσας τὰς
ἑορτὰς τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς· τὰ σημεῖα
αὐτῶν, οὐκ εἴδομεν· οὐκ ἔστιν ἔτι προ-
φήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.

ἕως πότε ὁ θ(εὸ)ς, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός· παρο
ξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέ
λος· ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου.
καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλ
που σου εἰς τέλος· ὁ δὲ θεός, βασιλεὺς
ἡμῶν πρὸ αἰῶνος· εἰργάσατο σωτηρί
ἐν μέσω τῆς γῆς· σὺ ἐκραταίωσας
ἐν τῇ δυνάμει σου, τὴν θάλασσαν· σὺ
συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόν
των, ἐπὶ τοῦ ὕδατος· σὺ συνέθλασας
τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος· ἔδωκας
αὐτόν, βρῶμα λαοῖς τοῖς αἰθίοψι· σὺ διέ
ρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους· σὺ ἐξήρα
νας, ποταμοὺς ἠθάμ· σή ἐστιν ἡ ἡμέρα,
καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ· σὺ κατηρτίσω φαῦ
σιν, καὶ ἥλιον· σὺ ἐποίησας πάντα
τὰ ὅρια τῆς γῆς· θέρος, καὶ ἔαρ, σὺ
ἔπλασας αὐτά· μνήσθητι ταύτης· ἐ
χθρὸς ὠνείδισε τὸν κ(ύριο)ν, καὶ λαὸς ἄφρων
παρώξυνε τὸ ὄνομά σου· μὴ παρα

δῷς τοῖς θηρίοις, ψυχὴν ἐξομολογου
μένην σοι· τὰς ψυχὰς τῶν πενήτων
σου, μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος· ἐπίβλε
ψον εἰς τὴν διαθήκην σου· ὅτι ἐπλη
ρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς, οἴ
κων ἀνομιῶν· μὴ ἀποστραφήτω
τεταπεινωμένος καὶ κατῃσχυμμένος·
πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνο
μά σου· ἀνάστα ὁ θεός, δίκασον τὴν δί
κην σου· μνήσθητι τῶν ὀνειδισμῶν σου,
τῶν ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν·
μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν
σου· ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων
σε, ἀνέβη διαπαντός· ÷ Δόξα

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς· ψαλμὸς ᾠδῆς
Ἐξομολογησό < Τῷ ἀσάφ οδ
μεθά σοι ὁ θεός, ἐξομολογησόμεθά σοι·
καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου·
διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσι
ά σου· ὅταν λάβω καιρόν, ἐγὼ εὐθύ

τητας κρινῶ· ἐτάκη ἡ γῆ, καὶ πάντες
οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ· ἐγὼ ἐστερέωσα
τοὺς στύλους αὐτῆς· εἶπα τοῖς παρανο
μοῦσι, μὴ παρανομεῖτε· καὶ τοῖς ἁμαρ
τάνουσι, μὴ ὑψοῦτε κέρας· μὴ ἐπαίρε
τε εἰς ὕψος, τὸ κέρας ὑμῶν· καὶ μὴ λαλεῖ
τε, κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν· ὅτι οὔτε
ἐξ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν, οὔτε ἀπὸ
ἐρήμων ὀρέων· ὅτι ὁ Θεὸς κριτής ἐστι· τοῦ
τον ταπεινοῖ, καὶ τοῦτον ὑψοῖ· ὅτι πο
τήριον ἐν χειρὶ Κυρίου, οἴνου ἀκράτου πλή
ρες κεράσματος· καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου,
εἰς τοῦτο· πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ, οὐκ ἐξε
κενώθη· πίονται πάντες οἱ ἁμαρτω
λοὶ τῆς γῆς· ἐγὼ δὲ, ἀγαλλιάσομαι
εἰς τὸν αἰῶνα· ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ·
καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν
συνθλάσω· καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέ
ρας τοῦ δικαίου ⁘ Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις·
ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ· ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον· ΟΕ:

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ὁ Θεός· ἐν τῷ Ἰσραὴλ
μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐγενήθη ἐν
εἰρήνῃ, ὁ τόπος αὐτοῦ· καὶ τὸ κατοικητή-
ριον αὐτοῦ, ἐν Σιών· ἐκεῖ συνέτριψε
τὰ κράτη τῶν τόξων· ὅπλον καὶ ῥομ-
φαίαν, καὶ πόλεμον· φωτίζεις σὺ θαυ-
μαστῶς, ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων· ἐταρά-
χθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ.
ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ εὗρον
οὐδέν· πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου
ταῖς χερσὶν αὐτῶν· ἀπὸ ἐπιτιμήσε-
ώς σου ὁ Θεὸς Ἰακώβ· ἐνύσταξαν οἱ ἐπι-
βεβηκότες τοῖς ἵπποις· σὺ φοβερὸς
εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι· ἀπὸ τό-
τε ἡ ὀργή σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἠκούτισας κρί-
σιν· γῆ ἐφοβήθη, καὶ ἡσύχασεν, ἐν τῷ
ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεόν· τοῦ σῶσαι
πάντας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς· ὅτι ἐνθύ-
μιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεταί σοι.
καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου, ἑορτά-

σει σοι· εὔξασθε, καὶ ἀπόδοτε, κῶ τῶ
θῶ ἡμῶν· πάντες οἱ κύκλω αὐτοῦ, οἱ
σουσι δῶρα· τῶ φοβερῶ, καὶ ἀφαιρου
μένω πνεύματα ἀρχόντων· φοβε
ρῶ, παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.
Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ ἰδιθοὺμ ψαλμὸς τῶ ἀσάφ· οα
Φωνῆ μου, πρὸς κν̄ ἐκέκραξα· φωνῆ
μου πρὸς τὸν θν̄, καὶ προσέσχε μοι· ἐν ἡ
μέρα θλίψεώς μου, τὸν θν̄ ἐξεζήτησα·
ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ,
καὶ οὐκ ἠπατήθην· ἀπηνήνατο πα
ρακληθῆναι· ἡ ψυχή μου, ἐμνήσθην
τοῦ θῦ, καὶ εὐφράνθην· ἠδολέσχησα,
καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου· προ
κατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί
μου· ἐταράχθην, καὶ οὐκ ἐλάλησα· δι
ελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας· καὶ ἔτη
αἰώνια ἐμνήσθην, καὶ ἐμελέτησα· νυ
κτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν,
καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου· μὴ εἰς τοὺς

αἰῶνας ἀπώσεται κς, καὶ οὐ προσθήσει
τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι, ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος
αὐτοῦ ἀποκόψει· συντελέσει ῥῆμα
ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν· μὴ ἐπιλήσεται
τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ θς, ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀρ
γῇ αὐτοῦ, τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπα
νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς
δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου· ἐμνήσθην τῶν ἔρ
γων κυ· ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς
ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου, καὶ μελε
τήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου· καὶ ἐν τοῖς
ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω· ὁ θς.
ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς θς μέγας ὡς ὁ
θς ἡμῶν· σὺ εἶ ὁ θς ὁ ποιῶν θαυμάσια.
ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.
ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου.
τοὺς υἱοὺς ἰακὼβ καὶ ἰωσήφ· εἴδοσάν
σε ὕδατα ὁ θς· εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ
ἐφοβήθησαν· ἐταράχθησαν ἄβυσσοι.
πλῆθος ἤχους ὑδάτων. φωνὴν ἔδωκαν

αἱ νεφέλαι· καὶ γὰρ τὰ βέλη σου, διαπο
ρεύονται· φωνὴ τῆς βροντῆς σου, ἐν τῷ
τροχῷ· ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου, τῇ οἰ
κουμένῃ· ἐσαλεύθη, καὶ ἔντρομος ἐγε
νήθη ἡ γῆ· ἐν τῇ θαλάσσῃ, αἱ ὁδοί σου·
καὶ αἱ τρίβοι σου, ἐν ὕδασι πολλοῖς· καὶ
τὰ ἴχνη σου, οὐ γνωσθήσονται· ὡδήγη
σας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου, ἐν χειρὶ
Μωϋσῆ, καὶ Ἀαρών· Δόξα. Κάθισμα Ι

ἁρμονικῆς ἱερεῖς· μελῳδίας ἀσμα
τα λαοῦ· Συνέσεως τῷ Ἀσάφ· οζ

Προσέχετε λαός μου τὸν νόμον μου· κλί
νατε τὸ οὖς ὑμῶν, εἰς τὰ ῥήματα τοῦ
στόματός μου· ἀνοίξω ἐν παραβο
λαῖς τὸ στόμα μου· φθέγξομαι προ-
βλήματα ἀπ' ἀρχῆς· ὅσα ἠκούσα
μεν καὶ ἔγνωμεν αὐτά· καὶ οἱ πατέρες ἡ
μῶν διηγήσαντο ἡμῖν· οὐκ ἐκρύβη

ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν, εἰς γενεὰν ἑτέραν·
ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις τοῦ κυ, καὶ
τὰς δυναστείας αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσι
α αὐτοῦ ἃ ἐποίησε, καὶ ἀνέστησε μαρτύ
ριον ἐν ἰακὼβ, καὶ νόμον ἔθετο ἐν ἰσραὴλ·
ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν,
τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν· ὅπως
ἂν γνῷ γενεὰ ἑτέρα, υἱοὶ τεχθησόμενοι·
καὶ ἀναστήσονται, καὶ ἀπαγγελοῦσιν
αὐτὰ, τοῖς υἱοῖς αὐτῶν· ἵνα θῶνται ἐπὶ τ
θν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλάθων
ται τῶν ἔργων τοῦ θυ· καὶ τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν· ἵνα μὴ γένωνται
ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν· γενεὰ σκολιὰ, καὶ
παραπικραίνουσα· γενεὰ, ἥτις οὐ κα
τεύθυνε τὴν καρδίαν ἑαυτῆς· καὶ οὐκ
ἐπιστώθη μετὰ τοῦ θυ, τὸ πνεῦμα
αὐτοῖς· υἱοὶ ἐφραὶμ ἐντείνοντες καὶ
βάλλοντες τόξοις· ἐστράφησαν ἐν ἡμέρα
πολέμου· οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην

τοῦ θῦ. καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἤθε-
λησαν πορεύεσθαι. καὶ ἐπελάθον-
το τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν θαυ-
μασίων αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς. ἐναν-
τίον τῶν πατέρων αὐτῶν, ἃ ἐποίη-
σε θαυμάσια, ἐν γῇ αἰγύπτῳ, ἐν πε-
δίῳ τάνεως. διέρρηξε θάλασσαν, καὶ
διήγαγεν αὐτούς. παρέστησεν ὕδατα
ὡσεὶ ἀσκόν. καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νε-
φέλῃ ἡμέρας. καὶ ὅλην τὴν νύκτα, ἐν
φωτισμῷ πυρός. διέρρηξε πέτραν
ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀ-
βύσσῳ πολλῇ. καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ
πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς
ὕδατα. καὶ προσέθεντο ἔτι, τοῦ ἁ-
μαρτάνειν αὐτῷ. παρεπίκραναν τὸν
ὕψιστον, ἐν ἀνύδρῳ. καὶ ἐξεπείρασαν
τὸν θν̄, ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. τοῦ
αἰτῆσαι βρώματα, ταῖς ψυχαῖς αὐ-
τῶν. καὶ κατελάλησαν τοῦ θῦ, καὶ εἶπον.

μὴ δυνήσεται ὁ θς, ἑτοιμάσαι τρά-
πεζαν ἐν ἐρήμω, ἐπεὶ ἐπάταξε πέ-
τραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα· καὶ χεί-
μαρροι κατεκλύσθησαν· μὴ καὶ ἄρ-
τον δύναται δοῦναι, ἢ ἑτοιμάσαι τρά-
πεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἤκου-
σε κς, καὶ ἀνεβάλετο, καὶ πῦρ ἀνήφθη
ἐν ἰακώβ, καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν ἰσρα-
ήλ· ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ θῷ· οὐ-
δὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ·
καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν,
καὶ θύρας οὐνοῦ ἀνέῳξε· καὶ ἔβρεξεν
αὐτοῖς μάννα φαγεῖν· καὶ ἄρτον οὐνοῦ,
ἔδωκεν αὐτοῖς· ἄρτον ἀγγέλων, ἔφα-
γεν ἄνθρωπος· ἐπισιτισμὸν ἀπέστει-
λεν αὐτοῖς, εἰς πλησμονήν· ἀπῆρε νό-
τον ἐξ οὐνοῦ, καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνά-
μει αὐτοῦ λίβα· καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτούς,
ὡσεὶ χοῦν σάρκας· καὶ ὡσεὶ ἄμμον
θαλασσῶν, πετεινὰ πτερωτά· καὶ ἐ-

πεσον ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς
αὐτῶν· κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐ-
τῶν· καὶ ἔφαγον, καὶ ἐνεπλήσθησαν
σφόδρα· καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν,
ἤνεγκεν αὐτοῖς· οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ
τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν· ἔτι τῆς βρώ-
σεως οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ὀρ-
γὴ τοῦ Θῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς· καὶ ἀπέ-
κτεινεν ἐν τοῖς πίοσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς
ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν·
ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι, καὶ οὐ-
κ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐ-
τοῦ· καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι,
αἱ ἡμέραι αὐτῶν· καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν,
μετὰ σπουδῆς· ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτούς· δ.
τότε ἐξεζήτουν αὐτόν· καὶ ἐπέστρε-
φον, καὶ ὤρθριζον πρὸς τὸν Θν̄· καὶ ἐ-
μνήσθησαν, ὅτι ὁ Θσ̄ βοηθὸς αὐτῶν
ἐστι· καὶ ὁ Θσ̄ ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐ-
τῶν ἐστι· καὶ ἠγάπησαν αὐτόν, ἐν τῷ

στόματι αὐτῶν· καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν,
ἐψεύσαντο αὐτῷ· ἡ δὲ καρδία αὐ-
τῶν, οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ· οὐδὲ ἐ-
πιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ· αὐ-
τὸς δέ ἐστιν οἰκτίρμων, καὶ ἱλάσεται
ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, καὶ οὐ διαφθε-
ρεῖ· καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν
θυμὸν αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶ-
σαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ· καὶ ἐμνήσθη,
ὅτι σάρξ εἰσι· πνεῦμα πορευόμενον,
καὶ οὐκ ἐπιστρέφον· ποσάκις παρε-
πίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ· παρώρ-
γισαν αὐτὸν, ἐν γῇ ἀνύδρῳ· καὶ ἐπέ-
στρεψαν, καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεόν· καὶ
τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ, παρώξυναν·
καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ
ἡμέρας, ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χει-
ρὸς θλίβοντος· ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ
σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ
ἐν πεδίῳ Τάνεως· καὶ μετέστρεψεν

εἰς αἷμα, τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν· καὶ
τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν, ὅπως μὴ πί-
ωσιν· ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυι-
αν, καὶ κατέφαγεν αὐτούς· καὶ βάτραχον,
καὶ διέφθειρεν αὐτούς· καὶ ἔδωκε τῇ
ἐρυσίβῃ, τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ τοὺς
πόνους αὐτῶν, τῇ ἀκρίδι· ἀπέκτεινεν
ἐν χαλάζῃ, τὴν ἄμπελον αὐτῶν, καὶ
τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ·
καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν, τὰ κτή-
νη αὐτῶν· καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν, τῷ
πυρί· ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτούς, ὀργὴν
θυμοῦ αὐτοῦ· θυμόν, καὶ ὀργήν, καὶ θλῖ-
ψιν ἀποστολήν, δι' ἀγγέλων πονηρῶν.
ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ· καὶ
οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου, τῶν ψυχῶν
αὐτῶν· καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, εἰς θάνατον
συνέκλεισε· καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτό-
τοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· ἀπαρχὴν παν-
τὸς πόνου αὐτῶν, ἐν τοῖς σκηνώμασι

χάμ· καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατον τὸν λαὸν
αὐτοῦ· καὶ ἀνήγαγεν αὐτούς, ὡσεὶ ποίμνι
ον ἐν ἐρήμω· καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπ' ἐλ
πίδι, καὶ οὐκ ἐδειλίασαν· καὶ τοὺς ἐ
χθροὺς αὐτῶν, ἐκάλυψε θάλασσα· καὶ
εἰσήγαγεν αὐτούς, εἰς ὄρος ἁγιάσματος
αὐτοῦ· ὄρος τοῦτο, ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ
αὐτοῦ· καὶ ἐξέβαλλεν ἀπὸ προσώπου
αὐτῶν ἔθνη· καὶ ἐκληροδότησεν αὐτούς,
ἐν σχοινίω κληροδοσίας· καὶ κατεσκήνω
σεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, τὰς
φυλὰς τοῦ ἰσραήλ· καὶ ἐπείρασαν,
καὶ παρεπίκραναν τὸν θεὸν ὕψιστον·
καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, οὐκ ἐφυλάξαν
το· καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠθέτησαν, κα
θὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, μετεστράφη
σαν εἰς τόξον στρεβλόν· καὶ παρώργισαν
αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς
γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν·
ἤκουσεν ὁ θεός, καὶ ὑπερεῖδε· καὶ ἐξουδ-

μωσε σφόδρα τὸν ἰσραήλ· καὶ ἀπώσα
το τὴν σκηνὴν σηλὼμ σκήνωμα μου, ὃ κατε
σκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις· καὶ παρέδω
κεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν· καὶ
τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν· καὶ
συνέκλεισεν ἐν ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐτοῦ·
καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ὑπερεῖδε·
τοὺς νεανίσκους αὐτῶν, κατέφαγε πῦρ·
καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν, οὐκ ἐπενθήθη
σαν· οἱ ἱερεῖς αὐτῶν, ἐν ῥομφαίᾳ ἔπε
σον· καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν, οὐ κλαυθήσονται·
καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κς· ὡς δυνα
τὸς καὶ κεκραιπαληκὼς ἐξ οἴνου· καὶ
ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, εἰς τὰ ὀπί
σω· ὄνειδος αἰώνιον, ἔδωκεν αὐτοῖς· καὶ
ἀπώσατο τὸ σκήνωμα ἰωσήφ· καὶ τὴν
φυλὴν ἐφραίμ, οὐκ ἐξελέξατο· καὶ ἐ
ξελέξατο τὴν φυλὴν ἰούδα· τὸ ὄρος
τὸ σιών, ὃ ἠγάπησε· καὶ ᾠκοδόμησεν
ὡς μονοκέρωτος τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ· ἐν

τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.
καὶ ἐξελέξατο Δαδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ·
καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν, ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν
προβάτων· ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων,
ἔλαβεν αὐτὸν· ποιμαίνειν Ἰακὼβ, τὸν δοῦ-
λον αὐτοῦ· καὶ Ἰσραήλ, τὴν κληρονομίαν
αὐτοῦ· καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς, ἐν τῇ ἀκα-
κίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ· καὶ ἐν ταῖς συ-
νέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ὡδήγησεν αὐτούς·
Δόξα. Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. οη
Ὁ Θεός, ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν
σου· ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου·
ἔθεντο Ἱερουσαλήμ, ὡς ὀπωροφυλά-
κιον· ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δού-
λων σου, βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ
οὐρανοῦ· τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου·
τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· ἐξέχεαν τὸ αἷμα
αὐτῶν, ὡσεὶ ὕδωρ· κύκλῳ Ἱερουσαλήμ,
καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων· ἐγενήθημεν ὄνει-
δος, τοῖς γείτοσιν ἡμῶν· μυκτηρισμὸς

καὶ χλευασμὸς, τοῖς κύκλῳ ἡμῶν· ἕως
πότε Κύριε, ὀργισθήσῃ εἰς τέλος· ἐκκαυθή-
σεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου· ἔκχεον τὴν
ὀργήν σου, ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώ-
σκοντά σε· καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἳ
τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο· ὅτι
κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον
αὐτοῦ ἠρήμωσαν· μὴ μνησθῇς ἡμῶν,
ἀνομιῶν ἀρχαίων· ταχὺ προκατα-
λαβέτωσαν ἡμᾶς, οἱ οἰκτιρμοί σου Κύριε·
ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθη-
σον ἡμῖν ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν
τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε ῥῦσαι
ἡμᾶς· καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου· μή-
ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς
αὐτῶν· καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν· ἡ ἐκ-
δίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου,
τοῦ ἐκκεχυμένου· εἰσελθέτω ἐνώπιον

ὄν σου, ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων·
κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίο-
νός σου, περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τε-
θανατωμένων· ἀπόδος τοῖς γείτο-
σιν ἡμῶν, ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλ-
πον αὐτῶν· τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν, ὃν
ὠνείδισάν σε Κύριε· ἡμεῖς δὲ λαός σου,
καὶ πρόβατα νομῆς σου· ἀνθομολογη-
σόμεθά σοι ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα· εἰς γε-
νεὰν καὶ γενεάν, ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου·
Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων,
μαρτύριον τῷ Ἀσάφ· ψαλμὸς ὑπὲρ
τοῦ Ἀσσυρίου· ΟΘ
Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραήλ, πρόσχες· ὁ ὁδη-
γῶν ὡσεὶ πρόβατον, τὸν Ἰωσήφ· ὁ καθή-
μενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ἐμφάνηθι·
ἐναντίον Ἐφραῒμ καὶ Βενιαμὶν καὶ Μα-
νασσῆ· ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου,
καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς· ὁ Θεὸς ἐπίστρε-
ψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν

σου, καὶ σωθησόμεθα· κε ὁ θς τῶν δυνά
μεων, ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προ
σευχὴν τῶν δούλων σου· ψωμιεῖς ἡμᾶς
ἄρτον δακρύων· καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν
δάκρυσιν ἐν μέτρῳ· ἔθου ἡμᾶς, εἰς ἀν
τιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν· καὶ οἱ ἐ
χθροὶ ἡμῶν, ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς· κε
ὁ θς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς·
καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σω
θησόμεθα· ἄμπελον, ἐξ αἰγύπτου με
τῆρας· ἐξέβαλες ἔθνη, καὶ κατεφύτευ
σας αὐτήν· ὡδοποίησας ἔμπροσθεν
αὐτῆς· καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας αὐ
τῆς· καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν· ἐκάλυψεν
ὄρη, ἡ σκιὰ αὐτῆς· καὶ αἱ ἀναδενδράδες
αὐτῆς, τὰς κέδρους τοῦ θεοῦ· ἐξέτεινε τὰ
κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, καὶ ἕως
ποταμῶν τὰς παραφυάδας αὐτῆς·
ἱνατί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς,
καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παρα

πορευόμενοι τὴν ὁδόν· ἐλυμήνατο αὐ-
τὴν, ὗς ἐκ δρυμοῦ· καὶ μονιὸς ἄγριος,
κατενεμήσατο αὐτήν· ὁ θεὸς τῶν δυνά-
μεων, ἐπίστρεψον δή, καὶ ἐπίβλεψον
ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε· καὶ ἐπίσκεψαι τὴν
ἄμπελον ταύτην· καὶ κατάρτισαι αὐ-
τὴν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου· καὶ
ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας
σεαυτῷ· ἐμπεπυρισμένη πυρί, καὶ ἀ-
νεσκαμμένη· ἀπὸ ἐπιτιμήσεως
τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται· γε-
νηθήτω ἡ χείρ σου, ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς
σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκρα-
ταίωσας σεαυτῷ· καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν
ἀπὸ σοῦ· ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά
σου ἐπικαλεσόμεθα· κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνά-
μεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς· καὶ ἐπίφα-
νον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα·

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν, ψαλμὸς ᾠδῆς
τῷ Ἀσάφ· π·

Ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν· ἀ
λαλάξατε τῷ θεῷ ἰακώβ· λάβετε ψαλ
μόν, καὶ δότε τύμπανον· ψαλτήρι
ον τερπνὸν μετὰ κιθάρας· σαλπίσα
τε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι· ἐν εὐσήμῳ
ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν· ὅτι πρόστα
γμα τῷ ἰσραήλ ἐστι, καὶ κρίμα τῷ θεῷ
ἰακώβ· μαρτύριον ἐν τῷ ἰωσὴφ ἔ
θετο αὐτῷ· ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς
αἰγύπτου· γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν·
ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐ
τοῦ· αἱ χεῖρες αὐτοῦ, ἐν τῷ κοφίνῳ ἐ
δούλευσαν· ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με,
καὶ ἐρρυσάμην σε· ἐπήκουσά σου, ἐν
ἀποκρύφῳ καταιγίδος· ἐδοκίμασά
σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας· ἄκουσον
λαός μου, καὶ διαμαρτύρομαί σοι· ἰ
σραὴλ ἐὰν ἀκούσῃς μου, οὐκ ἔσται ἐν σοὶ
θεὸς πρόσφατος· οὐδὲ προσκυνήσεις
θεῷ ἀλλοτρίῳ· ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεός σου,

καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι.
ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ
αὐτὸ κατὰ σοῦ· διαθήκην διέθεντο· τὰ
σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων, καὶ οἱ
Ἰσμαηλῖται· Μωάβ, καὶ οἱ Ἀγαρηνοί·
Γεβάλ, καὶ Ἀμμών, καὶ Ἀμαλήκ· ἀλ
λόφυλοι, μετὰ τῶν κατοικούντων Τύ
ρον· καὶ γὰρ καὶ Ἀσσούρ, συμπαρεγέ
νετο μετ᾽ αὐτῶν· ἐγενήθησαν, εἰς ἀντί
ληψιν τοῖς υἱοῖς Λώτ· ποίησον αὐτοῖς ὡς
τῇ Μαδιάμ, καὶ τῷ Σισάρᾳ· ὡς τῷ
Ἰαβείμ, ἐν τῷ χειμάρρῳ Κισσῶν· ἐξω
λοθρεύθησαν ἐν Ἀενδώρ· ἐγενήθησαν,
ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ· θοῦ τοὺς ἄρχοντας
αὐτῶν, ὡς τὸν Ὠρήβ, καὶ Ζήβ, καὶ Ζεβεέ,
καὶ Σαλμανά, πάντας τοὺς ἄρχοντας
αὐτῶν· οἵτινες εἶπον, κληρονομήσωμεν
ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ· ὁ Θεός μου,
θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχόν· ὡς καλάμην, κα
τὰ πρόσωπον ἀνέμου· ὡσεὶ πῦρ ὃ δι

ὃ διαφλέξει δρυμόν· ὡσεὶ φλόξ, ἣ κατα-
καύσει ὄρη· οὕτως καταδιώξεις αὐτούς,
ἐν τῇ καταιγίδι σου· καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου,
ταράξεις αὐτούς· πλήρωσον τὰ
πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας· καὶ ζητή-
σουσι τὸ ὄνομά σου κε· αἰσχυνθήτω-
σαν, καὶ ταραχθήτωσαν, εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐντραπήτωσαν, καὶ
ἀπολέσθωσαν· καὶ γνώτωσαν, ὅτι ὄνο-
μά σοι κς· σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν ⁘ Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν
ληνῶν, τοῖς υἱοῖς Κορέ, ψαλμός, πγ:
Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, κε
τῶν δυνάμεων· ἐπιποθεῖ, καὶ ἐκλείπει
ἡ ψυχή μου, εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυ· ἡ καρ-
δία μου, καὶ ἡ σάρξ μου, ἠγαλλιάσαντο
ἐπὶ θν ζῶντα· καὶ γὰρ στρουθίον, εὗρεν
ἑαυτῷ οἰκίαν· καὶ τρυγὼν, νοσσιὰν ἑαυ-
τῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς· τὰ θυσι-
αστήριά σου κε τῶν δυνάμεων, ὁ βα-

σιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου. μακάριοι οἱ κα
τοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου· εἰς τοὺς αἰῶ
νας τῶν αἰώνων, αἰνέσουσί σε· μακά
ριος ἀνήρ, ᾧ ἐστιν ἀντίληψις αὐτῷ πα
ρὰ σοί· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
διέθετο· εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶ
νος· εἰς τόπον, ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐ
λογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύσον
ται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν· ὀφθήσε
ται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών· κε ὁ θεὸς τῶν δυ
νάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·
ἐνώτισαι ὁ θεὸς Ἰακώβ· ὑπερασπιστὰ ἡμῶν,
ἴδε ὁ θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον
τοῦ χριστοῦ σου· ὅτι κρείσσων ἡμέρα
μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, ὑπὲρ χιλιάδας·
ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴ
κῳ τοῦ θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκη
νώμασιν ἁμαρτωλῶν· ὅτι ἔλεος καὶ
ἀλήθειαν ἀγαπᾷ κς· ὁ θεός, χάριν καὶ δό
ξαν δώσει· κς οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ.

τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ. Κε ὁ Θς τῶν
δυνάμεων. μακάριος ἄνθρωπος, ὁ
ἐλπίζων ἐπὶ σέ ∴

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός. Εὐ-
δόκησας Κε τὴν γῆν σου. ἀπέστρε
ψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ. ἀ
φῆκας τὰς ἀνομίας τοῦ λαοῦ σου. ἐκά
λυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. κα
τέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου.
ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.
ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θς τῶν σωτηρίων ἡμῶν.
καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡ
μῶν. μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθήσῃ ἡμῖν,
ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου, ἀπὸ γενεᾶς
εἰς γενεάν; ὁ Θς, σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις
ἡμᾶς. καὶ ὁ λαός σου, εὐφρανθήσεται
ἐπὶ σοί. δεῖξον ἡμῖν Κε, τὸ ἔλεός σου, καὶ
τὸ σωτήριόν σου, δῴης ἡμῖν. ἀκούσο
μαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κς ὁ Θς. ὅτι λα
λήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ

ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς
ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ᾽ αὐτόν. πλὴν
ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτόν, τὸ σω-
τήριον αὐτοῦ· τοῦ κατασκηνῶσαι δό-
ξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν· ἔλεος καὶ ἀλήθεια,
συνήντησαν· δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη,
κατεφίλησαν· ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀ-
νέτειλε· καὶ δικαιοσύνη, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
διέκυψε· καὶ γὰρ ὁ κς, δώσει χρηστό-
τητα· καὶ ἡ γῆ ἡμῶν, δώσει τὸν καρ-
πὸν αὐτῆς· δικαιοσύνη, ἐνώπιον αὐτοῦ
προπορεύσεται· καὶ θήσει εἰς
ὁδὸν, τὰ διαβήματα αὐτοῦ· Δόξα,
Κάθισμα· ΙΒ· προσευχὴ τῷ δαδ·
Κλῖνον κε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου·
ὅτι πτωχὸς, καὶ πένης, εἰμὶ ἐγώ· φύλα-
ξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι, σῶ-
σον τὸν δοῦλόν σου ὁ θς μου, τὸν ἐλπί-
ζοντα ἐπὶ σέ· ἐλέησόν με κε, ὅτι πρὸς
σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὔ

εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅ
τι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου· ὅτι σὺ
κε χρηστὸς, καὶ ἐπιεικὴς, καὶ πολυέλε
ος, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε· ἐνώ
τισαι κε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρό
σχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου· ἐν ἡμέ
ρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι
ἐπήκουσάς μου· οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν
θεοῖς κε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου·
πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας, ἥξου
σι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου
κε· καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου, ὅτι
μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ
εἶ, θς μόνος· ὁδήγησόν με κε ἐν τῇ ὁδῷ
σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου·
εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖ
σθαι τὸ ὄνομά σου· ἐξομολογήσομαί σοι
κε ὁ θς μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· καὶ δοξά
σω τὸ ὄνομά σου, εἰς τὸν αἰῶνα· ὅτι
τὸ ἔλεός σου, μέγα ἐπ' ἐμέ· καὶ ἐρρύσω

τὴν ψυχήν μου, ἐξ ᾅδου κατωτάτου. ὁ θεός,
παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ. καὶ
συναγωγὴ κραταιῶν, ἐζήτησαν τὴν ψυ-
χήν μου. καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον
αὐτῶν. καὶ σὺ κύριε ὁ θεός μου, οἰκτίρμων, καὶ
ἐλεήμων. μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος
καὶ ἀληθινός. ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ
ἐλέησόν με. δὸς τὸ κράτος σου τῷ παι-
δί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης
σου. ποίησον μετ' ἐμοῦ, σημεῖον εἰς ἀγα-
θόν. καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ
αἰσχυνθήτωσαν. ὅτι σὺ κύριε ἐβοήθησάς
μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Τοῖς υἱοῖς Κορέ, ψαλμὸς ᾠδῆς. πϛ

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ, ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.
ἀγαπᾷ κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάν-
τα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. δεδοξα-
σμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ θεοῦ.
μνησθήσομαι Ῥαάβ, καὶ Βαβυλῶνος, τοῖς
γινώσκουσί με. καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ

τύρος, καὶ λαὸς τῶν αἰθιόπων· οὗτοι ἐ
γενήθησαν ἐκεῖ· μήτηρ σιών, ἐρεῖ ἄνθρω
πος· καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ· καὶ
αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος· κ(ύριο)ς
διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν· καὶ ἀρχόν
των τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ·
ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικί
α ἐν σοί ∴ Ψαλμὸς τοῖς υἱοῖς κορέ.
Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελὲθ τοῦ ἀποκριθῆναι.
Συνέσεως αἰθὰν τῷ ἰσραηλίτῃ ∴ πζ ∴
Κ(ύρι)ε ὁ θ(εὸ)ς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκρα
ξα, καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου· εἰσελθέ
τω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου· κλῖ
νον τὸ οὖς σου, εἰς τὴν δέησίν μου· ὅτι
ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζω
ή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε· προσελογίσθην,
μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον,
ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος· ἐν νεκροῖς
ἐλεύθερος· ὡσεὶ τραυματίαι καθεύ
δοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι·

καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν·
ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ· ἐν
σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου· ἐπ' ἐ-
μὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου· καὶ πάν-
τας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
ἐπ' ἐμέ· ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου,
ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·
παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ
ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχεί·
ἐκέκραξα πρὸς σὲ κε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου·
μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια, ἢ ἰ-
ατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογή-
σονταί σοι· μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ
τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν
σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ· μὴ γνωσθήσεται
ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ
δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ·
κἀγὼ πρὸς σὲ κε ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ
ἡ προσευχή μου προφθάσει σε· ἱνατί

κε ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις
τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· πτωχός εἰ-
μι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑ-
ψωθεὶς δὲ, ἐταπεινώθην, καὶ ἐξηπορή-
θην· ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου· οἱ
φοβερισμοί σου, ἐξετάραξάν με, ἐκύ-
κλωσάν με, ὡσεὶ ὕδωρ· ὅλην τὴν ἡμέραν,
περιέσχον με ἅμα· ἐμάκρυνας ἀπ' ἐ-
μοῦ φίλον, καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς
μου ἀπὸ ταλαιπωρίας· Δόξα·

Συνέσεως Αἰθὰν, τῷ Ἰσραηλίτῃ· πη

Τὰ ἐλέη σου κε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι·
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν, ἀπαγγελῶ τὴν ἀ-
λήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου· ὅτι εἶπας,
εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, ἐν
τοῖς οὐρανοῖς, ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθει-
ά σου· διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλε-
κτοῖς μου· ὤμοσα Δαυῒδ τῷ δούλῳ μου,
ἕως τοῦ αἰῶνος· ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα
σου, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν, καὶ γε-

μέσαν τὸν θρόνον σου. ἐξομολογήσονται

οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου κε· καὶ τὴν

τὴν ἀλήθειάν σου, ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. ὅτι

τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ κῳ· ὁμοι

ωθήσεται τῷ κῳ, ἐν υἱοῖς θεοῦ· ὁ θς ἐνδο

ξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων· μέγας καὶ φο

βερός ἐστιν, ἐπὶ πάντας τοὺς περικύ

κλῳ αὐτοῦ· κε ὁ θς τῶν δυνάμεων, τίς

ὅμοιός σοι, δυνατὸς εἶ κε, καὶ ἡ ἀλήθει

ά σου κύκλῳ σου. σὺ δεσπόζεις τοῦ κρά

τους τῆς θαλάσσης· τὸν δὲ σάλον τῶν κυ

μάτων αὐτῆς, σὺ καταπραΰνεις. σὺ ἐ

ταπείνωσας, ὡς τραυματίαν ὑπερήφα

νον· ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου,

διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου. σοί εἰ

σιν οἱ οὐρανοί, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκου

μένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, σὺ ἐθεμε

λίωσας. τὸν βορρᾶν καὶ τὴν θάλασσαν,

σὺ ἔκτισας· θαβὼρ καὶ ἑρμὼν, ἐν τῷ

ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. σὸς ὁ

βραχίονα, μετὰ δυναστείας· κραταιωθή-
τω ἡ χείρ σου· ὑψωθήτω ἡ δεξιά σου·
δικαιοσύνη καὶ κρίμα μου, ἑτοιμασία
τοῦ θρόνου σου· ἔλεος καὶ ἀλήθεια
προπορεύσονται πρὸ προσώπου σου.
μακάριος ὁ λαὸς, ὁ γινώσκων ἀλαλα-
γμόν· κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου
σου, πορεύσονται· καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου,
ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν·
καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ὑψωθήσον-
ται· ὅτι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν,
σὺ εἶ· καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου, ὑψω-
θήσεται τὸ κέρας ἡμῶν· ὅτι τοῦ κυ-
ρίου ἡ ἀντίληψις, καὶ τοῦ ἁγίου ἰσραὴλ βα-
σιλέως ἡμῶν· τότε ἐλάλησας, ἐν ὁρά-
σει τοῖς υἱοῖς σου· καὶ εἶπας· ἐθέμην
βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν· ὕψωσα ἐκλε-
κτὸν, ἐκ τοῦ λαοῦ μου· εὗρον δαυὶδ τὸν
δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου, ἔχρισα
αὐτόν· ἡ γὰρ χείρ μου, συναντιλήψε-

ται αὐτῷ· καὶ ὁ βραχίων μου, κατισχύ-
σει αὐτόν· οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ·
καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶ-
σαι αὐτόν· καὶ συγκόψω ἀπὸ προ-
σώπου αὐτοῦ, τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· καὶ
τοὺς μισοῦντας αὐτόν, τροπώσομαι·
καὶ ἡ ἀλήθειά μου, καὶ τὸ ἔλεός μου, με-
τ' αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὑψωθή-
σεται τὸ κέρας αὐτοῦ· καὶ θήσομαι ἐν
θαλάσσῃ, χεῖρα αὐτοῦ· καὶ ἐν ποτα-
μοῖς, δεξιὰν αὐτοῦ· αὐτὸς ἐπικαλέσε-
ταί με, πατήρ μου εἶ σύ· θ̅ς μου, καὶ ἀν-
τιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου· κἀγὼ
πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν· ὑψηλ.
παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς· εἰς τὸν
αἰῶνα, φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου·
καὶ ἡ διαθήκη μου, πιστὴ αὐτῷ· καὶ θή-
σομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, τὸ σπέρ-
μα αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, ὡς τὰς
ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ· ἐὰν ἐγκαταλίπω-

σιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κρί
μασί μου μὴ πορευθῶσιν· ἐὰν τὰ
δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, καὶ
τὰς ἐντολάς μου, μὴ φυλάξωσιν· ἐ
πισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας
αὐτῶν, καὶ ἐν μάστιξι τὰς ἀδικίας αὐτ(ῶν)·
τὸ δὲ ἔλεός μου, οὐ μὴ διασκεδάσω
ἀπ' αὐτῶν· οὐδ' οὐ μὴ ἀδικήσω ἐν
τῇ ἀληθείᾳ μου· οὐδ' οὐ μὴ βεβηλώσω
τὴν διαθήκην μου· καὶ τὰ ἐκπορευό
μενα διὰ τῶν χειλέων μου, οὐ μὴ ἀθε
τήσω· ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου,
εἰ τῷ Δαυὶδ ψεύσομαι· τὸ σπέρμα
αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ· καὶ ὁ θρό
νος αὐτοῦ, ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου· καὶ
ὡς ἡ σελήνη, κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶ
να· καὶ ὁ μάρτυς, ἐν οὐρανῷ πιστός· σὺ
δὲ ἀπώσω, καὶ ἐξουδένωσας· ἀνεβά
λου τὸν χριστόν σου· κατέστρεψας τὴν
διαθήκην τοῦ δούλου σου· ἐβεβήλωσας

εἰς τὴν γῆν, τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ· καθεῖλες
πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ· ἔθου
τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ, δειλίαν· διήρ
πασαν αὐτόν, πάντες οἱ διοδεύοντες
ὁδόν· ἐγενήθη ὄνειδος, τοῖς γείτοσιν
αὐτοῦ· ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν θλι
βόντων αὐτόν· εὔφρανας πάντας
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· ἀπέστρεψας τὴν
ῥομφαίας αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἀντελάβου
αὐτοῦ, ἐν τῷ πολέμῳ· κατέλυσας ἀπὸ
καθαρισμοῦ αὐτόν· τὸν θρόνον αὐτοῦ,
εἰς τὴν γῆν κατέρραξας· ἐσμίκρυνας
τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ· κατέχε
ας αὐτοῦ, αἰσχύνην· ἕως πότε κε, ἀπο
στρέφῃ εἰς τέλος· ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ,
ἡ ὀργή σου· μνήσθητι, τίς μου ἡ ὑπόστα
σις· μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντ
τας υἱοὺς τῶν ἀνων, τίς ἐστιν ἄνος, ὃς ζή
σεται, καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον· ῥύσε
ται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ᾅδου·

ποῦ εἰσὶ τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα κε, ἃ
ὤμοσας τῷ δαδ, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου·
μνήσθητι κε, τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων
σου· οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πο
λλῶν ἐθνῶν· οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου
κε, οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα
τοῦ χυ σου· εὐλογητὸς κς, εἰς τὸν αἰῶνα·
γένοιτο γένοιτο ∴ Δόξα ∴

Προσευχὴ μωυσῆ ἀνθρώπου θυ ∴ πθ ∴

Κε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ· πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι, καὶ
πλασθῆναι τὴν γῆν, καὶ τὴν οἰκουμένην·
καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος,
σὺ εἶ· μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπεί
νωσιν, καὶ εἶπας ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν
ἀνθρώπων· ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου
κε, ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθε, καὶ φυ
λακὴ ἐν νυκτί· τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν,
ἔτη ἔσονται· τὸ πρωῒ, ὡσεὶ χλόη πα
ρέλθοι, τὸ πρωῒ ἀνθήσαι, καὶ παρέλθοι·

τὸ ἑσπέρας, ἀποπέσοι· σκληρυνθείη, καὶ
ξηρανθείη. ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ
σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.
ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν, ἐνώπιόν σου.
ὁ αἰὼν ἡμῶν, εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώ-
που σου. ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐ-
ξέλιπον· καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου, ἐξελίπομεν.
τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων, αἱ
ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδο-
μήκοντα ἔτη· ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις,
ὀγδοήκοντα ἔτη· καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν,
κόπος καὶ πόνος, ὅτι ἐπῆλθε πραότης
ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα. τίς
γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου· καὶ ἀ-
πὸ τοῦ φόβου σου, τὸν θυμόν σου ἐξαρι-
θμήσασθαι· τὴν δεξιάν σου, οὕτω γνώ-
ρισόν μοι· καὶ τοὺς πεπεδημένους τῇ καρ-
δίᾳ ἐν σοφίᾳ. ἐπίστρεψον κε ἕως πότε, καὶ
παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου. ἐνε-
πλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου κε. καὶ

ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφράνθημεν· ἐν
πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν, εὐφραν-
θείημεν· ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἴδομεν κακά· καὶ ἴδε
ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα
σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν· καὶ
ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡ-
μᾶς· καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν, κα-
τεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὸ ἔργον τῶν χει-
ρῶν ἡμῶν, κατεύθυνον :- Αἶνος ᾠδῆς τῷ
Δαυΐδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις·

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου, ἐν σκέ-
πῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται· ἐ-
ρεῖ τῷ κυρίῳ ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ κα-
ταφυγή μου· ὁ θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐ-
τόν· ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θη-
ρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους· ἐν
τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ, ἐπισκιάσει σοι·
καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ, ἐλπιεῖς· ὅ-
πλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ· οὐ φο-

βηθήσει, ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ· ἀπὸ βέ-
λους, πετομένου ἡμέρας· ἀπὸ πράγμα-
τος, ἐν σκότει διαπορευομένου· ἀπὸ
συμπτώματος, καὶ δαιμονίου μεσημ-
βρινοῦ· πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου,
χιλιάς· καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου· πρὸς
σὲ δὲ, οὐκ ἐγγιεῖ· πλὴν, τοῖς ὀφθαλμοῖς
σου κατανοήσεις· καὶ ἀνταπόδοσιν
ἁμαρτωλῶν ὄψει· ὅτι σὺ κε, ἡ ἐλπίς μου·
τὸν ὕψιστον, ἔθου καταφυγήν σου· οὐ προ-
σελεύσεται πρὸς σὲ, κακά· καὶ μάστιξ
οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου· ὅτι τοῖς
ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ
διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
σου, ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προ-
σκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου· ἐπ' ἀ-
σπίδα, καὶ βασιλίσκον, ἐπιβήσῃ· καὶ
καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.
ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν·
σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

κε κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσο-
μαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐ-
ξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν·
μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐ-
τόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου:
Δόξα. κάθισμα. Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς
τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου: ϟα
Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κῷ, καὶ ψά-
λλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε· τοῦ ἀνα-
γγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα· ἐν δεκαχόρ-
δῳ ψαλτηρίῳ, μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ·
ὅτι εὔφρανάς με κε, ἐν τῷ ποιήμα-
τί σου· καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου,
ἀγαλλιάσομαι· ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ
ἔργα σου κε· σφόδρα ἐβαθύνθησαν,
οἱ διαλογισμοί σου· ἀνὴρ ἄφρων οὐ
γνώσεται, καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦ-
τα· ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς
ὡσεὶ χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες,

οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ὅπως ἂν
ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰ-
ῶνος· σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα κε·
ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου κε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ
σου ἀπολοῦνται· καὶ διασκορπισθή-
σονται, πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀ-
νομίαν· καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέ-
ρωτος, τὸ κέρας μου· καὶ τὸ γῆράς μου,
ἐν ἐλαίῳ πίονι· καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλ-
μός μου, ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου· καὶ ἐν τοῖς
ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομέ-
νοις, ἀκούσεται τὸ οὖς μου· δίκαιος
ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει· ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν
τῷ Λιβάνῳ, πληθυνθήσεται· πεφυ-
τευμένοι, ἐν τῷ οἴκῳ κυ· ἐν ταῖς αὐ-
λαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἐξανθήσουσιν·
ἔτι πληθυνθήσονται, ἐν γήρει πίονι·
καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται, τοῦ ἀνα-
γγεῖλαι· ὅτι εὐθὴς κς ὁ θς ἡμῶν, καὶ
οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ ÷

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου, ὅτε
κατῴκισται ἡ γῆ, αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυΐδ. ϟβ
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύ-
σατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ πε-
ριεζώσατο· καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται·
ἕτοιμος ὁ θρόνος σου, ἀπὸ τότε· ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος, σὺ εἶ· ἐπῆραν οἱ ποτα-
μοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐ-
τῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοί, ἐπιτρίψεις
αὐτῶν· ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν·
θαυμαστοί, οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλά-
σσης· θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος· τὰ
μαρτύριά σου, ἐπιστώθησαν σφόδρα·
τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα
Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ, τετράδι σαββάτου. ϟγ
Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος· Θεὸς ἐκδικήσεων, ἐ-
παρρησιάσατο· ὑψώθητι ὁ κρίνων
τὴν γῆν· ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς

ὑπερηφάνοις. ἕως πότε ἁμαρτω
λοί κε. ἕως πότε, ἁμαρτωλοὶ καυχήσον
ται. φθέγξονται, καὶ λαλήσουσιν ἀδικί
αν. λαλήσουσι πάντες, οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν. τὸν λαόν σου κε, ἐταπείνω
σαν. καὶ τὴν κληρονομίαν σου, ἐκά
κωσαν. χήραν καὶ ὀρφανὸν, ἀπέκτειναν.
καὶ προσήλυτον, ἐφόνευσαν. καὶ εἶπον,
οὐκ ὄψεται κς. οὐδὲ συνήσει, ὁ θς τοῦ
ἰακώβ. Σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λα
ῷ. καὶ μωροί, ποτὲ φρονήσατε. ὁ φυ
τεύσας τὸ οὖς, οὐχὶ ἀκούει; ἢ ὁ πλάσας
τὸν ὀφθαλμὸν, οὐχὶ κατανοεῖ; ὁ παιδεύων
ἔθνη, οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ διδάσκων ἄνθρωπον
γνῶσιν; κς γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς
τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι. μα
κάριος ἄνθρωπος, ὃν ἂν παιδεύσῃς κε. καὶ
ἐκ τοῦ νόμου σου, διδάξῃς αὐτόν. τοῦ πρα
ΰναι αὐτὸν, ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν. ἕως
οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος. ὅτι

κ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ τὴν κλη
ρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει· ἕως οὗ
δικαιοσύνη ἐπιστρέψει εἰς κρίσιν· καὶ ἐχόμε
νοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ· τίς ἀ
ναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένοις· ἢ τίς
συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ τοῖς ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν· εἰ μὴ ὅτι κύριος ἐβοήθησέ μοι· παρὰ
βραχὺ παρῴκησε τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου· εἰ ἔλε
γον σεσάλευται ὁ πούς μου· τὸ ἔλεός σου κύριε
ἐβοήθει μοι· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν
μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου· αἱ παρακλήσεις σου
ηὔφραναν τὴν ψυχήν μου· μὴ συμπροσέ
σται σοι θρόνος ἀνομίας· ὁ πλάσσων κόπον ἐ
πὶ πρόσταγμα· θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δι
καίου· καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικάσονται·
καὶ ἐγένετό μοι κύριος εἰς καταφυγήν· καὶ ὁ θεός μου
εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου· καὶ ἀποδώσει αὐ
τοῖς κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· καὶ κατὰ τὴν πο
νηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτοὺς κύριος ὁ θεός:- δό[ξα]
αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυΐδ· ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις:- ϟδ.

εῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ· ἀλαλάξωμεν τῷ
θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν· προφθάσωμεν τὸ πρόσω
πον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει· καὶ ἐν ψαλμοῖς
ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι θεὸς μέγας κύριος· καὶ βα
σιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· ὅτι ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς· καὶ τὰ ὕψη
τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν· ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θά
λασσα· καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν· καὶ τὴν
ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν· δεῦτε προ
σκυνήσωμεν· καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ· καὶ
κλαύσωμεν ἐναντίον κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡ
μᾶς· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς
λαὸς νομῆς αὐτοῦ· καὶ πρόβατα χειρὸς αὐ
τοῦ· σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούση
τε μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν· ὡς ἐν
τῷ παραπικρασμῷ· κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ
πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ· οὗ ἐπείρασάν με
οἱ πατέρες ὑμῶν· ἐδοκίμασάν με· καὶ εἶδον
τὰ ἔργα μου· τεσσαράκοντα ἔτη· προσώ
χθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ· καὶ εἶπα· ἀεὶ πλα

+

νῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς
ὁδούς μου· ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου· εἰ εἰσε
λεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου:·
Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ, ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδομεῖτο
μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν· ἀνεπίγραφος πα
ρ' Ἑβραίοις: ϞΕ'
Ἄισατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν· ᾄσατε τῷ κυρίῳ πᾶ
σα ἡ γῆ· εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· εὐαγγε
λίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ· ἀνα
γγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ· ὅτι μέ
γας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα· φοβερός ἐστιν
ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς· ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν
ἐθνῶν δαιμόνια· ὁ δὲ κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποί
ησεν· ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπι
ον αὐτοῦ· ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν
τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ· ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ αἱ πα
τριαὶ τῶν ἐθνῶν· ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ
τιμήν· ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐ
τοῦ· ἄρατε θυσίας, καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς
αὐλὰς αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐ

λῆ ἁγίᾳ αὐτοῦ. σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
πᾶσα ἡ γῆ. εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι κύριος ἐβα-
σίλευσε. καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην,
ἥτις οὐ σαλευθήσεται. κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐ-
θύτητι. εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγα-
λλιάσθω ἡ γῆ. σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ
πλήρωμα αὐτῆς. χαρήσεται τὰ πεδία, καὶ
πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. τότε ἀγαλλιάσονται, πάν-
τα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ. ἀπὸ προσώπου κυρίου,
ὅτι ἔρχεται. ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν, κρινεῖ
τὴν οἰκουμένην, ἐν δικαιοσύνῃ. καὶ λαοὺς ἐν
τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ. ψαλμὸς, τῷ δαυίδ, ὅτε ἡ
ϟϛ γῆ αὐτοῦ καθίσταται. ἀνεπίγραφος παρ' ἑβραίοις:
Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. εὐφρανθή-
τωσαν νῆσοι πολλαί. νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ
αὐτοῦ. δικαιοσύνη καὶ κρίμα, κατόρθωσις
τοῦ θρόνου αὐτοῦ. πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπο-
ρεύσεται, καὶ φλογιεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐ-
τοῦ. ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ, τῇ οἰκουμέ-
νῃ. εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ. τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐ-

τάκησαν ἀπὸ προσώπου κυρίου· ἀπὸ προσώπου
κυρίου πάσης τῆς γῆς· ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαι-
οσύνην αὐτοῦ· καὶ εἴδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δό-
ξαν αὐτοῦ· αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυ-
νοῦντες τοῖς γλυπτοῖς· οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς
εἰδώλοις αὐτῶν· προσκυνήσατε αὐτῷ
πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ· ἤκουσε καὶ εὐφράνθη Σι-
ών· καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰου-
δαίας· ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε· ὅτι σὺ
κύριος ὁ ὕψιστος· ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν σφόδρα ὑ-
περυψώθης, ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς· οἱ ἀγα-
πῶντες τὸν κύριον, μισεῖτε πονηρά· φυλάσσει
κύριος, τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ· ἐκ χειρὸς ἁ-
μαρτωλῶν, ῥύσεται αὐτούς· φῶς ἀνέτει-
λε τῷ δικαίῳ· καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ· εὐ-
φροσύνη· εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ἐ-
ξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ:

δόξα· ψαλμὸς, τῷ Δαυΐδ· ϟζ·

Ἄισατε τῷ κυρίῳ, ᾆσμα καινόν· ὅτι θαυμαστὰ
ἐποίησεν ὁ κύριος· ἔσωσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ· καὶ

ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ. ἐγνώρισε κ(ύριο)ς τὸ σωτή-
ριον αὐτοῦ· ἐναντίον τῶν ἐθνῶν, ἀπεκάλυψε
τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ
Ἰακώβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ, τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ. εἴδοσαν
πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ, πᾶσα ἡ γῆ· ᾄσατε, καὶ
ἀγαλλιᾶσθε, καὶ ψάλατε· ψάλατε τῷ κυρίῳ, ἐν κι-
θάρᾳ· ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ· ἐν σάλ-
πιγξιν ἐλαταῖς, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερα-
τίνης· ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως κυρίου.
σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐ-
τῆς· ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες
ἐν αὐτῇ· ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπὶ τὸ
αὐτό· τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου κυρίου,
ὅτι ἔρχεται· ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν
οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐ-
θύτητι:: ψαλμὸς τῷ Δα(υὶ)δ: ϟη'

Ὁ κ(ύριο)ς ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ κα-
θήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.
κ(ύριο)ς ἐν Σιὼν, μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας

τοῦ λαοῦ. ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί
σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι,
καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ. σὺ ἡτοί-
μασας εὐθύτητας. κρίσιν καὶ δικαιοσύνην
ἐν Ἰακὼβ, σὺ ἐποίησας. ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡ-
μῶν. καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν πο-
δῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν
ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ. καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς
ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἐπεκα-
λοῦντο τὸν κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν.
ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς. ὅτι
ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ προ-
στάγματα αὐτοῦ, ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς. κύριε ὁ θεὸς
ἡμῶν. σὺ ἐπήκουες αὐτῶν. ὁ θεός, σὺ εὐίλα-
τος ἐγίνου αὐτοῖς. καὶ ἐκδικῶν, ἐπὶ πάντα
τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν. ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν
ἡμῶν. καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. :- ψαλμὸς τῷ Δαυίδ,
εἰς ἐξομολόγησιν : ϟθʹ.
Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ, πᾶσα ἡ γῆ. δουλεύσατε

τῷ κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ· εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν
ἀγαλλιάσει· γνῶτε ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν·
αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς· ἡμεῖς δὲ λα-
ὸς αὐτοῦ· καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ· εἰσέλ-
θετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, εἰς
τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις· ἐξομολογεῖσθε
αὐτῷ· αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅτι χρηστὸς κύριος·
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ ἕως γενεᾶς
καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ρ'
Ἔλεον καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι κύριε· ψαλῶ καὶ συ-
νήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἥξεις πρός με·
διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέ-
σῳ τοῦ οἴκου μου· οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλ-
μῶν μου, πρᾶγμα παράνομον· ποιοῦντας
παραβάσεις, ἐμίσησα· οὐκ ἐκολλήθη μοι καρ-
δία σκαμβή· ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονη-
ροῦ οὐκ ἐγίνωσκον· τὸν καταλαλοῦντα λάθρα
τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον· ὑπερη-
φάνῳ ὀφθαλμῷ, καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ
οὐ συνήσθιον· οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστ-

τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ. πο
ρευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει·
οὐ κατῴκει ἐμ μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπε
ρηφανίαν· λαλῶν ἄδικα, οὐ κατεύθυνεν ἐνώ
πιον τῶν ὀφθαλμῶν μου. εἰς τὰς πρωΐας ἀπέ
κτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς· τοῦ ἐ
ξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου, πάντας τοὺς ἐργα
ζομένους τὴν ἀνομίαν: Δόξα. κα'. ιγ'.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ· καὶ ἐ
ναντίον Κυρίου, ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ. ρα'

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου
πρὸς σὲ ἐλθέτω. μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν
σου ἀπ' ἐμοῦ, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον
πρός με τὸ οὖς σου· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσω
μαί σε, ταχὺ εἰσάκουσόν μου. ὅτι ἐξέλιπον ὡ
σεὶ καπνὸς, αἱ ἡμέραι μου· καὶ τὰ ὀστᾶ μου
ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν. ἐπλήγην ὡσεὶ χόρ
τος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου· ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ
φαγεῖν τὸν ἄρτον μου. ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ
μου, ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου. ὡ

μοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ· ἐγενήθην ὡσεὶ
νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ· ἠγρύπνησα, καὶ ἐγε-
νόμην ὡσεὶ στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματι· ὅλην
τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ οἱ ἐπαι-
νοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον· ὅτι σποδὸν ὡσεὶ
ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐ-
κίρνων· ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ
θυμοῦ σου· ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με· αἱ
ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν, κἀγὼ ὡσεὶ
χόρτος ἐξηράνθην. σὺ δὲ κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μέ-
νεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου, εἰς γενεὰν καὶ γε-
νεάν· σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών· ὅτι και-
ρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτὴν, ὅτι ἥκει καιρός· ὅτι εὐ-
δόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς· καὶ
τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι, καὶ φοβηθήσον-
ται ἔθνη τὸ ὄνομα κυρίου· καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς
τῆς γῆς τὴν δόξαν σου· ὅτι οἰκοδομήσει κύριος τὴν Σι-
ών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ· ἐπέβλεψεν
ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξου-
δένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν· γραφήτω αὕτη εἰς γε-

νεὰν ἑτέραν· καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον·
ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ· κύριος ἐξ
οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ
στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων· τοῦ λῦσαι τοὺς
υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων· τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σι-
ὼν τὸ ὄνομα κυρίου· καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ, ἐν Ἱερουσαλήμ.
ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ βα-
σιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ κυρίῳ· ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν
ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ· τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν
μου ἀνάγγειλόν μοι· μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει
ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου· κατ᾽ ἀρ-
χὰς σὺ κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα
τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπο-
λοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμά-
τιον παλαιωθήσονται· καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον
ἑλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς
εἶ· καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν· οἱ υἱοὶ τῶν
δούλων σου κατασκηνώσουσι· καὶ τὸ σπέρ-
μα αὐτῶν, εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται:—

ψαλμὸς, τῷ Δαδ· ρα

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον· καὶ πάντα τὰ ἐντός ρβ'
μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ ψυ-
χή μου τὸν κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ· τὸν εὐιλατεύοντα πά-
σας τὰς ἀνομίας σου· τὸν ἰώμενον, πάσας τὰς νό-
σους σου· τὸν λυτρούμενον, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν
σου· τὸν στεφανοῦντά σε, ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς
τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς, τὴν ἐπιθυμίαν
σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου·
ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς
ἀδικουμένοις· ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ
Μωϋσῆ· τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, τὰ θελήματα αὐτοῦ·
οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος· μακρόθυμος καὶ
πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ
εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ· οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας
ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν· οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρ-
τίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν· ὅτι κατὰ τὸ
ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε κύριος τὸ ἔ-
λεος αὐτοῦ, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν·

ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. κα-
θὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε κύριος τοὺς
φοβουμένους αὐτόν. ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσ-
μα ἡμῶν. ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν. ἄνθρωπος,
ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ. ὡσεὶ ἄνθος τοῦ
ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει. ὅτι πνεῦμα διῆλθεν
ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει. καὶ οὐκ ἐπιγνώ-
σεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ. τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν. καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθή-
κην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐ-
τοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ, ἡτοί-
μασε τὸν θρόνον αὐτοῦ. καὶ ἡ βασιλεία αὐ-
τοῦ πάντων δεσπόζει. εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάν-
τες ἄγγελοι αὐτοῦ. δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες
τὸν λόγον αὐτοῦ. τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
λόγων αὐτοῦ. εὐλογεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ δυ-
νάμεις αὐτοῦ. λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες
τὸ θέλημα αὐτοῦ. εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα

τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον :: δόξα·

ψαλμὸς τῷ δαυίδ· ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως ::

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον· κύριε ὁ θεός μου ἐμεγα-
λύνθης σφόδρα· ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλο-
πρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς
ἱμάτιον· ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ· ὁ τιθεὶς
νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ· ὁ περιπατῶν ἐ-
πὶ πτερύγων ἀνέμων· ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους
αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυ-
ρὸς φλόγα· ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν, ἐπὶ τὴν ἀσφά-
λειαν αὐτῆς· οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβό-
λαιον αὐτοῦ· ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδα-
τα· ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φω-
νῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν· ἀναβαίνουσιν
ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον
ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά· ὅριον ἔθου ὃ οὐ πα-
ρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν

γῆν· ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν· ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα· ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ· προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν· ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν· ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ· ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων· τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου· τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει· χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας· ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι· τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν· ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις· πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς· ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ

δρυμοῦ· σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι καὶ
ζητῆσαι παρὰ τοῦ θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς· ἀνέτει
λεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάν
δρας αὐτῶν κοιταθήσονται· ἐξελεύσεται ἄνθρωπος
ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ, ἕ
ως ἑσπέρας· ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε, πάν
τα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσε
ώς σου· αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχω
ρος· ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός· ζῶα
μικρὰ μετὰ μεγάλων· ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύ
ονται· δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν
αὐτῷ· πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι· δοῦναι
τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον, δόντος σου αὐ
τοῖς, συλλέξουσιν· ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα,
τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀπο
στρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται·
ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι,
καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν· ἐξαποστε
λεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαι
νιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· ἤτω ἡ δόξα κυρίου, εἰς τοὺς

αἰῶνας· εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ·
ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέ-
μειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται·
ᾄσω τῷ κυρίῳ, ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ θεῷ μου, ἕ-
ως ὑπάρχω· ἡδυνθείη αὐτῷ, ἡ διαλογή μου·
ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ κυρίῳ· ἐκλείποιεν
ἁμαρτωλοὶ, ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ
ὑπάρχειν αὐτούς· εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον:

ἀλληλούια. ρδʹ.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ· ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ
ἔργα αὐτοῦ· ᾄσατε αὐτῷ, καὶ ψάλατε αὐτῷ·
διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ· ἐπαι-
νεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· εὐφρανθήτω
καρδία, ζητούντων τὸν κύριον· ζητήσατε τὸν κύριον,
καὶ κραταιώθητε· ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐ-
τοῦ, διὰ παντός· μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐ-
τοῦ, ὧν ἐποίησε· τὰ τέρατα αὐτοῦ, καὶ τὰ κρί-
ματα τοῦ στόματος αὐτοῦ· σπέρμα Ἀβραὰμ,
δοῦλοι αὐτοῦ· υἱοὶ Ἰακὼβ, ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ·

αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν· ἐν πάσῃ τῇ γῇ, τὰ κρίμα-
τα αὐτοῦ· ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐ-
τοῦ· λόγου, οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς· ὃν δι-
έθετο τῷ ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ ἰσαάκ·
ἔστησεν αὐτόν, τῷ ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα· καὶ
τῷ ἰσραήλ, εἰς διαθήκην αἰώνιον· λέγων, σοὶ δώ-
σω τὴν γῆν χαναάν· σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν·
ἐν τῷ εἶναι αὐτούς, ἀριθμῷ βραχεῖς· ὀλιγο-
στούς, καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ· καὶ διῆλθον ἐ-
ξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕ-
τερον· οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον, ἀδικῆσαι αὐτούς· καὶ
ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν, βασιλεῖς· μὴ ἅπτεσθε
τῶν χριστῶν μου· καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου,
μὴ πονηρεύεσθε· καὶ ἐκάλεσε λιμόν, ἐπὶ τὴν
γῆν· πᾶν στήριγμα ἄρτου, συνέτριψεν· ἀπέ-
στειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἄνθρωπον· εἰς δοῦλον ἐ-
πράθη ἰωσήφ· ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς
πόδας αὐτοῦ· σίδηρον διῆλθεν, ἡ ψυχὴ αὐτοῦ·
μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ· τὸ λόγιον κυρίου·
ἐπύρωσεν αὐτόν· ἀπέστειλεν βασιλεύς, καὶ

ἔλυσεν αὐτόν· ἄρχων λαῶν, καὶ ἀφῆκεν αὐτόν·
κατέστησεν αὐτόν, κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ·
καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ· τοῦ παι-
δεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ, ὡς ἑαυτόν· καὶ
τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ, σοφίσαι· καὶ
εἰσῆλθεν Ἰσραήλ, εἰς Αἴγυπτον· καὶ Ἰακὼβ πα-
ρῴκησεν ἐν γῇ Χάμ· καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν αὐ-
τοῦ, σφόδρα· καὶ ἐκραταίωσεν αὐτόν, ὑπὲρ τοὺς
ἐχθροὺς αὐτοῦ· μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶν
τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ· τοῦ δολιοῦσθαι
ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ· ἐξαπέστειλε Μωϋ-
σῆν, τὸν δοῦλον αὐτοῦ, Ἀαρών, ὃν ἐξελέ-
ξατο ἑαυτῷ· ἔθετο ἐν αὐτοῖς, τοὺς λόγους
τῶν σημείων αὐτοῦ, καὶ τῶν τεράτων αὐτοῦ ἐν γῇ
Χάμ· ἐξαπέστειλε σκότος, καὶ ἐσκότασεν·
ὅτι παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ· μετέστρε-
ψε τὰ ὕδατα αὐτῶν, εἰς αἷμα· καὶ ἀπέκτει-
νε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν· ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βα-
τράχους, ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλέων
αὐτῶν· εἶπε, καὶ ἦλθε κυνόμυια· καὶ σκνῖ-

πε, ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν. ἔθετο τὰς βρο
χὰς αὐτῶν, χάλαζαν. πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ
γῇ αὐτῶν. καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν,
καὶ τὰς συκὰς αὐτῶν. καὶ συνέτριψε πᾶν ξύ
λον ὁρίου αὐτῶν. εἶπε, καὶ ἦλθεν ἀκρίς. καὶ
βροῦχος, οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός. καὶ κατέφαγε πάν
τα χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. καὶ κατέφαγε πάντα
τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν. καὶ ἐπάταξε πᾶν
πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. ἀπαρχὴν παντὸς
πόνου αὐτῶν. καὶ ἐξήγαγεν αὐτούς, ἐν ἀργυρί
ῳ καὶ χρυσίῳ. καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν,
ὁ ἀσθενῶν. εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν.
ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν, ἐπ' αὐτούς. δι
επέτασε νεφέλην, εἰς σκέπην αὐτοῖς. καὶ πῦρ,
τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα. ᾔτησαν, καὶ
ἦλθεν ὀρτυγομήτρα. καὶ ἄρτον οὐρανοῦ, ἐνέ
πλησεν αὐτούς. διέρρηξε πέτραν, καὶ ἐρρύ
ησαν ὕδατα. ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις, πο
ταμοί. ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ,
τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. καὶ ἐξήγα

πε τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν ἀγαλλιάσει· καὶ τοὺς ἐκλεκ-
τοὺς αὐτοῦ, ἐν εὐφροσύνῃ· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώ-
ρας ἐθνῶν· καὶ πόνους λαῶν, κατεκληρονό-
μησεν· ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα
αὐτοῦ· καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ, ἐκζητήσωσιν:—

δόξα. καθ. ιε´. ἀλληλούϊα. ρε´.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι χρηστός· ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τίς λαλήσει, τὰς
δυναστείας τοῦ κυρίου· ἀκουστὰς ποιήσει, πάσας
τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ· μακάριοι οἱ φυλάσσον-
τες κρίσιν, καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παν-
τὶ καιρῷ· μνήσθητι ἡμῶν κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ
τοῦ λαοῦ σου· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ἐν τῷ σωτη-
ρίῳ σου· τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλε-
κτῶν σου· τοῦ εὐφρανθῆναι, ἐν τῇ εὐφροσύνῃ
τοῦ ἔθνους σου· τοῦ ἐπαινεῖσθαι, μετὰ τῆς κλη-
ρονομίας σου· ἡμάρτομεν, μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν.
ἠνομήσαμεν· ἠδικήσαμεν· οἱ πατέρες ἡμῶν,
ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου· οὐκ
ἐμνήσθησαν, τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου.

καὶ παρεπίκραναν, ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυ-
θρᾷ θαλάσσῃ. καὶ ἔσωσεν αὐτούς, ἕνεκεν τοῦ ὀ-
νόματος αὐτοῦ· τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστεί-
αν αὐτοῦ. καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ
ἐξηράνθη· καὶ ὡδήγησεν αὐτούς, ἐν ἀβύσσῳ ὡς
ἐν ἐρήμῳ. καὶ ἔσωσεν αὐτούς, ἐκ χειρὸς μισοῦν-
των. καὶ ἐλυτρώσατο αὐτούς, ἐκ χειρὸς ἐ-
χθρῶν. ἐκάλυψεν ὕδωρ, τοὺς θλίβοντας αὐτούς.
εἷς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη. καὶ ἐπίστευσαν
τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ ᾖσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ.
ἐτάχυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ.
οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ. καὶ ἐπεθύ-
μησαν ἐπιθυμίαν, ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ ἐπείρα-
σαν τὸν θεὸν ἐν ἀνύδρῳ. καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, τὸ αἴ-
τημα αὐτῶν. καὶ ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὰς
ψυχὰς αὐτῶν. καὶ παρώργισαν τὸν Μωϋσῆν ἐν
τῇ παρεμβολῇ. τὸν Ἀαρών, τὸν ἅγιον κυρίου. ἠνοί-
χθη ἡ γῆ, καὶ κατέπιε Δαθάν. καὶ ἐκάλυψεν ἐ-
πὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών. καὶ ἐξεκαύθη πῦρ
ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν. φλὸξ κατέφλεξεν ἁ-

μαρτωλούς. καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν χωρήβ·
καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ, καὶ ἤλλαξαν τὴν
δόξαν αὐτοῦ, ἐν ὁμοιώματι μόσχου, ἔσθι-
οντος χόρτον. καὶ ἐπελάθοντο τοῦ θεοῦ τοῦ σῴ-
ζοντος αὐτούς. τοῦ ποιήσαντος μεγάλα, ἐν αἰ-
γύπτῳ θαυμάσια, ἐν γῇ χάμ. φοβερά, ἐπὶ
θαλάσσης ἐρυθρᾶς. καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι
αὐτούς. εἰ μὴ μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ, ἔστη
ἐν τῇ θραύσει αὐτοῦ, τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι
αὐτούς.. καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν. οὐκ
ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ ἐγόγγυσαν, ἐν
τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν. οὐκ εἰσήκουσαν τῆς
φωνῆς κυρίου. καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐ-
τούς. τοῦ καταβαλεῖν αὐτούς, ἐν τῇ ἐρήμῳ.
καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν, ἐν τοῖς ἔ-
θνεσι. καὶ διασκορπίσαι αὐτούς ἐν ταῖς χώραις.
καὶ ἐτελέσθησαν τῷ βεελφεγώρ. καὶ ἔφα-
γον θυσίας νεκρῶν. καὶ παρώξυναν αὐτόν, ἐν τοῖς
ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. καὶ ἐπληθύνθη ἐν
αὐτοῖς ἡ πτῶσις. καὶ ἔστη φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο

σε· καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις· καὶ ἐλογίσθη
αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν· ἕ
ως τοῦ αἰῶνος· καὶ παρώργισαν αὐτὸν, ἐπὶ
ὕδατος ἀντιλογίας· καὶ ἐκακώθη μωϋσῆς δι᾽
αὐτούς· ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ,
καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ· οὐκ ἐξωλό
θρευσαν τὰ ἔθνη, ἃ εἶπε κς αὐτοῖς· καὶ ἐμίγη
σαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν·
καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη
αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον· καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐ
τῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν, τοῖς δαιμο
νίοις· καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον· αἷμα
υἱῶν αὐτῶν, καὶ θυγατέρων· ὧν ἔθυσαν τοῖς
γλυπτοῖς χαναάν· καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν
τοῖς αἵμασι· καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν·
καὶ ἐπόρνευσαν, ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν,
καὶ ὠργίσθη θυμῷ κς ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ
ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· καὶ πα
ρέδωκεν αὐτοὺς, εἰς χεῖρας ἐχθρῶν· καὶ ἐκυ
ρίευσαν αὐτῶν, οἱ μισοῦντες αὐτούς· καὶ ἔθλι

ψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν· καὶ ἐταπεινώθη-
σαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν· πλεονάκις ἐρρύ-
σατο αὐτούς· αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐ-
τὸν, ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν· καὶ ἐταπεινώθη-
σαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν· καὶ εἶδε κύριος
ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς· ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦ-
σαι τῆς δεήσεως αὐτῶν· καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθή-
κης αὐτοῦ· καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος
τοῦ ἐλέους αὐτοῦ· καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰ-
κτιρμούς, ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευ-
σάντων αὐτούς· σῶσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν· καὶ
ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἐθνῶν· τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι τῷ ἁγί-
ῳ σου· τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου· εὐλο-
γητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός, γένοιτο γέ-
νοιτο:: ΔΘ΄ · ἀλληλούϊα · ρϛ΄ ·
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· εἰπάτωσαν οἱ λε-
λυτρωμένοι ὑπὸ κυρίου· οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ

ειρὸς ἐχθροῦ, καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐ-
τούς· ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ,
καὶ θαλάσσης. Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀ-
νύδρῳ· ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον.
πεινῶντες, καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐ-
τοῖς ἐξέλιπεν. καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ
θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐ-
ρρύσατο αὐτούς· καὶ ὡδήγησεν αὐτούς, εἰς ὁδὸν
εὐθεῖαν· τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικη-
τηρίου. ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη
αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, τοῖς υἱ-
οῖς τῶν ἀνθρώπων· ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενήν·
καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν· κα-
θημένους ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτου· πεπε-
δημένους ἐν πτωχείᾳ, καὶ σιδήρῳ· ὅτι παρε-
πίκραναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑ-
ψίστου παρώξυναν. καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις, ἡ
καρδία αὐτῶν· ἠσθένησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοη-
θῶν. καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι
αὐτούς· καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν, ἔσωσεν

αὐτῶν· καὶ ἐξήγαγεν αὐτούς, ἐκ σκότους καὶ σκι-
ᾶς θανάτου· καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, διέρρη-
ξεν· ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ, τὰ ἐλέη
αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων· ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μο-
χλοὺς σιδηροὺς συνέθλασεν· ἀντελάβετο
αὐτῶν, ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν· διὰ γὰρ τὰς ἀ-
νομίας αὐτῶν, ἐταπεινώθησαν· πᾶν βρῶμα
ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν· καὶ ἤγγισαν ἕως
τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· καὶ ἐκέκραξαν πρὸς
κύριον, ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς· καὶ ἐκ τῶν ἀνα-
γκῶν αὐτῶν, ἔσωσεν αὐτούς· ἀπέστειλε
τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτούς· καὶ ἐ-
ρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν·
ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ, τὰ ἐλέη αὐτοῦ·
καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·
καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως· καὶ
ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιά-
σει· οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοί-
οις, ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς·

αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια
αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ. εἶπε καὶ ἔστη πνεῦμα
καταιγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς.
ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ καταβαί-
νουσιν, ἕως τῶν ἀβύσσων. ἡ ψυχὴ αὐτῶν, ἐν κα-
κοῖς ἐτήκετο. ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν,
ὡς ὁ μεθύων. καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατε-
πόθη. καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον, ἐν τῷ θλίβε-
σθαι αὐτούς. καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξή-
γαγεν αὐτούς. καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ
ἔστη εἰς αὔραν. καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα
αὐτῆς. καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν. καὶ ὡδή-
γησεν αὐτοὺς, ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτοῦ. ἐξο-
μολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ, τὰ ἐλέη αὐτοῦ. καὶ
τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. ὑ-
ψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν
καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.
ἔθετο ποταμοὺς, εἰς ἔρημον. καὶ διεξόδους
ὑδάτων, εἰς δίψαν. γῆν καρποφόρον, εἰς ἅλμην.
ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. ἔθε

~~ἔθετο~~ ἔρημον, εἰς λίμνας ὑδάτων.
καὶ γῆν ἄνυδρον, εἰς διεξόδους ὑδάτων. καὶ κα-
τῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας. καὶ συνεστήσαντο
πόλεις κατοικεσίας. καὶ ἔσπειραν ἀγρούς,
καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας. καὶ ἐποίησαν καρ-
πὸν γενήματος. καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ
ἐπληθύνθησαν σφόδρα. καὶ τὰ κτήνη αὐ-
τῶν, οὐκ ἐσμίκρυνε. καὶ ὠλιγώθησαν, καὶ
ἐκακώθησαν, ἀπὸ θλίψεως κακῶν, καὶ
ὀδύνης. ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας
αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ
οὐχ ὁδῷ. καὶ ἐβοήθησε πένητι, ἐκ πτωχείας.
καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς. ὄψονται εὐθεῖς,
καὶ εὐφρανθήσονται. καὶ πᾶσα ἀνομία, ἐμφράξει
τὸ στόμα αὐτῆς. τίς σοφός, καὶ φυλάξει ταῦ-
τα. καὶ συνήσουσι τὰ ἐλέη τοῦ κυρίου. λγ'.

ᾠδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαυίδ. ρζ'.

Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός, ἑτοίμη ἡ καρδία μου.
ᾄσομαι, καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου. ἐξεγέρ-
θητι ἡ δόξα μου. ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα

ρου· ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου· ἐξομολογήσομαί
σοι ἐν λαοῖς κύριε· ψαλῶ σοι, ἐν ἔθνεσιν· ὅτι
μέγα ἕως τῶν οὐρανῶν, τὸ ἔλεός σου· καὶ ἕως
τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου· ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς
οὐρανοὺς ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα
σου· ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου· σῶ
σον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου· ὁ θεὸς ἐλά
λησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ὑψωθήσομαι, καὶ δι
αμεριῶ σίκιμα· καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν,
διαμετρήσω· ἐμός ἐστι γαλαάδ· καὶ ἐμός
ἐστι μανασσῆς· καὶ ἐφραίμ, ἀντίληψις τῆς κε
φαλῆς μου· ἰούδας, βασιλεύς μου· μωάβ,
λέβης τῆς ἐλπίδος μου· ἐπὶ τὴν ἰδουμαίαν, ἐ
κτενῶ τὸ ὑπόδημά μου· ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑ
πετάγησαν· τίς ἀπάξει με, εἰς πόλιν περιοχῆς·
ἢ τίς ὁδηγήσει με, ἕως τῆς ἰδουμαίας· οὐχὶ σύ
ὁ θεός, ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ
θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν; δὸς ἡμῖν βοήθει
αν, ἐκ θλίψεως· καὶ ματαία, σωτηρία ἀν
θρώπου· ἐν τῷ θεῷ, ποιήσωμεν δύναμιν·

θ(εὸ)ς αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν:—

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ρη'

Ὁ θεὸς τὴν αἴνεσίν μου, μὴ παρασιωπήσῃς·
ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ, καὶ στόμα δολίου, ἐ-
π' ἐμὲ ἠνοίχθη· ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ, γλώσσῃ
δολίᾳ· καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με· καὶ
ἐπολέμησάν με δωρεάν· ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν
με, ἐνδιέβαλλόν με· ἐγὼ δὲ προσηυχόμην· καὶ
ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακά, ἀντὶ ἀγαθῶν· καὶ
μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου· κατάστησον
ἐπ' αὐτόν, ἁμαρτωλόν· καὶ διάβολος στή-
τω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτόν,
ἐξέλθοι καταδεδικασμένος· καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ,
γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν· γενηθήτωσαν αἱ ἡμέ-
ραι αὐτοῦ, ὀλίγαι· καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ,
λάβοι ἕτερος· γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρ-
φανοί· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, χήρα· σαλευόμε-
νοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ ἐπαι-
τησάτωσαν· ἐκβληθήτωσαν, ἐκ τῶν οἰκοπέ-
δων αὐτῶν· ἐξερευνησάτω δανειστής, πάν-

τα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ· καὶ διαρπασάτωσαν
ἀλλότριοι, τοὺς πόνους αὐτοῦ· μὴ ὑπαρξάτω
αὐτῷ, ἀντιλήπτωρ· μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων,
τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ· γενηθήτω τὰ τέκνα αὐ-
τοῦ, εἰς ἐξολόθρευσιν ἐν γενεᾷ μιᾷ· ἐξα-
λειφθείη τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀναμνησθείη ἡ ἀ-
νομία τῶν πατέρων αὐτοῦ, ἔναντι κυ· καὶ ἡ ἁ-
μαρτία τῆς μρς αὐτοῦ, μὴ ἐξαλειφθείη· γενη-
θήτωσαν ἐναντίον κυ, διὰ παντός· καὶ ἐξο-
λοθρευθείη ἐκ γῆς, τὸ μνημόσυνον αὐτῶν· ἀν-
θ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος· καὶ κατε-
δίωξεν ἄνθρωπον πένητα, καὶ πτωχόν· καὶ κατα-
νενυγμένον τὴν καρδίαν, τοῦ θανατῶσαι·
καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἥξει αὐτῷ· καὶ οὐκ ἠ-
θέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀ-
π' αὐτοῦ· καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτι-
ον· καὶ εἰσῆλθεν ὡς ὕδωρ, εἰς τὰ ἔγκατα
αὐτοῦ· καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ·
γενηθήτω αὐτῷ, ὡς ἱμάτιον, ὃ περιβάλλε-
ται· καὶ ὡσεὶ ζώνη, ἣν διὰ παντὸς περιζώννυ-

ται. τοῦτο τὸ ἔργον, τῶν ἐνδιαβαλλόντων με
παρὰ κυ. καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ, κα
τὰ τῆς ψυχῆς μου. καὶ σὺ κε κε, ποίησον μετ' ἐ
μοῦ. ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρη
στὸν τὸ ἔλεός σου. ῥῦσαί με, ὅτι πτωχός καὶ πέ
νης εἰμὶ ἐγώ. καὶ ἡ καρδία μου, τετάρακται
ἐντός μου. ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν,
ἀντανηρέθην. ἐξετινάχθην, ὡσεὶ ἀκρίδες.
τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας. καὶ ἡ σὰρ
ξ μου, ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον. κἀγὼ ἐγενή
θην ὄνειδος αὐτοῖς. εἴδοσάν με, ἐσάλευσαν
κεφαλὰς αὐτῶν. βοήθησόν μοι κε ὁ θς μου.
σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου. ~~βοήθησον~~
~~μοι κε ὁ θς~~ καὶ γνώτωσαν, ὅτι ἡ χείρ σου
αὕτη. καὶ σὺ κε ἐποίησας αὐτήν. κατα
ράσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογήσεις. οἱ ἐπα
νιστάμενοί μοι, αἰσχυνθήτωσαν. ὁ δὲ δοῦ
λός σου, εὐφρανθήσεται. ἐνδυσάσθωσαν
οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπήν. καὶ περιβα
λέσθωσαν ὡς διπλοΐδα, αἰσχύνην αὐτῶν. ἐ

ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ σφόδρα, ἐν τῷ στόματί μου· καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν, αἰνέσω αὐτόν· ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος· τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου. Δόξα. Καὶ νῦν. ιε.

Εἶπεν ὁ κύριος ψαλμὸς τοῦ Δαυίδ ρθ.

τῷ κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου· ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι κύριος ἐκ Σιών· καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχή, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου· ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὤμοσε κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα· συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται· διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν. Ἀλληλούϊα. ρι.

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

ματι κυ, ἐπικαλέσομαι· τὰς εὐχάς μου τῷ
κῶ ἀποδώσω· ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ· ἐν αὐλαῖς οἴκου κυ, ἐν μέσῳ σου
ἱερουσαλήμ:: ἀλληλούϊα· ριε:
Αἰνεῖτε τὸν κν, πάντα τὰ ἔθνη· ἐπαινέσατε
αὐτὸν, πάντες οἱ λαοί· ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔ-
λεος αὐτοῦ, ἐφ' ἡμᾶς· καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυ,
μένει εἰς τὸν αἰῶνα:: ἀλληλούϊα· ρις:
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κῷ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· εἰπάτω δὴ οἶκος
ἰηλ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλε-
ος αὐτοῦ· εἰπάτω δὴ οἶκος ἀαρών, ὅτι ἀ-
γαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἐκ
θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν κν, καὶ ἐπήκου-
σέ μου εἰς πλατυσμόν· κς ἐμοὶ βοηθὸς, καὶ
οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος· κς
ἐμοὶ βοηθὸς, κἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρ-
μου· ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κν, ἢ πεποιθέ-
ναι ἐπ' ἄνθρωπον· ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ κν, ἢ ἐλ-
πίζειν ἐπ' ἄρχουσιν· πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλω-

σάν με· καὶ τῷ ὀνόματι κυ· ἠμυνάμην αὐτούς·
ἐκύκλωσάν με· ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον· καὶ ἐ
ξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις· καὶ τῷ ὀ
νόματι κυ· ἠμυνάμην αὐτούς· ὡσθεὶς ἀ
νετράπην τοῦ πεσεῖν· καὶ ὁ κς ἀντελάβετό
μου· ἰσχύς μου· καὶ ὕμνησίς μου ὁ κς· καὶ ἐγέ
νετό μοι εἰς σωτηρίαν· φωνὴ ἀγαλλιάσεως· καὶ
σωτηρίας· ἐν σκηναῖς δικαίων· δεξιὰ κυ· ἐποίη
σε δύναμιν· δεξιὰ κυ· ὕψωσέ με· δεξι
ὰ κυ· ἐποίησε δύναμιν· οὐκ ἀποθανοῦ
μαι· ἀλλὰ ζήσομαι· καὶ διηγήσομαι τὰ ἔρ
γα κυ· παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ κς· καὶ τῷ θα
νάτῳ οὐ παρέδωκέ με· ἀνοίξατέ μοι πύ
λας δικαιοσύνης· εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς· ἐ
ξομολογήσομαι τῷ κω· αὕτη ἡ πύλη τοῦ
κυ· δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ· ἐξομο
λογήσομαί σοι· ὅτι ἐπήκουσάς μου· καὶ ἐ
γένου μοι εἰς σωτηρίαν· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν
οἱ οἰκοδομοῦντες· οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν
γωνίας· παρὰ κυ ἐγένετο αὕτη· καὶ ἔστι θαυ

ματι ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. αὕτη ἡ ἡμέρα
ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος· ἀγαλλιασώμεθα, καὶ
εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. ὦ κύριε, σῶσον δή· ὦ κύριε,
εὐόδωσον δή. εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι
κυρίου· εὐλογήκαμεν ὑμᾶς, ἐξ οἴκου κυρίου. θεὸς
κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσασθε ἑορτὴν
ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυ-
σιαστηρίου. θεός μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσο-
μαί σοι· θεός μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε. ἐξο-
μολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐ-
γένου μοι εἰς σωτηρίαν. ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ,
ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ:

δξ΄. καὶ. ις΄. ἀλληλούια. ριη΄

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευό-
μενοι ἐν νόμῳ κυρίου. μακάριοι οἱ ἐξερευνῶν-
τες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκ-
ζητήσουσιν αὐτόν. οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.
σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλά-
ξασθαι σφόδρα. ὄφελον κατευθυνθείη

σαν με ἀπὸ λοίμου. τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαι-
ώματά σου· πότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ
με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.
ἐξομολογήσομαί σοι, ἐν εὐθύτητι καρδίας.
ἐν τῷ με μεμαθηκέναι με, τὰ κρίματα τῆς δι-
καιοσύνης σου· τὰ δικαιώματά σου φυ-
λάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα. ἐν
τίνι κατορθώσει ὁ νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν
τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου. ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου ἐξεζήτησά σε· μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν
ἐντολῶν σου. ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λό-
γιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι. εὐλογητὸς
εἶ κε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. ἐν τοῖς
χείλεσί μου, ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίμα-
τα τοῦ στόματός σου. ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυ-
ρίων σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.
ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανο-
ήσω τὰς ὁδούς σου. ἐν τοῖς δικαιώμασί σου με-
λετήσω· οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου. ἀν-
ταπόδος τῷ δούλῳ σου· ζῆσόν με, καὶ φυλά-

ξω τοὺς λόγους σου. ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλ-
μούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια
ἐκ τοῦ νόμου σου. πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ
γῇ. μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς
σου. ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου, τοῦ ἐπι-
θυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.
ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις. ἐπικατάρατοι,
οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. πε-
ρίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν,
ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα. καὶ γὰρ ἐ-
κάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν.
ὁ δὲ δοῦλός σου, ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμα-
σί σου. καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου
ἐστί, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώμα-
τά σου. ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου.
ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. τὰς ὁδούς μου
ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς μου. δίδαξόν
με τὰ δικαιώματά σου. ὁδὸν δικαιωμάτων
σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς
θαυμασίοις σου. ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου, ἀ-

πὸ ἀκηδίας· βεβαίωσόν με, ἐν τοῖς λό
γοις σου· ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ,
καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με· ὁδὸν ἀληθείας ᾑρε
τισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθό
μην· ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου κύριε, μή
με καταισχύνῃς· ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδρα
μον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου·
νομοθέτησόν με κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμά
των σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός·
συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον
σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·
ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου,
ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα· κλῖνον τὴν καρδίαν
μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονε
ξίαν· ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου,
τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα· ἐν τῇ ὁδῷ σου,
ζῆσόν με· στῆσον τῷ δούλῳ σου, τὸ λόγιόν
σου εἰς τὸν φόβον σου· περίελε τὸν ὀνειδισμόν
μου, ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρη
στά· ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν

τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με· καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ, τὸ ἔλεός σου, κ(ύρι)ε, τὸ σωτήριόν σου, κατὰ τὸν λόγον σου· καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου· καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθεί(ας) ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα· καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διὰ παντός, εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα· καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέ(ων), καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην· καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα σφόδρα· καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου· μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου ὧν ἐπήλπισάς με· αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με· ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα· ἀ-

ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου, οὐκ ἐξέκλινα. ἐμνή-
σθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος κύριε, καὶ πα-
ρεκλήθην. ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρ-
τωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.
ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν
τόπῳ παροικίας μου. ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ
ὀνόματός σου κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον
σου. αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώμα-
τά σου ἐξεζήτησα. μερίς μου εἶ κύριε, εἶπα
τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου. ἐδεήθην τοῦ
προσώπου σου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. ἐλέη-
σόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου. διελογισάμην
τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας
μου εἰς τὰ μαρτύριά σου. ἡτοιμάσθην, καὶ
οὐκ ἐταράχθην τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς
σου. σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκη-
σάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην, τοῦ ἐξομολο-
γεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης
σου. μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων

μένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.
τοῦ ἐλέους σου κύριε, πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώ-
ματά σου, δίδαξόν με. Χρηστότητα ἐποί-
ησας μετὰ τοῦ δούλου σου· κύριε κατὰ τὸν λόγον
σου· χρηστότητα, καὶ παιδείαν, καὶ γνῶσιν
δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.
πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλη-
σα· διὰ τοῦτο, τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα· χρη-
στὸς εἶ σὺ κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου, δίδα-
ξόν με τὰ δικαιώματά σου· ἐπληθύνθη
ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων· ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου, ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.
ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν· ἐγὼ δὲ τὸν
νόμον σου ἐμελέτησα· ἀγαθόν μοι ὅτι ἐτα-
πείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά
σου· ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου, ὑ-
πὲρ χιλιάδας χρυσίου, καὶ ἀργυρίου:

Δόξα· στάσις β'·

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με·
συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου

λάς σου· οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με, καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. ἔγνων κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με. γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου, τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου, τῷ δούλῳ σου. ἐλθέτωσάν με οἱ οἰκτιρμοί σου καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστιν. αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δέ, ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου· ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου. γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ. ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες πότε παρακαλέσεις με. ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ· τὰ δικαιώματά σου, οὐκ ἐπελαθόμην. πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου,

πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων
με κρίσιν· διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀ-
δολεσχίας· ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου κε· πᾶ-
σαι αἱ ἐντολαί σου, ἀλήθεια· ἀδίκως
κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι· παρα
βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ· ἐγὼ δὲ,
οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου· κατὰ τὸ
ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρ-
τύρια τοῦ στόματός σου· εἰς τὸν αἰῶνα κε,
ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ· εἰς γενε-
ὰν καὶ γενεὰν, ἡ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας
τὴν γῆν, καὶ διαμένει· τῇ διατάξει σου δια-
μένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα
σά· εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου, μελέτη μοὐ ἐ-
στι· τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει
μου· εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι
τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με:
Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δι- μέσον·
καιώματά σου ἐξεζήτησα· ἐμὲ ὑπέμειναν
ἁμαρτωλοὶ, τοῦ ἀπολέσαι με· τὰ μαρ-

τύριά σου συνῆκα· πάσης συντελείας εἶδον πέ
ρας· πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα· ὡς ἠγά
πησα τὸν νόμον σου κε, ὅλην τὴν ἡμέραν
μελέτη μου ἐστί· ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου, ἐσό
φισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
ἐμή ἐστιν· ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με
συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μού ἐ
στιν· ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐν
τολάς σου ἐξεζήτησα· ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς
ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω
τοὺς λόγους σου· ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέ
κλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με· ὡς γλυκέα
τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου· ὑπὲρ μέλι τῷ στό
ματί μου· ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα· διὰ
τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας· λύχνος
τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρί
βοις μου· ὤμοσα, καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξα
σθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου· ἐταπει
νώθην ἕως σφόδρα κε· ζῆσόν με, κατὰ τὸν λό
γον σου· τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου, εὐδό

κησον δὴ κε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν
με· ἡ ψυχή μου, ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντ(ός)
ς τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπλαθόμην· ἔθεντο ἁμαρ-
τωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου
οὐκ ἐπλανήθην· ἐκληρονόμησα τὰ μαρ-
τύρια σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς
καρδίας μου εἰσίν· ἔκλινα τὴν καρδίαν μου,
τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν
αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν· παρανόμους ἐμί-
σησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα· βοηθός
μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ· εἰς τὸν λόγον
σου ἐπήλπισα· ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πο-
νηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς
τοῦ θυ μου· ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγι-
όν σου, καὶ ζῆσόν με· καὶ μὴ καταισχύνῃς
με, ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου· βοήθησόν μοι,
ς σωθήσομαι· καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαι-
ώμασί σου διαπαντός· ἐξουδένωσας πάν-
τας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιω-
μάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν·

παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας
τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς· διὰ τοῦτο ἠγάπη-
σα τὰ μαρτύριά σου· καθήλωσον ἐκ τοῦ
φόβου σου τὰς σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ τῶν κρι-
μάτων σου ἐφοβήθην· ἐποίησα κρίμα καὶ
δικαιοσύνην· μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί
με· ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν· μὴ
συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι· οἱ ὀ-
φθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου· καὶ
εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου· ποίησον
μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου· καὶ
τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με· δοῦλός
σού εἰμι ἐγώ, συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι
τὰ μαρτύριά σου· καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ κυρίῳ,
διεσκέδασαν τὸν νόμον σου· διὰ τοῦτο ἠγά-
πησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ το-
πάζιον· διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντο-
λάς σου κατωρθούμην· πᾶσαν ὁδὸν ἄδι-
κον ἐμίσησα· θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου·
διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου· ἡ

δήλωσις τῶν λόγων σου, φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ
νηπίους. τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἵλκυ
σα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν:

Δόξα. στάσις γ'.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ
τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. τὰ
διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγι
όν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀ
νομία. λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀν
θρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. τὸ
πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν
σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί
μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. δί
καιος εἶ κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου. ἐ
νετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου,
καὶ ἀλήθειαν σφόδρα. ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου,
ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.
πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ
ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό. νεώτερος ἐ

ἐγώ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος· τὰ δικαιώματα
σου, οὐκ ἐπελαθόμην· ἡ δικαιοσύνη σου, δι
καιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλή
θεια· θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με, αἱ ἐν
τολαί σου μελέτη μου· δικαιοσύνη τὰ μαρτύ
ριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· συνέτισόν με, καὶ ζήσο
μαι· ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπά
κουσόν μου κύριε· τὰ δικαιώματά σου, ἐκζητή
σω· ἐκέκραξά σοι σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ
μαρτύριά σου· προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ, καὶ ἐ
κέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου, ἐπήλπισα· προ
έφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τοῦ
μελετᾶν τὰ λόγιά σου· τῆς φωνῆς μου ἄκουσον
κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου
ζῆσόν με· προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές
με ἀνομίᾳ, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύν
θησαν· ἐγγὺς εἶ κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου
ἀλήθεια· κατ᾽ ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρί
ων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά·
ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἐξελοῦ με, ὅ

τι τὸν νόμον σου οὐκ ἐπελαθόμην· κρῖνον τὴν
κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον
σου ζῆσόν με· μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν
σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζή-
τησαν· οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ κύριε, κατὰ τὸ
κρῖμά σου ζῆσόν με· πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές
με, καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυριῶν σου
οὐκ ἐξέκλινα· εἶδον ἀσυνθετοῦντας, καὶ ἐ-
ξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαν-
το· ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα· κύριε ἐν
τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με· ἀρχὴ τῶν λόγων σου
ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρί-
ματα τῆς δικαιοσύνης σου· ἄρχοντες κατεδί-
ωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐ-
δειλίασεν ἡ καρδία μου· ἀγαλλιάσομαι ἐ-
γὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα
πολλά· ἀδικίαν ἐμίσησα, καὶ ἐβδελυ-
ξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα· ἑπτά-
κις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα
τῆς δικαιοσύνης σου· εἰρήνη πολλὴ τοῖς

ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς
σκάνδαλον. προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου κε, καὶ
τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα. ἐφύλαξεν ἡ ψυ-
χή μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ
σφόδρα. ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ
μαρτύριά σου. ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου, ἐναντί-
ον σου κε. ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου, ἐνώπιόν σου κε.
κατὰ τὸ λόγιόν σου, ῥῦσαί με. ἐξερεύξαιντο
τὰ χείλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δι-
καιώματά σου. φθέγξοιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια
σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαι-
οσύνη. γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅ-
τι τὰς ἐντολάς σου ᾑρετισάμην. ἐπεπόθησα τὸ
σωτήριόν σου κε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐ-
στι. ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε. καὶ τὰ
κρίματά σου βοηθήσει μοι. ἐπλανήθην ὡς
πρόβατον ἀπολωλός. ζήτησον τὸν δοῦλόν σου,
ὅτι τὰς ἐντολάς σου, οὐκ ἐπελαθόμην. δόξα.

κάθισμα ιζ'. ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ριθ'

Πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ

ἐπήκουσέ μου. Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χει-
λέων ἀδίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. τί
δοθείη σοι, καὶ τί προστεθείη σοι, πρὸς γλῶσ-
σαν δολίαν. τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονη-
μένα, σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.
οἴμοι, ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη· κα-
τεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κη-
δάρ. πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου. μετὰ τῶν
μισούντων τὴν εἰρήνην, ἤμην εἰρηνικός· ὅ-
ταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
ρκ′
εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου. ἡ βο-
ήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐ-
ρανὸν καὶ τὴν γῆν. μὴ δῴης εἰς σάλον τὸν πό-
δα σου· μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. ἰδοὺ οὐ
νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει, ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.
Κύριος φυλάξει σε· Κύριος σκέπη σου, ἐπὶ χεῖρα
δεξιάν σου. ἡμέρας, ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει
σε· οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει
σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ· φυλάξει τὴν ψυ-

τὴν ψυχήν σου ὁ κς· κς φυλάξοι τὴν εἴσοδόν σου, καὶ
τὴν ἔξοδόν σου· ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος:· ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν· ρκα·

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, εἰς οἶκον
κυ πορευσόμεθα· ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες
ἡμῶν, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ιλημ· ιλημ,
οἰκοδομουμένη ὡς πόλις· ἧς ἡ μετοχὴ αὐ-
τῆς, ἐπὶ τὸ αὐτό· ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυ-
λαί· φυλαὶ κυ, μαρτύριον τοῦ ιηλ· τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι κυ· ὅτι
ἐκεῖ, ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν· θρόνοι,
ἐπὶ οἶκον δαδ· ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην
τὴν ιλημ· καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε·
γενέσθω δὴ εἰρήνη, ἐν τῇ δυνάμει σου· καὶ εὐ-
θηνία, ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου· ἕνεκα
τῶν ἀδελφῶν μου, καὶ τῶν πλησίον μου·
ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ· ἕνεκα τοῦ
οἴκου κυ τοῦ θυ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά
σοι:· ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν· ρκβ·

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κα-

τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῷ οὐρανῷ· ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ
δούλων, εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν· ὡς ὀφθαλ-
μοὶ παιδίσκης, εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς· οὕ-
τως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν,
ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς· ἐλέησον ἡμᾶς κύρι-
ε, ἐλέησον ἡμᾶς· ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλή-
σθημεν ἐξουδενώσεως· ἐπὶ πλεῖον ἐπλή-
σθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι,
καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις· [illegible]
Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ καθισμ. ρκγ'
Ἰσραήλ· εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐ-
παναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ᾽ ἡμᾶς· ἄρα ζῶντας
ἂν κατέπιον ἡμᾶς· ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυ-
μὸν αὐτῶν ἐφ᾽ ἡμᾶς· ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατε-
πόντισεν ἡμᾶς· χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυ-
χὴ ἡμῶν· ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὕ-
δωρ τὸ ἀνυπόστατον· εὐλογητὸς κύριος, ὃς οὐκ ἔ-
δωκεν ἡμᾶς, εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν· ἡ
ψυχὴ ἡμῶν, ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγί-
δος τῶν θηρευόντων· ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡ

ἡμεῖς ἐρρύσθημεν· ἡ βοήθεια ἡμῶν, ἐν ὀνόματι
κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν:

κδ'· ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν· ρκδ'

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ κύριον, ὡς ὄρος Σιών· οὐ σαλευ-
θήσεται εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ κατοικῶν Ἰερουσαλήμ· ὄ-
ρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. ὅτι οὐκ
ἀφήσει κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν, ἐ-
πὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων· ὅπως ἂν μὴ ἐκ-
τείνωσιν οἱ δίκαιοι, ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐ-
τῶν. ἀγάθυνον κύριε τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ τοῖς
εὐθέσι τῇ καρδίᾳ· τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς
τὰς στραγγαλιάς, ἀπάξει κύριος μετὰ τῶν ἐργα-
ρκε' ζομένων τὴν ἀνομίαν· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ:—
Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰ- κε' ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν:—
χμαλωσίαν ~~τοῦ λαοῦ αὐτοῦ~~ Σιών, ἐγενήθη-
μεν ὡς παρακεκλημένοι· τότε ἐπλήσθη
χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν
ἀγαλλιάσεως· τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν·
ἐμεγάλυνε κύριος, τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν· ἐ-

μεγάλυνε κ(ύριο)ς, τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν· ἐγενή-
θημεν εὐφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον κ(ύρι)ε τὴν αἰ-
χμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ.
οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει
θεριοῦσι. πορευόμενοι, ἐπορεύοντο· καὶ
ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν·
ἐρχόμενοι δὲ, ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες
τὰ δράγματα αὐτῶν. ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν· ρκϛ.

Ἐὰν μὴ κ(ύριο)ς οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐ-
κοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· ἐὰν μὴ κ(ύριο)ς φυ-
λάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλά-
σσων. εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι, τὸ ὀρθρίζειν· ἐγεί-
ρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἔσθοντες ἄρτον
ὀδύνης· ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.
ἰδοὺ ἡ κληρονομία κ(υρίο)υ υἱοί· ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς
γαστρός. ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ· οὕτως
οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. μακάριος,
ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν.
οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς
ἐχθροῖς αὐτοῦ ἐν πύλαις.

ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν·

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον· οἱ
πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ· τοὺς πό-
νους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ,
καὶ καλῶς σοι ἔσται· ἡ γυνή σου, ὡς ἄμπε-
λος εὐθηνοῦσα· ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου·
οἱ υἱοί σου, ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλῳ τῆς
τραπέζης σου· ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄν-
θρωπος, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· εὐλογήσαι σε
Κύριος ἐκ Σιών· καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ, πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱ-
ρκη· ῶν σου· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ· ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν·

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ~~[illegible]~~ ἐκ νεότη-
τός μου· εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· πλεονάκις ἐπολέ-
μησάν με ἐκ νεότητός μου· καὶ γὰρ οὐκ ἠ-
δυνήθησάν μοι· ἐπὶ τὸν νῶτόν μου, ἐτέκται-
νον οἱ ἁμαρτωλοί· ἐμάκρυναν τὴν ἀνομί-
αν αὐτῶν· Κύριος δίκαιος, συνέκοψεν αὐχένας ἁ-
μαρτωλῶν· αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἀποστρα-
φήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, πάντες οἱ μισοῦν-
τες Σιών· γενηθήτωσαν ὡς χόρτος δωμάτων·

ὅς, πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι, ἐξηράνθη· οὗ, οὐκ
ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων· καὶ
τὸν κόλπον αὐτοῦ, ὁ τὰ δράγματα συλλέ-
γων· καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες, εὐλογία κυρίου ἐφ' ὑ-
μᾶς· εὐλογήκαμεν ὑμᾶς, ἐν ὀνόματι κυρίου:

ψ΄· ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν: ρκθ'.

Ἐκ βαθέων, ἐκέκραξά σοι κύριε· κύριε, εἰσά-
κουσον τῆς φωνῆς μου· γενηθήτω τὰ ὦτά
σου, προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεως
μου· ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς κύριε, κύριε,
τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐ-
στιν· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὑπέμεινά σε
κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου·
ἤλπισεν ἡ ψυχή μου, ἐπὶ τὸν κύριον· ἀπὸ φυ-
λακῆς πρωΐας, μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλα-
κῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον· ὅ-
τι παρὰ τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύ-
τρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραήλ, ἐκ πα-
σῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ: ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλ'.

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου· οὐδὲ ἐμετεωρίσθη-

σαν οἱ ὀφθαλμοί μου· οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν με-
γάλοις· οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ· εἰ μὴ
ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν
μου· ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα
ρλα αὐτοῦ· ὡς ἀνταπόδοσις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου·
ἐλπισάτω ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ
ἕως τοῦ αἰῶνος:: ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν::

Μνήσθητι κύριε τοῦ δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότη-
τος αὐτοῦ· ὡς ὤμοσε τῷ κυρίῳ, ηὔξατο τῷ θεῷ ἰα-
κώβ· εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου·
εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου·
εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς
βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς
κροτάφοις μου· ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ κυρίῳ· σκή-
νωμα τῷ θεῷ ἰακώβ· ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐ-
τὴν ἐν εὐφραθᾶ· εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πε-
δίοις τοῦ δρυμοῦ· εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώ-
ματα αὐτοῦ· προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον,
οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ· ἀνάστηθι κύριε εἰς
τὴν ἀνάπαυσίν σου· σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγι-

ασματός σου· οἱ ἱερεῖς σου, ἐνδύσονται δικαιο
σύνην· καὶ οἱ ὅσιοί σου, ἀγαλλιάσονται· ἕνεκ
εν Δαυῒδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσω
πον τοῦ χριστοῦ σου· ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλή
θειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν· ἐκ καρποῦ
τῆς κοιλίας σου, θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου, ἐὰν
φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ
τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτούς· καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτῶν, ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται
ἐπὶ τοῦ θρόνου σου· ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σι
ών· ᾑρετίσατο αὐτήν, εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ·
αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου, εἰς αἰῶνα αἰῶ
νος· ὧδε κατοικήσω, ὅτι ᾑρετισάμην αὐ
τήν· τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν, εὐλογήσω·
τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς, χορτάσω ἄρτων· τοὺς
ἱερεῖς αὐτῆς, ἐνδύσω σωτηρίαν· καὶ οἱ ὅσι
οι αὐτῆς, ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται· ἐκεῖ ἐ
ξανατελῶ, κέρας τῷ Δαυῒδ· ἡτοίμασα λύ
χνον, τῷ χριστῷ μου· τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, ἐνδύ
σω αἰσχύνην· ἐπὶ δὲ αὐτόν, ἐξανθήσει τὸ ἁ
γίασμά μου :—

ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλβ.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνόν· ἀλλ᾽ ἢ τὸ κα-
τοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό· ὡς μύρον ἐ-
πὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πόγονα.
τὸν πόγονα, τὸν Ἀαρών· τὸ καταβαῖνον
ἐπὶ τὴν ᾤαν, τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ· ὡς
δρόσος Ἀερμὼν, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄ-
ρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν καὶ ζω-
ὴν, ἕως τοῦ αἰῶνος:· ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν: ρλγ.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.
οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡ-
μῶν· ἐν ταῖς νυξὶν, ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν
εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι
σε Κύριος ἐκ Σιὼν, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν:~

[illegible] Ἀλληλούϊα. ρλδ.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον. οἱ ἑστῶ-
τες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. αἰ-
νεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος. ψάλατε τῷ ὀνόμα-
τι αὐτοῦ, ὅτι καλόν. ὅτι τὸν Ἰακὼβ, ἐξελέξα-
το ἑαυτῷ ὁ Κύριος. Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.
ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος. καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν,

παρ ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς· πάντα ὅσα ἠθέλη
σεν ὁ κς ἐποίησεν, ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· ἐν
ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.
ἀνάγων νεφέλας, ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς· ἀστρα
πὰς, εἰς ὑετὸν ἐποίησεν· ὁ ἐξάγων ἀνέμους,
ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ· ὃς, ἐπάταξε τὰ πρω
τότοκα Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους·
ἐξαπέστειλε σημεῖα, καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου
Αἴγυπτε· ἐν Φαραὼ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δού
λοις αὐτοῦ· ὃς, ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ,
καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς· τὸν Σηὼν,
βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὢγ, βα
σιλέα τῆς Βασάν· καὶ πάσας τὰς βασιλεί
ας Χαναάν· καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν, κληρο
νομίαν· κληρονομίαν Ἰσλ λαῷ αὐτοῦ· κε,
τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τὸ μνημόσυνόν
σου, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· ὅτι κρινεῖ κς τὸν
λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ,
παρακληθήσεται· τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν,
ἀργύριον καὶ χρυσίον· ἔργα, χειρῶν ἀνθρώπων·

στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλ-
μοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται· ὦτα ἔχουσι, καὶ
οὐκ ἐνωτισθήσονται· οὐδὲ γάρ ἐστι πνεῦμα
ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιν-
το, οἱ ποιοῦντες αὐτά· καὶ πάντες οἱ πεποι-
θότες ἐπ' αὐτοῖς· οἶκος Ἰσραήλ, εὐλογήσατε
τὸν Κύριον· οἶκος Ἀαρών, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶ-
κος Λευΐ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἱ φοβούμενοι
τὸν Κύριον, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· εὐλογητὸς Κύριος ἐκ
Σιών, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ· ἀλληλούια. ρλε΄.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα, τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἐξομολογεῖσθε
τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ· ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅ-
τι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τῷ ποιήσαν-
τι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶ-
να τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς
ἐν συνέσει· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τῷ ποιήσαν-

τι φῶτα μεγάλα μόνῳ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τὸν ἥλιον, εἰς ἐξουσίαν τ(ῆς)
ἡμέρας· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
τὴν σελήνην, καὶ τοὺς ἀστέρας, εἰς ἐξουσίαν τῆς
νυκτός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον, σὺν τοῖς πρωτο-
τόκοις αὐτῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ· καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραήλ, ἐκ μέ-
σου αὐτῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐ-
τοῦ· ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχί-
ονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐ-
τοῦ· τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θά-
λασσαν εἰς διαιρέσεις· ὅτι εἰς τὸν αἰῶ-
να τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ διαγαγόντι τὸν
Ἰσραήλ, διὰ μέσου αὐτῆς· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ ἐκτινάξαντι Φα-
ραώ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ, εἰς θάλασσαν ἐ-
ρυθράν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ ἐρήμῳ·
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τῷ πατά-

ξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς
κραταιούς· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
τὸν σηὼν βασιλέα τῶν ἀμορραίων· ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ τὸν ὢγ βα
σιλέα τῆς βασάν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ· καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν, κληρονο
μίαν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· κληρο
νομίαν ἰσραὴλ, δούλω αὐτοῦ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν,
ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ κύριος· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔ
λεος αὐτοῦ· καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ τῶν
ἐχθρῶν ἡμῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ· ὁ διδοὺς τροφὴν, πάσῃ σαρκί· ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἐξομολο
γεῖσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ:: ψαλμὸς τῷ δαυίδ. ρλϛʹ.

Ἐπὶ τῶν ποταμῶν βαβυλῶνος, ἐκεῖ ἐκα
θίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν, ἐν τῷ μνησθῆ
ναι ἡμᾶς τῆς σιών· ἐπὶ ταῖς ἰτέαις, ἐν μέ

σοῦ αὐτῆς, ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν·
ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς, οἱ αἰχμαλωτεύ-
σαντες ἡμᾶς, λόγους ᾠδῶν· καὶ οἱ ἀ-
παγαγόντες ἡμᾶς, ὕμνον· ᾄσατε ἡμῖν,
ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών· πῶς ᾄσωμεν τὴν ᾠδὴν κυρίου,
ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας· ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου
Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου· κολληθείη
ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μή σου
μνησθῶ· ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλήμ,
ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου. Μνήσθητι
κύριε τῶν υἱῶν Ἐδώμ, τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ·
τῶν λεγόντων, ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε, ἕως
τῶν θεμελίων αὐτῆς· θυγάτηρ Βαβυλῶ-
νος, ἡ ταλαίπωρος· μακάριος, ὃς ἀν-
ταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀντ-
απέδωκας ἡμῖν· μακάριος, ὃς κρατήσει,
καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν:

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ· Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου. ρλζ'

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·
καὶ ἐναντίον ἀγγέλων, ψαλῶ σοι· ὅτι ἤκουσας π

τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· προσκυνήσω
πρὸς ναὸν ἅγιόν σου· καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ
ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ
σου· ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν, τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιόν σου· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, τα
χὺ ἐπάκουσόν μου· πολυωρήσεις με ἐν ψυ
χῇ μου δυνάμει σου· ἐξομολογησάσθωσάν
σοι κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκου
σαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου· καὶ
ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ
δόξα κυρίου· ὅτι ὑψηλὸς κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφο
ρᾷ· καὶ τὰ ὑψηλά, ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει.
ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις
με· ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖρας
σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου· κύριος ἀνταπο
δώσει ὑπὲρ ἐμοῦ· κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς
τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, μὴ πα
ρίδῃς:: εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυῒδ ψαλμός· ρλη'.
Κύριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνως με· σὺ ἔγνως τὴν
καθέδραν μου, καὶ τὴν ἔγερσίν μου· σὺ συνῆκας

τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν· τὴν
τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου σὺ ἐξιχνία-
σας· καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προεῖδες·
ὅτι οὐκ ἔστι δόλος ἐν γλώσσῃ μου· ἰδοὺ κύριε,
σὺ ἔγνως πάντα τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα·
σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·
ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ· ἐκραται-
ώθη, οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν· ποῦ
πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου· καὶ ἀπὸ τοῦ προσ-
ώπου σου ποῦ φύγω· ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρα-
νόν, σὺ ἐκεῖ εἶ· ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾅδην,
πάρει· ἐὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγάς
μου κατ' ὄρθρον, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ
ἔσχατα τῆς θαλάσσης· καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁ-
δηγήσει με, καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου·
καὶ εἶπα, ἄρα σκότος καταπατήσει με, καὶ
νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου· ὅτι σκό-
τος, οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ· καὶ νύξ, ὡς
ἡ ἡμέρα φωτισθήσεται· ὡς τὸ σκότος αὐτῆς,
οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς· ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς

νεφρούς μου· ἀντελάβου μου, ἐκ γαστρὸς μητρός μου.
ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι φοβερῶς ἐθαυμα-
στώθης· θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυ-
χή μου γινώσκει σφόδρα· οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀ-
στοῦν μου ἀπὸ σοῦ· ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ.
καὶ ἡ ὑπόστασίς μου, ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς
γῆς· τὸ ἀκατέργαστόν μου, εἴδοσαν οἱ ὀφθαλ-
μοί σου· καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου, πάντες
γραφήσονται· ἡμέρας πλασθήσονται, καὶ
οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς· ἐμοὶ δὲ, λίαν ἐτιμήθη-
σαν οἱ φίλοι σου ὁ θεός· λίαν ἐκραταιώθη-
σαν, αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν· ἐξαριθμήσομαι αὐ-
τούς, καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται· ἐ-
ξηγέρθην, καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ· ἐὰν ἀπο-
κτείνῃς ἁμαρτωλοὺς ὁ θεός· ἄνδρες αἱμάτων,
ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ· ὅτι ἐρεῖς εἰς δι-
αλογισμούς· λήψονται εἰς ματαιότητα, τὰς
πόλεις σου· οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε κύριε ἐμί-
σησα, καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐξετηκόμην·
τέλειον μῖσος, ἐμίσουν αὐτούς· εἰς ἐχθρούς,

ἐγενήθη τό μοι· δοκίμασόν με ὁ Θεός, καὶ γνῶθι
τὴν καρδίαν μου· ἔτασόν με, καὶ γνῶθι τὰς τρί-
βους μου· καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί,
καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ:

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ· ρλθ'·

Ἐξελοῦ με Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ· ἀπὸ ἀν-
δρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με· οἵτινες ἐλογίσαντο
ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ· ὅλην τὴν ἡμέραν, παρε-
τάσσοντο πολέμους· ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐ-
τῶν, ὡσεὶ ὄφεως· ἰὸς ἀσπίδων, ὑπὸ τὰ χεί-
λη αὐτῶν· φύλαξόν με Κύριε, ἐκ χειρὸς ἁμαρ-
τωλοῦ· ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με· οἵ-
τινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ
διαβήματά μου· ἔκρυψαν ὑπερήφανοι πα-
γίδα μοι· καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδας
τοῖς ποσί μου· ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλα
ἔθεντό μοι· εἶπα τῷ Κυρίῳ, Θεός μου εἶ σύ· ἐ-
νώτισαι Κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου· Κύριε
Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου· ἐπεσκίασας
ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου, ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

μη παραδως με κε, απο της επιθυμιας μου
αμαρτωλω· διελογισαντο κατ εμου, μη
εγκαταλιπης με, μηποτε υψωθωσιν· η
κεφαλη του κυκλωματος αυτων· κοπος
των χειλεων αυτων, καλυψει αυτους· πεσουν
ται επ αυτους, ανθρακες εν πυρι· κατα
βαλεις αυτους εν ταλαιπωριαις, ου μη
υποστωσιν· ανηρ γλωσσωδης ου κατευθυν
θησεται επι της γης· ανδρα αδικον, κακα
θηρευσει εις διαφθοραν· εγνων οτι ποιη
σει κς την κρισιν των πτωχων, και την δικην
των πενητων· πλην δικαιοι εξομολογη
σονται τω ονοματι σου· και κατοικη
σουσιν ευθεις, συν τω προσωπω σου:

Δαδ· ψαλμος τω Δαδ· ρμ'·

Κυριε εκεκραξα προς σε, εισακουσον μου· προ
σχες τη φωνη της δεησεως μου, εν τω κεκραγε
ναι με προς σε· κατευθυνθητω η προσευχη
μου, ως θυμιαμα ενωπιον σου· επαρσις των χει
ρων μου, θυσια εσπερινη· θου κε φυλακην τω

στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη
μου. μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου, εἰς λό
γους πονηρίας. τοῦ προφασίζεσθαι προφά
σεις, ἐν ἁμαρτίαις. σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις
τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω, μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν. παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέ
ει, καὶ ἐλέγξει με. ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ, μὴ
λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου. ὅτι ἔτι καὶ ἡ προ
σευχή μου, ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν. κατε
πόθησαν ἐχόμενα πέτρας, οἱ κριταὶ αὐτῶν.
ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν.
ὡσεὶ πάχος γῆς, ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορ
πίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην. ὅτι
πρὸς σὲ κύριε κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου. ἐπὶ σοὶ ἤλ
πισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου. φύλα
ξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι.
καὶ ἀπὸ σκανδάλων, τῶν ἐργαζομένων τὴν
ἀνομίαν. πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν,
οἱ ἁμαρτωλοί. κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως
ἂν παρέλθω. Συνέσεως τῷ Δαυΐδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν
τῷ σπηλαίῳ προσευχή. ρμα'

Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα· φωνῇ μου πρὸς
κύριον ἐδεήθην· ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ, τὴν δέησίν
μου· τὴν θλῖψιν μου, ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπα-
γγελῶ· ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου.
καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου· ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ
ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι· κατε-
νόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν
ὁ ἐπιγινώσκων με· ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ,
καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου· ἐκέκρα-
ξα πρὸς σὲ κύριε· εἶπα, σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου· με-
ρίς μου ἐν γῇ ζώντων· πρόσχες πρὸς τὴν δέ-
ησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα· ῥῦ-
σαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκρα-
ταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ· ἐξάγαγε ἐκ φυλα-
κῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι
τῷ ὀνόματί σου· ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι· ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ ὅ-
τε κατεδίωκεν αὐτὸν Ἀβεσσαλὼμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ρμβ

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι
τὴν δέησίν μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εἰσάκουσον

μου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρί-
σιν μετὰ τοῦ δούλου σου· ὅτι οὐ δικαιωθή-
σεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν· ὅτι κατεδίω-
ξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς
γῆν τὴν ζωήν μου· ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς
ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ
τὸ πνεῦμά μου· ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία
μου· ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων· ἐμε-
λέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου· ἐν ποιή-
μασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων· διεπέτασα
πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυ-
δρός σοι· ταχὺ εἰσάκουσόν μου κύριε· ἐξέ-
λιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσω-
πόν σου ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς
καταβαίνουσιν εἰς λάκκον· ἀκουστὸν ποί-
ησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου· ὅτι ἐπὶ σοὶ
ἤλπισα· γνώρισόν μοι κύριε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύ-
σομαι· ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου· ἐξ-
ελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· κύριε πρὸς σὲ κα-
τέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά

σου· ὅτι σὺ εἶ ὁ θ(εό)ς μου· τὸ πν(εῦ)μά σου τὸ ἀγαθόν· ὁδηγήσει με ἐν τῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κ(ύρι)ε· ζήσεις με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου, ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί·:· ἀλληλούϊα ιθ.

Δα(υὶ)δ ψαλμὸς τῷ Δα(υὶ)δ· πρὸς τὸν Γολιάθ· ρμγ

Εὐλογητὸς κ(ύριο)ς ὁ θ(εό)ς μου, ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν· τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον· ἔλεός μου, καὶ καταφυγή μου· ἀντιλήπτωρ μου, καὶ ῥύστης μου· ὑπερασπιστής μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα· ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ. κ(ύρι)ε, τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ· ἢ υἱὸς ἀν(θρώπ)ου, ὅτι λογίζῃ αὐτόν; ἄνθρωπος, ματαιότητι ὡμοιώθη· αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι· κ(ύρι)ε κλῖνον οὐρανούς, καὶ κατάβηθι· ἅψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται· ἄστραψον ἀστραπὴν καὶ σκορπιεῖς αὐτούς· ἐξαπόστειλον τὰ βέλη

σου, καὶ συντάραξον αὐτούς· ἐξαπόστειλον
τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους· ἐξελοῦ με, καὶ ῥῦ-
σαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν· ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀ-
λλοτρίων· ὧν τὸ στόμα, ἐλάλησε ματαιό-
τητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν, δεξιὰ ἀδικίας. ὁ θεός,
ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι· ἐν ψαλτηρίῳ
δεκαχόρδῳ, ψαλῶ σοι· τῷ διδόντι τὴν σωτηρί-
αν τοῖς βασιλεῦσι· τῷ λυτρουμένῳ δαυῒδ τὸν δοῦ-
λον αὐτοῦ. ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς· ῥῦσαί με,
καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων· ὧν
τὸ στόμα, ἐλάλησε ματαιότητα καὶ ἡ δεξι-
ὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας· ὧν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς
νεόφυτα ἱδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν·
αἱ θυγατέρες αὐτῶν, κεκαλλωπισμέναι·
περικεκοσμημέναι, ὡς ὁμοίωμα ναοῦ·
τὰ ταμιεῖα αὐτῶν, πλήρη· ἐξερευγόμε-
να ἐκ τούτου εἰς τοῦτο· τὰ πρόβατα αὐτῶν
πολύτοκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις
αὐτῶν· οἱ βόες αὐτῶν· παχεῖς· οὐκ ἔστι
κατάπτωμα φραγμοῦ· οὐδὲ διέξοδος, οὐ-

δὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν. Ἐμα-
κάρισαν τὸν λαόν, ᾧ ταῦτά ἐστι· μακάριος
ὁ λαός, οὗ κς ὁ θς αὐτοῦ. αἴνεσις τῷ Δαδ.
ρμδ' Ὑψώσω σε ὁ θς μου ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὐλο-
γήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν
εὐλογήσω σε. Καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέ-
γας κς, καὶ αἰνετὸς σφόδρα. Καὶ τῆς μεγα-
λωσύνης αὐτοῦ, οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ
γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου. Καὶ τὴν δύνα-
μίν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν
τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου, λαλήσουσι. Καὶ
τὰ θαυμάσιά σου, διηγήσονται. Καὶ τὴν δύναμιν
τῶν φοβερῶν σου, ἐροῦσι. Καὶ τὴν μεγαλωσύ-
νην σου, διηγήσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς
χρηστότητός σου, ἐξερεύξονται. Καὶ τῇ δικαι-
οσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεή-
μων ὁ κς. Μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος. Χρη-
στὸς κς τοῖς σύμπασι. Καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ.

ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἐξομολογησάσθω
σάν σοι κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου· καὶ οἱ ὅσι
οί σου εὐλογησάτωσάν σε· δόξαν τῆς βα
σιλείας σου ἐροῦσι· καὶ τὴν δυναστείαν σου λα
λήσουσι· τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·
τὴν δυναστείαν σου· καὶ τὴν δόξαν τῆς με
γαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου· ἡ βασι
λεία σου, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων· καὶ ἡ
δεσποτεία σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ·
πιστὸς κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ὅσι
ος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ· ὑποστηρίζει
κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας· καὶ ἀνορ
θοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους· οἱ ὀφθαλ
μοὶ πάντων, εἰς σὲ ἐλπίζουσι· καὶ σὺ δίδως τὴν
τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ· ἀνοίγεις σὺ
τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῷον εὐδοκί
ας· δίκαιος κύριος, ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ·
καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ· ἐγγὺς
κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν·
πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν, ἐν ἀλη

αὐτοῦ διὰ χειρὸς τοῦ ἀναπαῦσαι ὀλίγον· καὶ κλίνας [illegible] κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν κόφινον τῶν
σύκων, ὕπνωσεν ὡσεὶ χρήματα· καὶ ἐποίησεν κοιμώμενος, ἔτη ξϛ´· καὶ οὐκ ἐξυπνίσθη ἐκ τοῦ ὕπνου
αὐτοῦ κατὰ πρόσταξιν θεοῦ, διὰ τὸν λόγον ὃν εἶπεν τῷ Ἱερεμίᾳ ὅτι ἐγὼ αὐτὸν σκεπάσω ἐν τῇ σκι-
ᾷ τοῦ ὄρους· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξυπνισθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου εἶπεν· [illegible] κοιμήθην ὀλίγον·

Καὶ ἐπιβεβαρημένη μου ἡ κεφαλὴ ὅτι οὐκ ἐκορέσθην τοῦ ὕπνου· [illegible] τὸν κόφινον
τῶν σύκων, εὗρε τὰ σῦκα στάζοντα γάλα, καὶ εἶπεν· ἤθελον καὶ [illegible]· ὅτι βεβα-
ρημένη ἐστὶν ἡ κεφαλή μου· ἀλλὰ φοβοῦμαι μήπως κοιμηθῶ [illegible] ἐξυπνί-
σθῆναι· καὶ ὀλιγωρήσῃ Ἱερεμίας ὁ πατήρ μου· εἰ μὴ γὰρ ἐσπούδαζεν, οὐκ ἂν ἀπέστελλέ με σή-
μερον· ἀναστὰς οὖν τῷ καύματι, ἀπελεύσομαι ὅπου αὐτὸν ἐντάξει· οὐ καῦμα· οὐ κόπος ἐστὶ καθ᾽
ἡμέραν· ἐξυπνισθεὶς οὖν ἦρε τὸν κόφινον· καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ὦμον αὐτοῦ· καὶ εἰσῆλ-
θεν εἰς Ἱερουσαλήμ, οὐκ ἐπέγνω αὐτήν· οὔτε τὴν οἰκίαν· οὔτε τὸν τόπον· οὔτε τὸν γένος αὐτοῦ·
οὔτε τὸν ἑτερόν τινα γνώριμον εὗρεν ἐν αὐτῇ· καὶ εἶπεν· εὐλογητὸς κύριος ὅτι μεγάλη ἔκστασις ἐπέπε-
σεν ἐπ᾽ ἐμὲ σήμερον· οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ πόλις Ἱερουσαλήμ· πεπλάνημαι τοίνυν τὴν ὁδόν·
ὅτι διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρους ἦλθον ἐξυπνισθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου μου· διὰ τὸ μὴ κορεσθῆναί με τοῦ
ὕπνου· θαυμαστὸν δὲ εἰπεῖν τοῦτο ἐν τῷ Ἱερεμίᾳ· ὅτι πεπλάνημαι τὴν ὁδόν· ἐξῆλθε
δὲ ἀπὸ τῆς πόλεως· καὶ κατανοήσας ἀκριβῶς, εἶδε τὰ σημεῖα τῆς πόλεως· καὶ εἶπεν· αὕτη
μέν ἐστιν ἡ πόλις· πεπλάνημαι δέ· καὶ πάλιν ὑπέστρεψε· καὶ εἰσελθὼν ἐν αὐτῇ ἐζήτησε·
καὶ οὐδένα εὗρε τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἢ γνώριμον· καὶ εἶπεν· εὐλογητὸς κύριος ὅτι μεγάλη ἔκστασις ἐπέπε-
σεν ἐπ᾽ ἐμέ· καὶ πάλιν ἐξῆλθε τῆς πόλεως καὶ ἔμενε· τὰ μέν σημεῖα τῆς πόλεως [illegible]
τί δὲ ἄλλο εἰπεῖν ἢ ἐμμονὰς τῆς ὁδοῦ· καὶ ἐλυπεῖτο ὑπὸ τοῦ πνεύματος [illegible]· καὶ λοιπὸν
εἰδὼς ὅτι οὐκ ἦλθεν, ἀπέθηκεν ἐν τῇ γῇ τὸν κόφινον τῶν σύκων· λέγων· καθέζομαι ὧδε, ἕως

Κύριος ἄρῃ τὴν ἔκστασιν ταύτην ἀπ᾽ ἐμοῦ· καθημένου δὲ αὐτοῦ ἔξω τῆς πόλεως
γηραιὸν δὲ χρόνῳ ἐξ ἀγροῦ· καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἀβιμέλεχ [illegible] ὦ πρεσβύτα· τίς ἡ πό-
λις αὕτη· καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἱερουσαλήμ ἐστι· καὶ εἶπεν αὐτῷ [illegible] Ἀβιμέλεχ· ποῦ ἐστιν Ἱερεμίας ὁ ἱερεὺς
τοῦ θεοῦ· καὶ Βαρούχ ὁ ἀναγνώστης· καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς πόλεως ταύτης· ὅτι
τούτους οὐκ εὗρον ὧδε· καὶ εἶπεν ὁ πρεσβύτης τῷ Ἀβιμέλεχ· οὐκ εἶ σὺ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης· [illegible]
μνησθεὶς τοῦ Ἱερεμίου, ὅτι ἐρωτᾷς περὶ αὐτοῦ μετὰ τοσοῦτον χρόνον· Ἱερεμίας γὰρ ἐν
Βαβυλῶνι ἐστὶ μετὰ τοῦ λαοῦ· ᾐχμαλωτίσθησαν γὰρ πρὸ ἑξήκοντα καὶ ἓξ ἐτῶν ὑπὸ Ναβου-
χοδονόσορ τοῦ βασιλέως τῶν Χαλδαίων· καὶ μετ᾽ αὐτῶν ἐστιν Ἱερεμίας ἀγγελίζων αὐτοῖς καὶ κα-
τηχῶν τὸν λόγον· ἀκούσας δὲ ταῦτα Ἀβιμέλεχ παρὰ τοῦ γηραιοῦ ἀνδρός, εἶπεν· ἀμήν [illegible]
πρέπει υἱὸς καὶ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ θεοῦ ὑβρίσαι τὸν μείζονα ἑαυτοῦ, ἐπεὶ κατεγέλασά σου [illegible] λέγω
ὅτι μαίνῃ· ὅτι εἶπας· ᾐχμαλωτίσθη ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα· εἰ γὰρ ἦσαν οἱ καταρράκται τοῦ
οὐρανοῦ κατελθόντες ἐπ᾽ αὐτούς, οὔπω ἐστὶ καιρὸς τοῦ ἀπελθεῖν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα· πόση γὰρ
ὥρα ἐστὶν ἀφ᾽ οὗ ἀπέστειλέ με ὁ πατήρ μου Ἱερεμίας εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἀγρίππα ἐνέγκαι ὀλίγα
σῦκα ἵνα δώσωμεν τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ· καὶ ἀπελθὼν ἤνεγκα αὐτά· καὶ ὡς ἦλθον ἐπί τι
δένδρον τῷ καύματι, ἐκάθισα μικρὸν τοῦ ἀναπαῆναι ὀλίγον· καὶ ἔκλινα τὴν κεφαλήν μ-

ου ἐπὶ τὸν κόφινον καὶ ἐκοιμήθην μικρόν· καὶ μετὰ μικρόν, ἐξυπνισθεὶς ἀπεκάλυψα
τὸν κόφινον τῶν σύκων νομίζων ὅτι ἐβράδυνα· καὶ εὗρον τὰ σῦκα στάζοντα γάλα καθὼς
ἐξελέξα αὐτά· ἐκ τῆς συκῆς· σὺ δὲ λέγεις ὅτι ᾐχμαλωτίσθη ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα·
ἵνα δὲ καὶ σὺ αὐτὸς γνῶς τὸ ἀληθές· λάβε δὴ τὰ σῦκα· καὶ ἀνθέως ἀνεκάλυψε τὸν κόφινον
τῶν σύκων τῷ γέροντι· καὶ εὗρον αὐτὰ στάζοντα γάλα· ὦ ἀνδρὶ δίκαιε πέντε ἐκ τῆς συκῆς· ἰδὼν
δὲ αὐτὰ ὁ γηραιὸς ἀνήρ, εἶπεν· ὦ υἱέ μου δικαίου ἀνδρὸς υἱὸς εἶ· καὶ μὴ θελήσας ὁ θεὸς ἰδεῖν
τὴν ἐρήμωσιν τῆς πόλεως ταύτης· ἤνεγκε τὴν ἔκστασιν ταύτην ἐπὶ σέ· ἰδοὺ γὰρ ἑξήκο-

Ἰω παῖσι συνέναρχο

ρενσι παρ' αὐτῆς, ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα λέγων· οὐ καλῶς ἐποίησας βασιλεῦ ἀπαχθεὶς τῇ
βουλῇ τῶν ἀρχόντων· κελεύσας ῥιφῆναι τὸν δοῦλον τοῦ θ(εο)ῦ Ἰερεμίαν ἐν τῷ λάκκῳ· ἐν ᾧ οὐκ ἦν
ὕδωρ· ἀλλ' ἦν βόρβορος καὶ σκότος βαθύ· ὁ δὲ βασιλεὺς προσχὼν τῷ Ἀβιμέλεχ, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἑλ-
κύσαι τὸν Ἰερε[illegible] βορβόρου τοῦ χάσματος· ὁ δὲ Ἀβιμέλεχ ὁ Αἰθίοψ· λαβὼν τριάκοντα ἄν-
δρας εἰσῆλ[illegible]ῳ Μελχίου υἱοῦ τοῦ βασιλέως· ἐκεῖ γὰρ ἦν τὸ ὑπόγαιον ἐκεῖνο
χάσματος· κα[illegible] Ἀβιμέλεχ παλαιὰ ῥάκη καὶ σχοινία· ἔρριψεν αὐτὰ εἰς τὸν λάκ-
κον πρὸς Ἰερεμ[illegible]πὼν αὐτῷ· δοῦλε τοῦ θ(εο)ῦ Ἰερεμία, λάβε ταῦτα· καὶ ὑπόθες ἐν τοῖς
σχοινίοις· εἶτα ὑπόβαλε τοῖς ἀγκῶσι τῶν χειρῶν σου· ἔνδον τῶν σχοινίων· καὶ ἐποίησεν Ἰερεμίας οὕ-
τως· καὶ ἀνέσπασαν αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου· ὡσὰν ὀρθὸν ἤδη καὶ κατεσπιλωμένον· καὶ παρέστη-
σαν τῷ βασιλεῖ· καὶ ταῦτα μερικῶς· ὁ δὲ κ(ύριο)ς εἶπε τῷ Ἰερεμίᾳ· ἀπόστειλον αὐτὸν εἰς τὸν ἀμπε-
λῶνα τοῦ Ἀγρίππα· καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τοῦ ὄρους ἐγὼ σκεπάσω αὐτόν, ἕως ἐπιστρέψω τὸν λαὸν
εἰς τὴν πόλιν· σὺ δὲ ἀπελθὲ μετὰ τοῦ λαοῦ εἰς Βαβυλῶνα· καὶ μένον μετ' αὐτῶν ἐκεῖ· εὐαγγελιζόμενος
αὐτοῖς καὶ παραμυθούμενος, ἕως οὗ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν πόλιν· καταλείψομεν δὲ τὸν Βα-
ρούχ ὧδε ἕως οὗ λαλήσω αὐτῷ· ταῦτα εἰπὼν ὁ κ(ύριο)ς, ἀνέβη ἀπὸ τοῦ Ἰερεμίου εἰς τοὺς οὐρανούς· Ἰε-
ρεμίας δὲ καὶ Βαρούχ· εἰσῆλθον εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θ(εο)ῦ· καὶ ἐπάραντες τὰ σκεύη πάσα-
σας λειτουργίας, παρέδωκαν αὐτὰ τῇ γῇ· καθὼς ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ κ(ύριο)ς· καὶ ἀθρόως κατέπιε
αὐτὰ ἡ γῆ· ἐκάθισαν δὲ οἱ δύο καὶ ἔκλαυσαν ἅμα· πρωΐας δὲ γενομένης, ἀπέστειλεν Ἰερεμίας
τὸν Ἀβιμέλεχ λέγων· ἆρον τὸν κόφινον· καὶ ἀπελθὲ εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἀγρίππα διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ
[ὄρ]ους· καὶ ἔνεγκε ὀλίγα σῦκα τοῖς νοσοῦσι τοῦ λαοῦ· ὅτι ἐπὶ σὲ ἡ εὐφρασία τοῦ κ(υρίο)υ· καὶ ἐπὶ τὴν
[illegible]μα ἡ δόξα αὐτοῦ· καὶ ταῦτα εἰπὼν Ἰερεμίας, ἀπέλυσεν αὐτόν· Ἀβιμέλεχ δὲ ἐπο-
[illegible] εἶπεν αὐτῷ Ἰερεμίας· πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης [illegible] καὶ ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων,
[illegible] τὴν πόλιν [illegible] ἐσάλπισεν ὁ μέγας τοῦ κ(υρίο)υ ἄγγελος
[illegible] εἰς τὴν πόλιν [illegible] δύναμις τῶν Χαλδαίων· [illegible] γὰρ ἠνοίχθη αὐτοῖς ἡ πύλη· ὁ δὲ
[illegible]ως ὁ βασιλεὺς [illegible] καὶ αἰχμαλωτίσαντες τὸν λαόν. τὸ
[illegible] Ἰερεμίας τὰς κλεῖς τοῦ ναοῦ, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ἔρριψεν αὐτὰς ἐνώπι-
[illegible]ου λέγων· σοὶ λέγω ἥλιε· λάβε τὰς κλεῖς ταύτας τοῦ ναοῦ τοῦ θ(εο)ῦ· καὶ φύλαξον αὐ-
τὰς ἕως ἡμέρας ἐν ᾗ ἐξετάσει σε κ(ύριο)ς περὶ αὐτῶν· διότι ἡμεῖς οὐχ εὑρέθημεν ἄξιοι τοῦ φυ-
λάξαι αὐτάς ὅτι ἐπίτροποι τοῦ ψεύδους ἐγενήθημεν· Ἰερεμίας δὲ κλαίων καὶ ὀδυρόμενος ἐ-
[illegible]· ὁ δὲ λαὸς ἐκρατήθη καὶ εἰλκύσθη αἰχμάλωτος εἰς Βαβυλῶνα ὑπὸ τοῦ βασιλέως
τῶν Χαλδαίων· καὶ λοιπὸν συνείπετο αὐτοῖς καὶ ὁ μακάριος Ἰερεμίας· ὁ δὲ Βαρούχ, ἐπέθηκε χοῦν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἐκάθισε καὶ ἔκλαυσε τὸν θρῆνον τοῦτον λέγων· οἴμοι
κε[illegible]ατὶ ἐρημώθη Ἱερουσαλήμ, πάντως διὰ τὰς ἁμαρτίας τοῦ ἠγαπημένου λαοῦ· οἴμοι ὅτι
παρεδόθη ἡ ἠγαπημένη πόλις εἰς χεῖρας Χαλδαίων· διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ τοῦ λαοῦ· οἴ-
μοι πῶς ἐνίκησαν αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν καὶ τὴν πολλὴν τοῦ θ(εο)ῦ φιλανθρωπίαν· εἰ μὴ γὰρ ὑπερεπλε-
όνασαν αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν καὶ τοῦ λαοῦ, οὐκ ἂν παρεδόθημεν τοῖς Χαλδαίοις· ἠνομήκαμεν καὶ ἐκάθισα
[illegible] παραλαμβάνομαι καὶ εἰ πιστοὶ ὄντες ἐδυνήθημεν λαβεῖν τὴν πόλιν τοῦ θ(εο)ῦ ἐν τῇ δυνάμει ἡμῶν ἀλλὰ
διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν παρεδόθημεν· ὁ δὲ θ(εὸ)ς ἡμῶν οἰκτειρήσει ἡμᾶς· καὶ ἐπιστρέψει ἡμᾶς εἰς τὴν πό-
λιν ἡμῶν· ἐχθροὶ δὲ οἱ αἰχμαλωτίσαντες τὸν ναὸν καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν πορθήσαντες· ζωηρὸν ὄψεσθε·
[illegible]κ δὲ [illegible]ισι δὲ εἰσὶν οἱ πατέρες ἡμῶν· Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὅτι ἐξῆλθον ἐκ τοῦ κόσμου
τούτου· καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἀφανισμὸν τῆς πόλεως ταύτης· ταῦτα εἰπὼν Βαρούχ ἐξῆλθεν ἔξω
τῆς πόλεως κλαίων καὶ λέγων· ὅτι διὰ σὲ Ἱερουσαλήμ, ἐξῆλθον ἀπὸ σοῦ· καὶ ἔμεινεν ἐν μνημείῳ
θεωρῶν· οἱ δ' ἄγγελοι ἐκδιηγοῦντο αὐτῷ περὶ πάντων ὧν ὁ κ(ύριο)ς ἐμήνυσεν αὐτῷ δι' αὐτῶν· ὁ δὲ Ἀβι-
μέλεχ, ἤνεγκε τὰ σῦκα τῷ καύματι· καὶ καταλαβὼν τι δένδρον, ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν σκιάν,

[illegible] ἐκ τοῦ [illegible] ἐπειδὴ οὐκ ἐφύ-
λαξατε τὰ δίκαια σώματός μου καὶ τὰ περὶ σώματός μου· ἀλλ' ὑψώθη ἡ καρδία ὑμῶν καὶ ἐπε-
χειλίσατε ἐνώπιόν μου· ἐν ὀργῇ καὶ θυμῷ παρέδωκα ὑμᾶς εἰς Βαβυλῶνα. ἐὰν οὖν ἀ-
κούσητε τῆς φωνῆς μου λέγει κύριος ἐκ στόματος Ἱερεμίου τοῦ παιδός μου· ὁ ἀκούων αὐτοῦ
ἀναφέρω αὐτὸν ἐκ τῆς Βαβυλῶνος· ὁ δὲ μὴ ἀκούων, ξένος γενήσεται τῆς ἠγαπη-
μένης Ἱερουσαλήμ· δοκιμάσεις δὲ αὐτοὺς ἐκ τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ὁ μὴ ἀκούων φα-
νερὸς γενήσεται. ταῦτα οὖν γράψας Βαροὺχ ἀνέστη· καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ μνημείου, εὗρε
ἀετὸν καθήμενον ἔξω τοῦ μνημείου· καὶ ἀποκριθεὶς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ὁ ἀετός, εἶπε πρὸς
αὐτόν· χαῖρε κύριε Βαρούχ· ὄντως ἐκλεκτὸς εἶ σὺ καὶ οἰκονόμος τῆς πίστεως. καὶ εἶπεν αὐτῷ
Βαρούχ· ὄντως ποθεινὸς εἶ σὺ ἀετέ, λαλῶν ἐκ πάντων τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ· ἐκ τῆς
αὐγῆς γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν σου, δῆλόν ἐστι τοῦτο· ἀνάγγειλόν μοι οὖν τί ποιεῖς ἐνταῦθα.
καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἀετός· ἀπεστάλην παρὰ κυρίου πρὸς σέ· ὅπως πᾶσαν φάσιν ἀποστείλῃς
δι' ἐμοῦ τῷ Ἱερεμίᾳ εἰς Βαβυλῶνα. καὶ εἶπεν αὐτῷ Βαρούχ· δύνασαι ἀπαγαγεῖν τὴν
φάσιν ταύτην εἰς Βαβυλῶνα; λέγει αὐτῷ ὁ ἀετός· ναί· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἀπεστάλην παρὰ
κυρίου. τότε ἄρας Βαροὺχ τὴν ἐπιστολήν· καὶ σῦκα δεκαπέντε ἐκ τοῦ κοφίνου τοῦ Ἀβι-
μέλεχ, ἔδησεν αὐτὰ εἰς τὸν τράχηλον τοῦ ἀετοῦ καὶ εἶπε· σοὶ λέγω τῷ βασιλεῖ τῶν
πετεινῶν· ἄπελθε μετ' εἰρήνης σὺν ὑγείᾳ εἰς Βαβυλῶνα πρὸς Ἱερεμίαν τὸν πατέρα μου καὶ
ἀνένεγκαί μοι φάσιν ἐξ αὐτοῦ· μὴ οὖν ὁμοιωθῇς τῷ κόρακι· ὃν ἐξαπέστειλε Νῶε ἐκ
τῆς κιβωτοῦ· [illegible] οὐκ ἀπέστραφη ἔτι εἰς τὴν κιβωτὸν πρὸς αὐτόν· ἀλλ' ὁμοιώθητι τῇ
Π περιστερᾷ· ἥτις [illegible] τοῦ φαε[illegible] οὕτως [illegible] τὴν φάσιν
τὴν τῷ δικαίῳ ἐκ [illegible] καὶ τ[illegible] Βαβυ[illegible]
ἆρον τὴν χαρὰν ταύτην τῷ λαῷ ὡς ἤδη καὶ εἶπον. καὶ τῷ ἐκλεκτῷ τοῦ θεοῦ Ἱερεμίᾳ
ἐὰν κυκλώσωσί σε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ βούλονται πολεμῆσαι μετὰ σοῦ,
ἀγώνισαι καὶ ὁ κύριος δώῃ σοι δύναμιν· μὴ ἐκκλίνῃς δεξιὰ ἢ ἀριστερά· ἀλλ' ὡς βέλος,
ὕπαγον ὀρθῶς· καὶ οὕτως ἄπελθε πρὸς τὸν λαὸν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ θεοῦ. καὶ ἔσται ἡ δόξα
κυρίου μετὰ σοῦ, ἐπὶ πάσῃ τῇ ὁδῷ ἣ πορεύῃ. τότε ἐπετάσθη ὁ ἀετὸς ἔχων τὴν ἐπιστολὴν ἐν
τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθεν εἰς Βαβυλῶνα· καὶ ἐλθών, ἀνεπαύσατο ἐπί τινος
ξύλου ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἔρημον· ἐσιώπησε δὲ ὁ ἀετὸς ἕως οὗ παρῆλθεν Ἱε-
ρεμίας· καὶ ἰδοὺ μετὰ νεκρόν, αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς ἐξήρχοντο θάψαι νεκρὸν ἔξω τῆς
πόλεως· ᾐτήσατο γὰρ Ἱερεμίας τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ λέγων· δός μοι τόπον
ὅπως θάψω τοὺς νεκροὺς τοῦ λαοῦ μου· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς τόπον ἐπιτήδει-
ον εἰς τὸ θάπτειν· ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν καὶ κλαιόντων μετὰ τοῦ νεκροῦ· ὡς ἦλθον κατέ-
ναντι τοῦ ἀετοῦ, ἔκραξε λέγων ἀνθρωπίνῃ φωνῇ· σοὶ λέγω Ἱερεμία· ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ
θεοῦ· ἄπελθε ἐν τῇ πόλει· καὶ συνάθροισον τὸν λαὸν καὶ ἔξελθε μετ' αὐτῶν ἐνταῦθα· ὅπως
ἀκούσωσι τῆς ἀποκρίσεως καὶ τῆς φωνῆς, ἧς ἤνεγκα ἀπὸ τοῦ Βαροὺχ καὶ τοῦ Ἀβι-
μέλεχ. ἀκούσας δὲ Ἱερεμίας, ἐδόξασε τὸν θεόν· καὶ ἀπελθὼν συνῆξε τὸν λαὸν σὺν γυναι-
ξὶ καὶ τέκνοις καὶ ἦλθεν ὅπου ἦν ὁ ἀετός· τότε κατῆλθεν ὁ ἀετὸς ἐπὶ τὸν τεθνηκό-
Τ τα, καὶ ἀνέζησεν ἐν θεῷ καὶ παραχρῆμα. τοῦτο δὲ γέγονεν, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι ἀλη-
θής ἐστιν ἡ φάσις· καὶ ὅτι παρὰ θεοῦ ἀπεστάλη πρὸς αὐτούς. ἐθαύμασε δὲ πᾶς ὁ λαὸς
ἐπὶ τῷ γενομένῳ θαύματι λέγοντες· ὅτι ὁ θεὸς ὁ ὀφθεὶς τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ

[illegible]

καὶ οἰκονομίαν τὴν γενομένην εἰς αὐτόν. τότε ἔκραξεν Ἀβιμέλεχ φωνῇ μεγάλῃ λέγων· εὐλογητὸς
εἶ ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας· ἡ ἀνάπαυσις καὶ παραμυθία τῶν ψυχῶν
τῶν δικαίων ἐν παντὶ τόπῳ. εἶτα λέγει τῷ γηραιῷ ἀνθρώπῳ ὁ Ἀβιμέλεχ· ποῖος ἐστὶν ὁ μὴν οὗ-
τος. ὁ δὲ εἶπεν· Νισάν· ὅ ἐστιν Ἀπρίλλιος· ἡμέρα δωδεκάτη. δέρας οὖν ἐκ τῶν σύκων ἔδωκε τῷ γη-
ραιῷ ἀνθρώπῳ· καὶ λέγει αὐτῷ· ὁ θεὸς φωταγωγήσει σε ἐπὶ τὴν ἄνω πόλιν Ἱερουσαλήμ. μετὰ δὲ ταῦτα, ἐ-
ξῆλθεν ὁ Ἀβιμέλεχ ἔξω τῆς πόλεως καὶ προσηύξατο πρὸς κύριον ἐπὶ ὥραν ἱκανήν. καὶ ἐν
τῷ ἄρχεσθαι αὐτόν, ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἦλθε πρὸς αὐτόν· καὶ κρατήσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χει-
ρός, ἀπεκατέστησεν αὐτὸν εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Βαρούχ καθεζόμενος. εὗρε δὲ αὐτὸν ἐν μνη-
μείῳ καθεζόμενον. καὶ ἐν τῷ θεωρῆσαι ἀλλήλους, ἔκλαυσαν ἀμφότεροι· καὶ κατεφίλησαν ἀλλή-
λους. ἀναβλέψας δὲ Βαρούχ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε τὰ σῦκα ἐσκεπασμένα ἐν τῷ κοφί-
νῳ τοῦ Ἀβιμέλεχ· καὶ ἐπῆρε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ προσηύξατο λέγων·
κύριε ὁ θεός μου ὁ χαρισάμενος νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας· σὺ γὰρ εἶ μόνος θεὸς ὁ παρέχων μισθαποδο-
σίαν καὶ ἔλεος δὲ μέγα τοῖς φοβουμένοις σε ἐν ἀληθείᾳ· λοιπὸν ἑτοίμασον σεαυτὴν καρ-
δία μου καὶ εὐφραίνου καὶ ἀγάλλου ἐν τῷ σκηνώματί σου· λέγουσα καθ᾿ ἑκάστην τῷ σαρκικῷ
σου· ὅτι τὸ πένθος σου μετεστράφη εἰς χαράν· ἔρχεται γὰρ ὁ ἱκανὸς καὶ ἐξαρεῖ ἐκ τοῦ σκη-
νώματός σου· οὐ γὰρ γέγονεν ἐν σοὶ ἁμαρτία· ἀνάψυξον ἐν τῷ σκηνώματί σου ἐν τῇ παρθενικῇ
σου πίστει· καὶ πίστευσον ὅτι ζήσῃ εἰς τοὺς αἰῶνας· ἐπίβλεψον ψυχή μου ἐπὶ τὸν κόφινον
τοῦτον τῶν σύκων· ἰδοὺ γὰρ ἑξήκοντα καὶ ἓξ ἔτη ἐποίησαν· καὶ οὐκ ἐμαράνθησαν· οὔτε
ὤζεσαν· ἀλλὰ στάζουσι τοῦ γάλακτος· οὕτως γίνεται καὶ σοῦ ἡ σάρξ. ἐὰν ποιήσῃς τὰ προσταχθέν-
τα ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου τῆς δικαιοσύνης. ὁ γὰρ φυλάξας τὸν κόφινον τῶν σύκων, αὐτὸς πάλιν
φυλάξει σε τῇ δυνάμει αὐτοῦ. ταῦτα εἰπὼν ὁ Βαρούχ, λέγει τῷ Ἀβιμέλεχ· ἀνάστηθι καὶ
ἀξιῶμεν ἀδελφὲ ὅπως γνωρίσῃ ἡμῖν ὁ κύριος πῶς δυνησόμεθα ἀποστεῖλαι τὴν φάσιν ταύτην
τῷ Ἱερεμίᾳ εἰς Βαβυλῶνα διὰ τὴν σκέπην τὴν γενομένην ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ ἀναστάντες ἀ-
μφότεροι ηὔξαντο. Βαρούχ καὶ Ἀβιμέλεχ λέγοντες· κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν τὸ ἐκλεκτὸν καὶ μακάριον
φῶς. παρακαλοῦμεν καὶ δεόμεθα τῆς σῆς ἀγαθότητος. τὸ μέγα ὄνομα σου ὃ οὐδεὶς δύνα-
ται γνῶναι. ἄκουσον τῆς φωνῆς τῶν δούλων σου· καὶ γενοῦ φῶς καὶ γνῶσις ἐν
τῇ καρδίᾳ ἡμῶν· καὶ κέλευσον τί ποιήσομεν· καὶ πῶς ἀποστείλομεν πρὸς Ἱερεμίαν
εἰς Βαβυλῶνα τὴν φάσιν ταύτην. καὶ ἔτι προσευχομένου τοῦ Βαρούχ καὶ τοῦ Ἀβιμέλεχ·
ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἦλθε πρὸς αὐτούς· καὶ λέγει τῷ Βαρούχ· πάντας τοὺς λόγους τούτους ὁ σύ-
μβουλος τοῦ φωτός· καὶ μὴ μεριμνήσῃς πῶς ἀποστείλεις πρὸς Ἱερεμίαν. ἀλλὰ γράψον δὲ τὰ
ἐν τῇ ἐπιστολῇ οὕτως· τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς εἰπὲ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· ὁ ποτὲ γενόμενος ἐν ὑμῖν ξένος,
ἀφοριασθήτω ἀφ᾿ ὑμῶν· καὶ ποιήσουσιν ἡμέρας δεκαπέντε· καὶ μετὰ ταῦτα, εἰσάξω
ὑμᾶς εἰς τὴν πόλιν ὑμῶν λέγει κύριος· ὁ δὲ μὴ ἀφοριζόμενος ἐκ τῆς Βαβυλῶνος, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς
τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ. καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ τοῦ κυρίου ἄγγελος, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τοῦ Βαρούχ. τότε ἀ-
πέστειλεν ὁ Βαρούχ ἐπὶ τὴν διασποράν τῶν ἐθνῶν· καὶ ἤνεγκε χάρτην καὶ μέλαν· καὶ ἔ-
γραψεν ἐπιστολὴν πρὸς Ἱερεμίαν. λέγει οὕτως· Βαρούχ ὁ δοῦλος τοῦ θεοῦ. τάδε ἔγραφει
τῷ Ἱερεμίᾳ ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ τῆς Βαβυλῶνος· χαῖρε καὶ ἀγάλλου περὶ Ἱερεμία· ὅτι ὁ
θεὸς οὐκ ἀφῆκεν ἡμᾶς ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ σώματος τούτου λελυπημένους διὰ τὴν πόλιν ἣν
μοι τὴν ἐρημωθεῖσαν καὶ ὑβρισθεῖσαν παρὰ τῶν Χαλδαίων. διὰ τοῦτο ἐσπλαγχνίσθη κύριος

[illegible] ... ἐπιλελῆσθαι. ὅσα ὧν τὸ λυχνόβριος

Καὶ αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὴν αὐλὴν ἀνεχώρει ἀκολουθῶν, περιέτρεχε τὸν ἀγαγόντα αὐτὸν στρατιώτην. καὶ κραυγά-
μενος ἔπεσε κατὰ τὸν κύριον· δεξάμενος, τὸ μαρτύριον αὐτῷ λογισθῆναι εἰς βάπτισμα· καὶ οὕτως ἐτελε-
ιώθη. τὸ δὲ τίμιον πρόσωπον τοῦ ἐν κεφαλῇ τοῦ βασιλέως κατὰ τοῦ ἁγίου Γεωργίου. ὅτι καθεζό-
μενος ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ φησὶν, ἀνασείει τὸν δῆμον· καὶ πολλοὺς ἀφίστησι τῶν θεῶν ἡμῶν ἐπιδείξε-
σι· καὶ τῷ ἑτέρῳ ἡμῶν περιάγεται. ἡ τοίνυν ὁ αὐθάδης οὗτος ἄνθρωπος, ἀγνωμονῶν ἀπολυθῆναι τῶν ἡμετέρων
ἐμμένων τῇ πονηρᾷ μανίᾳ. τοῦ ζῆν ἀπαλλαγήτω. ὁ δὲ συμβούλῳ τῷ βασιλεῖ περὶ τούτου
χρηματίσας· ἐκέλευσεν εἰς τὴν αὔριον πρὸ αὐτοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ τὸ βῆμα αὐτῷ στε-
φθῆναι πρὸς τὴν τοῦ ἁγίου δημοσίαν ἀνδρώπησιν. τῆς δὲ νυκτὸς ἐκείνης προσευχομένου τοῦ ἁγίου
τοῦ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ καὶ μικρὸν ἀφυπνώσαντος, ὁρᾷ κατ᾽ ὄναρ τὸν κύριον ἐπεγείροντα αὐτὸν τῇ
αὐτοῦ χειρὶ καὶ κατασπαζόμενον. εἶτα στέφανον ἐπιτιθέντα τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ καὶ λέγοντα
αὐτῷ. μὴ φοβοῦ. ἀλλὰ θάρσει. ἰδοὺ γὰρ σὺν ἐμοὶ βασιλεύειν ἠξίωσαι. μὴ ὀκνήσῃς ἐπὶ τὸ μαρτύριον. ἀλ-
λὰ ταχέως πρὸς με παραγενόμενος, τὰ ἡτοιμασμένα ἀπόλαυε. ὁ δὲ ἐξυπνισθεὶς γενόμενος. καὶ ἀθ-
μότορον εὐχαριστίαν τῷ θεῷ. τὸν δεσμοφύλακα πρὸς αὐτὸν προσεκαλέσατο καὶ προσ-
καλέσας αὐτὸν λέγει. μίαν ταύτην χάριν αἰτῶ παρὰ σοῦ ἀδελφέ· συγχωρῆσαι τὸν ὑφ᾽ ἔθος μοι
διακονοῦντι οἰκέτῃ τὴν εἴσοδον κατὰ ταύτην τὴν ὥραν. ἔχω γὰρ πρὸς αὐτὸν τί εἰ-
πεῖν πρὸ ... δὲ τοῦ δεσμοφύλακος ἐπιτελεσμένου [illegible]

μένης· καὶ τῆς θυσίας ἤδη ἀρτεπιθείσης, ἀπέβλεπον ἅπαντες εἰς τὸ μέλλον· προσ-
δοκῶντες ὅσον οὔπω τὴν θυσίαν μέλλοντα προσάγειν· ὁ δὲ προσελθὼν τῷ ἀγάλματι
τοῦ Ἀπόλλωνος· ἐξέτεινε τὴν χεῖρα καὶ ἐπηρώτα λέγων· ἆρα σὺ παρ' ἐμοῦ θυσίαν ὡς θεὸς
βούλει προσδέξασθαι; καὶ ἅμα τῇ χειρὶ τὸ τοῦ σταυροῦ σημεῖον ἐπέγραφε· τὸ δὲ ἐνοικοῦν
δαιμόνιον τῷ ἀγάλματι, φωνὴν τοιαύτην ἀφίησιν· οὐκ εἰμὶ θεὸς οὐκ εἰμί· ἀλλ' οὐδὲ εἷς
τῶν μετ' ἐμοῦ· εἷς ἐστὶ μόνος θεὸς ὃν κηρύσσεις· ἡμεῖς δὲ ἐκ τῶν ἀποστατῶν ἀγγέλων
ἀποσταθέντες γενόμενοι, τοὺς ἀνθρώπους φθόνῳ πολλῷ φαρμακίζομεν· καὶ ὁ ἅγιος ἀπεκρίθη·
πῶς οὖν ἔτι μένειν ἐνταῦθα θαρσεῖτε· ἐμοῦ τοῦ θεράποντος τοῦ ὄντως θεοῦ ἐνταῦ-
θα παρόντος· καὶ τούτου λεχθέντος· ἦχος τις καὶ θρῆνος ἐκ τῶν ἀγαλμάτων θρηνῶν προσ-
οικείως ἐξεπέμπετο· τότε δὲ ἀθρόον πάντα πεσόντα πρὸς τὴν γῆν συνετρίβη· συντριβέντων
δὲ τοῦ δήμου παρόντος τινὲς ὡς ἀθρόως θεοσεβῶν τῶν μυστῶν ἱερέων, ζωγρήσαντες τὸν
ἅγιον· καὶ δεσμὰ περιθέντες αὐτῷ· καὶ τύπτοντες, ἔσυρον λέγοντες· αἶρε τὸν μά-
γον τοῦτον βασιλεῦ αἶρε· πρὸ τοῦ τὸν βίον ἡμῶν, ἀβίωτον καταστῆσαι· τῆς τοιαύτης
οὖν ἀτάκτου βοῆς γενομένης· καὶ τῆς φήμης ἐν ὅλῃ τῇ πόλει διαθεούσης·
ἡ βασίλισσα Ἀλεξάνδρα μακρόθεν γεγονυῖα τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν παρ' ἑαυτῇ κρυφίως κατέ-
χουσα μὴ φέρουσα πολλοῦ τὴν σύγχυσιν ἔβλεπε· καὶ τὸν ἅγιον κατεχόμενον ἑορ...
... ἔκραξε λέγουσα· ὁ θεὸς Γεωργίου